

NOVI TEHNIK

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE
KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ZALEC

Železničarji ne

OKLEVAJO

Zaradi zakona o povečanju amortizacije pa tudi zaradi izpada transportnih dohodkov so železnice v Sloveniji pa tudi v Istri zašle brez lastne krivde v težak gospodarski položaj. Zaključni račun posameznih podjetij za lansko leto ne obetajo nič dobrega. To pa hkrati pomeni, da letos ne bodo imeli sredstev za stanovanj, prehrano... skratka za družbeni standard.

Kako rešiti zamotan položaj? Železničarji niso okleva- li. Rešitev so našli. Pri tem ne računajo samo na družbeno pomoč za sanacijo splošnega nič kaj zavidljivega stanja, marveč so jo našli tudi pri sebi. In prav to je tisto, zaradi česar si zaslužijo priznanje.

Odlučili so se za solidarnostno akcijo. Železničarji in železniške organizacije prispevajo svoj delež k stabilizaciji železniškega gospodarstva v Sloveniji in Istri s podaritvijo preostalih anuitet vpisanega posojila za modernizacijo železnice. In še nekaj — odlučili so se, da bi tako zbrana sredstva namenili samo za graditev stanovanj.

Akcija je stekla. Zajela je vse slovenske železničarje, ti-

ste, ki so pred tremi leti vpisali posojilo, in one, ki so mednje prišli pozneje. Slednji sodelujejo v njej z denarnimi prispevki v gotovini.

Solidarnostna akcija je uspešno stekla tudi na območju celjskega železniškega vozlišča, zlasti pa v Celju. Nič čudnega, saj železničarji samo v Celju nujno potrebujejo okoli 30 stanovanj. Samo letos jih v okviru prometne sekcije, kjer je položaj najbolj boleč, nameravajo kupiti okoli trinajst. Poleg tega pa je okoli štirideset prosilcev, ki čakajo na ustrezna posojila za graditev individualnih hišic zunaj ožjega mestnega območja.

In kakšni so prvi rezultati solidarnostne oziroma stabilizacijske akcije na območju celjskega železniškega vozlišča?

V prometni sekciji, ki ima 721 zaposlenih, se je do 3. marca vključilo v akcijo 444 delavcev. Le-ti so v obveznicah prispevali skupaj 33.893,50 dinarjev, v gotovini pa 15.880,00 dinarjev. Sekcija za vzdrževanje proge ima 422 članov, v akcijo pa se je vključilo že 385 delavcev, ki so v obveznicah prispevali 48.000,00, v gotovini pa 8.000,00 dinarjev. Sekcija za zveze ima 86 zaposlenih, v solidarnostno akcijo je stopilo 74 delavcev. Vsi ti so v obveznicah prispevali 36.960,00, v gotovini pa 3.550,00 dinarjev. Tako so železničarji celjskega vozlišča na začetku akcije zbrali skupaj 146.283,50 dinarjev!

Tak je začetek. Vsekakor obetaven. Povsem razumljivo je, da bo sredstev, ki jih bodo zbrali sami, premalo. Zato jih bodo oplemenitili s krediti pa tudi z denarjem iz drugih virov. Računajo, da bodo akcijo sklenili do 20. marca letos!

Primer je vsekakor izreden in zgleden hkrati!

M. BOŽIČ

ALBINA PUNGERŠEK je delavka — šofer, zaposlena pri Komunalnem podjetju Ceste — kanalizacije. Vozi kombi, s katerim prevaža za delavce malice in kosila od delovišča do delovišča. Izkoristili smo praznik žena ter jo obiskali in z njo seveda tudi malo poklepetali. Intervju z ALBINO PUNGERŠEK berite na 4. strani!

Foto: BERNI STRMČNIK

DRAGE BRALKE,

Ob vašem
prazniku
vam
iskreno
čestitamo

REDAKCIJA
NT IN RC

VABILO AFRIKI

Celje je pobudilo akcijo, da bi se v tem letu, če le bodo možnosti, v mestu ob Savinji organiziral veliko mednarodno kulturno manifestacijo — njen naziv naj bi bil Afriška kultura na naših tleh. Namen te kulturne prireditve bi bil večplasten — predstavila naj bi duhovno bogastvo mlade Afrike, s prireditvijo bi izrazil tesno povezanost Jugoslavije s tretjim svetom, naše zanimanje za kulturna pota dežel v razvoju, odprli pa bi najbrž tudi možnosti za druge vrste povezovanja (gospodarstvo). Manifestacija naj bi predstavila našim delovnim ljudem folklorni ansambel, li-

kovno razstavo mlade Afrike, knjižni pregled novejših afriške besedne umetnosti in kakega pomembnega književnika, nekaj filmskih del afriške kinematografije, morda zabavni ansambel in še kaj.

Celje bo po usklajevalnih razgovorih povabilo na to prireditve več afriških držav — ZAR, Libijo, Alžir, Etiopijo, Kenijo, Zambijo in še katero.

V pripravi te manifestacije naj bi bilo v večji meri vključeno tudi zainteresirano celjsko gospodarstvo. V prvem predlogu organizacije kulturne manifestacije Afriška kultura na naših tleh je tudi misel, da bi bil sestavni del pro-

grama posvet — Afrika, njena kultura in možnosti sodelovanja z Jugoslavijo.

Predstavniki celjskega kulturnega življenja bodo v teh dneh v republiko vodili prve konkretnejše razgovore o možnostih za organizacijo te kulturne prireditve. Če je ne bo mogoče izpeljati že v tem letu, pa je predlagano, da bi jo predstavili na prve mesece prihodnjega leta. Nedvomno gre za pobudo, ki zahteva širšo družbeno pozornost. Se posebej, ker je Celje pripravljeno vložiti mnogo naporov za kakovostno uresničitev te, po pomenu nedvomno mednarodne prireditve.

J. V.

»TIP-TOP« NAJBOLJŠI MODEL 73
NAGRADNA MODNA REVIIJA

IZID ŽREBANJA

Moška obleka »TIP-TOP« LJUBLJANA — Lupše Dragica, Celje, Oblakova 2
Otroška obleka »KORA« RADEČE — Mahkovec Olga, Celje, Trubarjeva 26
Otroške hlače »KORS« ROG. SLATINA — Frančeskin Ivanka, Vojnik 38/e

Nagrajenci lahko dvignejo nagrade vsak dan od 8. do 14. ure na upravi podjetja »Techno-mercator« Celje, Gubčeva 1 v oddelku za ekonomsko propagando.

»TEHNO-MERCATOR« CELJE

z urednikove mize

Najprej nekaj besed k naši okrogli mizi o položaju žena. Preberete jo lahko na peti in šesti strani. Povem lahko, da smo se z našimi povabljenkami imenitno in prijetno pogovarjali. Vidite, tudi idejo smo dobili. NT bo pripravil izlet za kmečke žene, k sodelovanju pa bomo povabili nekatere kmetijske delovne organizacije. Razpis izleta si oglejte na 3. strani. Pa ne le to — današnji NT je res posvečen našim ženam, našim bralkam. Želim, da boste z napi- sanim zadovoljne.

Zaj zaradi pomanjkanja prostora nisem mogel objaviti nekaj zelo zanimivih literarnih prispevkov. Pa jih bom kmalu. Saj smo rekli, da dan žena naj ne traja le štiriindvajset ur.

Le kako bi bilo, če bi pozabili na naš Pustni kefir! Kar celo stran smo mu ožmerili. Zato pač, da se v teh resnih stabilizacijskih časih še malo nasmejimo.

Za zabavo pa smo pripravili še nagradno križanko, pa čeprav smo morali zato nekatere rubrike izpustiti, pa ne bodite zato nejevoljni.

Vaš urednik

Šmarski štipendijski sklad

NE BO VSE REŠIL

V šmarski občini so ustanovili v začetku tega šolskega leta štipendijski sklad. Pobudo zanj je dal svet za šolstvo, prosveto, kulturo in telesno kulturo občine Šmarje pri Jelšah. Svet je tudi pripravil vso potrebno dokumentacijo in pravilnike in je pri tem upošteval izkušnje drugih, lastne možnosti in potrebe v občini. Štipendijski in posojilni sklad je predvsem solidarnostni sklad, kar zbirajo le neznaten del sredstev, ki so namenjena za izobraževanje. V Šmarju so se odločili, da bi v sklad zbirali le 0,2 odstotka sredstev od bruto osebnih dohodkov, čeprav morajo delovne organizacije nameniti izobraževanju najmanj 1,5 odstotka sredstev. Za tako nizek odstotek so se odločili predvsem zaradi tega, ker bi sicer sklade delovnih organizacij preveč osiromašili, tako da bi delovne organizacije same težko štipendirale potrebne kadre, poleg tega pa še dodatno izobraževalne svoje delavce.

Komaj pa je sklad zaživel in podelil prve štipendije, že so se pojavile čudne govoriče in kritike, ki letijo na račun sklada in na račun neustreznosti štipendijske politike v občini, izvirajo pa iz popolne neobveščenosti ali pa iz nekritične presoje in nepoznavanja namena in dela sklada. Zato je poslal sklad 20. 2. 1973 podrobno informacijo o delu vsem delovnim organizacijam na področju občine Šmarje pri Jelšah, da bi jih seznanil s svojim delom in da bi izpolnili načelo o javnosti dela. Iz te informacije in iz statuta in pravilnika sklada povzemam nekatere najzanimivejše podatke.

Sklad ima nekaj pomembnih nalog za vso občino, med katerimi je najvažnejša tudi v statutu postavljena na prvo mesto. Ta naloga pravi, da sklad skrbi za poenotenje štipendijske politike in za njeno večjo učinkovitost, predvsem zato, da šolanje posameznika ne bi bilo v tako odločujoči meri odvisno od njegovih materialnih možnosti. Načelo poenotenja so v veliki meri izpolnili že s tem, da so sprejeli družbeni dogovor o štipendiranju, ki naj bi bil enoten za vso občino. Če sedaj letijo kritike na neenotnost štipendiranja, na nenake štipendije in kriterije pri podeljevanju štipendij, tega ni kriv sklad, ampak tisti, ki tega družbenega dogovora ne upoštevajo. Pogoji za podelitev štipendij iz sklada pa so bili nekoliko blažji od tistih, ki jih ima republiška izobraževalna skupnost. Gre predvsem za učni uspeh, kajti od republiške izobraževalne skupnosti je možno dobiti štipendijo le, če ima učenec ali študent najmanj prav dober učni uspeh. Pogoji, v katerih se šolajo otroci šmarske občine, pa niso vselej taki, da bi lahko učenci ob dobri nadarjenosti dosegali prav dobre in odlične učne uspehe.

Skupščina šmarskega štipendijskega in posojilnega sklada se je prvič sestala oktobra lani in je sprejela vse potrebne samoupravne akte ter izvolila upravni odbor. Samoupravne akte sklada je potrdila tudi občinska skupščina na svoji zadnji seji. Upravni odbor sklada pa je za svojega predsednika izvolil Vlada Kerna iz zdravilišča Rogaška Slatina.

Res je, da je upravni odbor sklada razpisal štipendije precej pozno, šele novembra, vendar je treba iskati krivdo za to predvsem zunaj sklada:

precej mesecev so namreč trajale priprave za ustanovitev sklada, kajti v nekaterih delovnih organizacijah je bilo potrebno mnogo prepričevanja, preden so pristopile k skladu. Glede na potrebe po kadrih v občini je sklad razpisal naslednje štipendije: 5 za študij na pedagoških akademijah raznih usmeritev, 1 za študij na pravni fakulteti, 1 za študij na ekonomski fakulteti, 5 za gimnazijo, 5 za pedagoško gimnazijo, 3 za ekonomsko srednjo šolo in 2 za srednjo zdravstveno šolo.

Poleg tega je sklad razpisal več študijskih denarnih pomoči. Prosilci so morali izpolnjevati naslednje pogoje: — da je reden učenec ali študent in njegovi starši stalno prebivajo na območju občine Šmarje pri Jelšah,

— dohodek na družinskega člana ni smel presegati 1.000 dinarjev mesečno,

— zadnji učni uspeh je moral biti najmanj dober.

Pri številu razpisanih štipendij je sklad upošteval tudi lastne možnosti, saj izračuni kažejo, da bi se lahko zbralo v enem letu približno 170.000 dinarjev in samo s temi sredstvi sklad razpolaga.

Sklad je tudi obvestil vse podpisnike družbenega sporazuma v občini, da znašajo izračunani življenjski stroški za študente 900 dinarjev mesečno, za dijake srednjih šol pa 760 dinarjev. V skladu s tem so odločili družbeni dogovor o štipendiranju pa morajo vse podpisnike uskladiti višino štipendij z ugotovljenimi življenjskimi stroški. Ob tem je treba upoštevati določila pravilnika, ki pravi, kaj je merilo za višino štipendije. To merilo je prispevek staršev, ki praviloma predstavljajo polovico dohodka na družinskega člana in njemu pripadajoči otroški dodatek. Razlika med tem prispevkom in ugotovljenimi življenjskimi stroški za dijake ali študenta pa je višina štipendije. K temu pa lahko dobi štipendist še stimulativni dodatek na učni uspeh ob polletju ali zaključku leta.

Za 22 razpisanih štipendij se je prijavilo 51 kandidatov, vendar pa ne za vsa razpisana področja. Za nekatera študijska področja pa več, kot je bilo razpisanih. Podrobno so kandidati takole prosili za štipendije: za pedagoško akademijo 6, gimnazijo 11, pedagoško gimnazijo 6, ekonomsko srednjo šolo 4, šolo za zdravstvene delavce 4, za ostale poklice in za denarne pomoči pa 20 kandidatov.

Upravni odbor sklada je prošnje obravnaval 13. decembra in podelil naslednje štipendije: za pedagoške študijske usmeritve na višjih šolah 5 štipendij po 450 do 700 dinarjev, za gimnazijo 6 po 300 do 500 dinarjev, za pedagoško gimnazijo 4 po 300 do 500 dinarjev, za ekonomsko srednjo šolo 3 po 50 do 600 dinarjev in za šolo za zdravstvene delavce eno v višini 500 dinarjev. Poleg tega je sklad podelil še osem denarnih pomoči v višini 200 do 250 dinarjev. Februarja je sklad podelil še deset denarnih pomoči v višini 200 do 300 dinarjev. Denarna pomoč se prav tako kot štipendija izplačuje vsak mesec. Tako izplačuje sklad mesečno skupno 12.740 dinarjev štipendij in denarnih pomoči.

K vsemu temu je treba pribiti še to, da so nekatere močnejše delovne organizacije v občini ostale zunaj sklada, nekatere pa do februarja še niso poravnale svojih ob-

veznosti za leto 1972. Do 20. februarja so poravnale svoje obveznosti do sklada naslednje delovne organizacije: steklarna Boris Kidrič, zdravilišče, kino, pekarna in slaščičarna, vse iz Rogaške Slatine, vse osnovne šole in temeljna izobraževalna skupnost, iz Šmarja pa občinski komite ZKS, skupščina občine, občinska konferenca SZDL, delavska univerza, občinski sindikalni svet in trgovsko podjetje Jelša. Ostale delovne organizacije v občini še ali niso poravnale svojih obveznosti ali pa niso pristopile k štipendijskemu in posojilnemu skladu.

Iz majhnega števila podeljenih štipendij in iz skromnih sredstev je razvidno, da sklad nikakor ne more reševati vseh kadrovskih problemov v občini. Delovne organizacije bodo morale še nadalje skrbeti za vzgojo kadrov iz last-

stnih sredstev in ne morejo pričakovati, da jim bo vse probleme razreševal sklad.

Nekateri namreč zaradi slabe obveščenosti mislijo, da bo sedaj sklad reševal vse njihove tegobe in jim vračal vsaj toliko, kolikor so vložili. Toda prej ali slej se bodo morali zavedati, da je tistih 0,2 odstotka od bruto osebnih dohodkov zares samo solidarnostna pomoč, s katero je treba reševati nadarjene otroke, ki nimajo možnosti dobiti štipendij v delovnih organizacijah, ker njihovi starši niso tam zaposleni ali ker želijo študirati za tak poklic, kakršnega v neki delovni organizaciji ne potrebujejo. Istočasno pa lahko sklad z vidika občinske politike usmerja s štipendijami otroke v tiste poklice, kjer najbolj primanjkuje ljudi.

JOŽE LIPNIK

O delu sklada

SOLIDARNOST GRADI

Temeljni kamen za novo osnovno šolo na Otoku v Celju je postavljen. Gradnja jo bo solidarnost občinov, saj so se sredstva zanj natekla iz samoprispevka. Sklad za gradnjo šol in vzgojnovarstvenih zavodov občine Celje razpolaga sedaj z nekaj nad 5 milijoni (500 starih milijonov) sredstev iz samoprispevka. Dovolj za začetek gradnje, o kateri poročamo v NT na drugem mestu. Torej — prvo leto samoprispevka je preteklo. Preteklo pa je tudi leto, odkar je začel z delom sklad za gradnjo šol in vzgojnovarstvenih ustanov občine Celje. Tajnik sklada, tisti, ki organizacijsko skrbi, da bo referendumski program točno, kakovostno in najbolj poceni uresničen, je Pavle Golmajer. Zdelo se nam je, da je začetek gradnje otroške šole prva šla priložnost za pogovor o dosedanjem delu in nalogah sklada.

NOVI TEDNIK: Občani smo premalo seznanjeni o delu različnih skladov, ki razpolagajo s pecejšnjimi družbenimi sredstvi. Sklad, ki ste mu vi tajnik, mora umno gospodariti s sredstvi samoprispevka. Povejte nekaj besed o delu in nalogah sklada.

Konferenca celjskih sindikatov

PRVE IZKUŠNJE

V ponedeljek je bila dvorana Narodnega doma v Celju polna do zadnjega sedeža. Delovna konferenca celjskih sindikatov namenjena razpravi o uveljavljanju ustavnih dopolnil je že bila po svoje delegatska, saj so se je poleg članov konference udeležili tudi predstavniki delavskih svetov, predsedniki osnovnih organizacij sindikata in predsedniki komisij za uveljavljanje ustavnih dopolnil v delovnih organizacijah.

Izhodišče za razpravo so bile ugotovitve o nekaterih vidikih uresničevanja ustavnih dopolnil v občini in uvodna

beseda predsednika komisije za samoupravne odnose Tona Erjavca.

Tone Erjavca je med drugim dejal, da konferenca časovno sicer kasni, da pa se odvijajo sredi povečane aktivnosti za konkretno uresničevanje ustavnih dopolnil. Poudaril je, da je idejna izhodišča za uveljavljanje ustavnih sprememb začrtala že konferenca ZK v občini in da na osnovi tega sindikat lahko na svoji namenski konferenci ubere pot analiziranja praktičnih izkušenj, zlasti izkušenj tistih delovnih organizacij, ki so se prebile čez me-

ŠE O NAGRADNI ANKETI NT

Glede na nekatere nejasnosti, ki smo jih opazili pri pregledovanju prvih odgovorov na našo nagradno anketo, vas prosimo, drage bralke in spoštovani bralci, spet za kane pozornosti in razumevanja. Seveda — vse tiste, ki boste anketo šele izpolnili in jo odposlali. Največ napak opazimo pri izpolnjevanju kvadratkov — tam torej, kjer morate določiti VRSTNI RED PRILJUBLJENOSTI PODROČIJ, NATO PA V 7. VPRAŠANJU VRSTNI RED RUBRIK. Pri tisti rubriki, ki vam je najbolj všeč, jo najprej preberete, vpisite v kvadratik številko 1, nato pri drugi 2 itd. Nekaterim povzroča majhne težave vprašanje 14. Naloga od vas zahteva, da obkrožite PET TISTIH PODROČIJ, O KATERIH NAJ BI NT VEČ PISAL. PRECRTATI PA MORATE PET NASTETIH PODROČIJ, O KATERIH NAJ BI MANJ PISALI.

Velika škoda je, da nam jo je tehnični skrat zagodel pri 17. VPRAŠANJU. Prosimo, da nam vseeno odgovorite, kar spodaj pod anketo, KAKšno AKCIJO PREDLAGATE POTEM, KO SE BO IZTEKLA RUBRIKA NJIHOVO ŽIVLJENJE IN MATERINSTVO. Velja tudi na dopisnici — za tiste, ki ste anketo že odposlali.

Moramo reči, da je prvi odziv na anketo zelo lep. Spodbuden. O rezultatih in o žrebu ter nagradah vas bomo kmalu obvestili. Ne pozabite — še je čas! ANKETO NAM POSLJITE DO PONEDELJKA, 12. MARČA 1973 NA NASLOV NOVI TEDNIK, GREGORČICEVA ULICA 5, CELJE, NAGRADNA ANKETA.

dišča za ljudi? Brez potrebnih šol in vrtcev? Te reči bi morali skupno načrtovati in tudi uskladiti prizadevanja za gradnjo vrtcev, osnovnih in srednjih šol. Bilo bi ceneje in bolj strokovno.

NOVI TEDNIK: Ne glede na to razdrobljenost, pa gre vendar vse po načrtu. Zanimam nas, kako je s kvaliteto del gradbenih izvajalcev, saj je precej kritik na račun gradbincev in na njihove cene.

PAVLE GOLMAJER: Vse kaže, da so bili pred referendumom o samoprispevkih postavljeni kar dobri načrti. Denar priteka, z njegovo razdelitvijo pa ni težav. Vse smo smotno začrtali — število novih šol in vrtcev, število razredov, telovadnic in potrebna sredstva. Z majhno rezervo, ki nam prav pride. Glede gradbenih izvajalcev je pa takole — zadnje ponudbe so še v okviru referendamskih cen, pa čeprav so bile postavljene pred letom in pol. O vsakem projektu teče razprava, odločitev pa spjelje komisije, gradbeni odbori in upravni odbor. Sedanje ponudbe za gradnjo prizidkov ali telovadnic pri vojniški, poljski in dobrnski šoli so

zelo resno pripravljene. 12. marca jih bomo odprali. O kvaliteti gradbenih del pa je težko govoriti. Vendar pa nisem zadovoljen.

NOVI TEDNIK: Kaj menite, ali po prvem letu zbiranja sredstev iz samoprispevka lahko zagotovite, da bo ves referendumski obljubljeni načrt o gradnji šol in vrtcev uresničen?

PAVLE GOLMAJER: Ni nobenega dvoma. Prva gradnja je stekla, vse ostale so pripravljene. Razen zadnje, to je osnovne šole Lava-Ostrožno, ki bi morala biti enaka otoški šoli. Časovno je to le še preveč odmaknjeno. Če bi dobili kredite, bi časovno pospešili izvedbo načrtov.

Ne smemo pozabiti, da je bilo včeraj ceneje graditi kot danes. In danes je ceneje kot bo jutri. O vseh gradnjah ne bi govorili — o otoški osnovni šoli, o prizidku v Vojniku, o vrtcu v Storah, o prizidku v Polulah, o dobrnski telovadnici in o drugih, saj je tem brošura vse povedala. Tako bo, kot je bilo sklenjeno. Sprememb ni. Mislim celo, da bodo nove šole in vrtci prej stali, kot je bilo na referendumu obljubljen. To je skrb našega sklada.

Občinski stanovanjski solidarnostni sklad

ZDAJ 150 STANOVANJ

Solidarnost tudi v stanovanjskem gospodarstvu. Ta oblika je dobila temelje v republiškem zakonu o družbeni pomoči v stanovanjskem gospodarstvu in nadalje v ustreznih občinskih odlokih. In kar je najvažnejše, solidarnost ni načelna, marveč zelo konkretna. Ta konkretnost je prišla do veljave tudi na ustanovnem zboru celjskega občinskega stanovanjskega solidarnostnega sklada.

Gre namreč za uveljavitev prvega pravila, da ekonomski odnosi v stanovanjskem gospodarstvu ne smejo priza-

deti ljudi z nižjimi osebnimi dohodki. Zato družbena pomoč, ki bo veljala tudi za starejše in mlade družine. Pri vsem tem ne gre samo za delno nadomestitev stanarin, marveč tudi za druge oblike pomoči, ki se bodo kazale še na področju namenskega varčevanja za nakup oziroma za graditev stanovanj itd. In še nekaj. Ne gre za tako imenovano linearno pomoč, za enako pomoč vsem, marveč za pomoč, ki se bo razlikovala glede na premoženjsko stanje občanov. Materialno kritje občinskega solidarnostnega stanovanjskega sklada je zagotovljeno s 30 odstotnim deležem obveznega stanovanjskega prispevka, ki znaša po novem najmanj 6 odstotkov od osebnih dohodkov. To pa pomeni, da bo celjski solidarnostni stanovanjski sklad že letos razpolagal z okoli 1,2 milijarde starih dinarjev. Če pa k tej vsoti dodamo še nekatera druga sredstva, ki bodo na voljo, bo že letos v skladu okoli dve milijardi starih dinarjev. To pa je konkretnost in od tod tudi akcije, ki jih bo sklad vodil.

Zaradi jasnosti in javnosti dela je še treba zapisati, da bo majhen delež tako zbranih sredstev v občinah porabljen za raziskovalno delo na področju stanovanjskega in komunalnega gospodarstva. Ta sredstva se bodo zbirala v namenskem republiškem skladu.

liko naporov in znatna sredstva.

Prav tako je na dlani, da 6 odstotni obvezni stanovanjski prispevek za celjske razmere ni velik, četudi pomeni dodatno obremenitev dohodka delovnih organizacij. Toda, glede na potrebe bo sredstev za uresničitev načrta premalo. In prav zato apel, da naj bi v delovnih organizacijah namenili za graditev stanovanj tudi druga sredstva. Velja namreč ugotoviti, da so stanovanja prvi pogoj za nadaljnji gospodarski in družbeni razvoj Celja in njegove občine!

Konkretnost dela novega sklada je prišla do izraza tudi na ustanovni skupščini, saj so že na njej sprejeli sklep o takojšnjem razpisu za nakup oziroma za graditev 150 stanovanj!

Pri konstituiranju sklada so predsedniško mesto skupščine, ki bo štela 54 članov, zaupali Vladu Ramorju iz Metke. Njegov namestnik je Milan Krašovec iz splošne bolnišnice. Na čelu devetčlanskega upravnega odbora je Vili Skrt iz Topra. Njegov namestnik je Majda Seruga iz krajevne skupnosti Pod gradom. In končno so za vršilca dolžnosti direktorja sklada imenovali Alojza Pavliča, zaenkrat še načelnika oddelka za gradbene in komunalne zadeve pri občinski skupščini.

M. BOZIC

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Ustanovitev občinskega stanovanjskega solidarnostnega sklada zahteva ustrezne korake tudi na drugih področjih. Pri tem mislimo tudi na gradbeno operativno, ki se bo morala na graditev delavskih stanovanj dobro pripraviti. Sicer pa bo delo gradbenih kolektivov lažje in cenejše tudi tedaj, ko bodo znane vsaj nekajletne zahteve in ko se bodo vsi skupaj odločili za ustrezno tehnologijo dela na ožjem gradbenem območju. Koncentrirana graditev bo vsekakor dala svoj delež k pocenitvi del.

Zahteve po novih stanovanjih so v celjski občini velike. V letih po vojni je bilo v občini zgrajenih okoli 7.000 stanovanj, zdaj pa naj bi v desetih letih dobili okoli 5.000 novih stanovanjskih enot. Primerjava je očitna. Med drugim pomeni tudi ve-

liko naporov in znatna sredstva. Prav tako je na dlani, da 6 odstotni obvezni stanovanjski prispevek za celjske razmere ni velik, četudi pomeni dodatno obremenitev dohodka delovnih organizacij. Toda, glede na potrebe bo sredstev za uresničitev načrta premalo. In prav zato apel, da naj bi v delovnih organizacijah namenili za graditev stanovanj tudi druga sredstva. Velja namreč ugotoviti, da so stanovanja prvi pogoj za nadaljnji gospodarski in družbeni razvoj Celja in njegove občine!

Konkretnost dela novega sklada je prišla do izraza tudi na ustanovni skupščini, saj so že na njej sprejeli sklep o takojšnjem razpisu za nakup oziroma za graditev 150 stanovanj!

Pri konstituiranju sklada so predsedniško mesto skupščine, ki bo štela 54 članov, zaupali Vladu Ramorju iz Metke. Njegov namestnik je Milan Krašovec iz splošne bolnišnice. Na čelu devetčlanskega upravnega odbora je Vili Skrt iz Topra. Njegov namestnik je Majda Seruga iz krajevne skupnosti Pod gradom. In končno so za vršilca dolžnosti direktorja sklada imenovali Alojza Pavliča, zaenkrat še načelnika oddelka za gradbene in komunalne zadeve pri občinski skupščini.

M. BOZIC

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Ustanovitev občinskega stanovanjskega solidarnostnega sklada zahteva ustrezne korake tudi na drugih področjih. Pri tem mislimo tudi na gradbeno operativno, ki se bo morala na graditev delavskih stanovanj dobro pripraviti. Sicer pa bo delo gradbenih kolektivov lažje in cenejše tudi tedaj, ko bodo znane vsaj nekajletne zahteve in ko se bodo vsi skupaj odločili za ustrezno tehnologijo dela na ožjem gradbenem območju. Koncentrirana graditev bo vsekakor dala svoj delež k pocenitvi del.

Zahteve po novih stanovanjih so v celjski občini velike. V letih po vojni je bilo v občini zgrajenih okoli 7.000 stanovanj, zdaj pa naj bi v desetih letih dobili okoli 5.000 novih stanovanjskih enot. Primerjava je očitna. Med drugim pomeni tudi ve-

liko naporov in znatna sredstva. Prav tako je na dlani, da 6 odstotni obvezni stanovanjski prispevek za celjske razmere ni velik, četudi pomeni dodatno obremenitev dohodka delovnih organizacij. Toda, glede na potrebe bo sredstev za uresničitev načrta premalo. In prav zato apel, da naj bi v delovnih organizacijah namenili za graditev stanovanj tudi druga sredstva. Velja namreč ugotoviti, da so stanovanja prvi pogoj za nadaljnji gospodarski in družbeni razvoj Celja in njegove občine!

Konkretnost dela novega sklada je prišla do izraza tudi na ustanovni skupščini, saj so že na njej sprejeli sklep o takojšnjem razpisu za nakup oziroma za graditev 150 stanovanj!

Pri konstituiranju sklada so predsedniško mesto skupščine, ki bo štela 54 članov, zaupali Vladu Ramorju iz Metke. Njegov namestnik je Milan Krašovec iz splošne bolnišnice. Na čelu devetčlanskega upravnega odbora je Vili Skrt iz Topra. Njegov namestnik je Majda Seruga iz krajevne skupnosti Pod gradom. In končno so za vršilca dolžnosti direktorja sklada imenovali Alojza Pavliča, zaenkrat še načelnika oddelka za gradbene in komunalne zadeve pri občinski skupščini.

M. BOZIC

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Ustanovitev občinskega stanovanjskega solidarnostnega sklada zahteva ustrezne korake tudi na drugih področjih. Pri tem mislimo tudi na gradbeno operativno, ki se bo morala na graditev delavskih stanovanj dobro pripraviti. Sicer pa bo delo gradbenih kolektivov lažje in cenejše tudi tedaj, ko bodo znane vsaj nekajletne zahteve in ko se bodo vsi skupaj odločili za ustrezno tehnologijo dela na ožjem gradbenem območju. Koncentrirana graditev bo vsekakor dala svoj delež k pocenitvi del.

Zahteve po novih stanovanjih so v celjski občini velike. V letih po vojni je bilo v občini zgrajenih okoli 7.000 stanovanj, zdaj pa naj bi v desetih letih dobili okoli 5.000 novih stanovanjskih enot. Primerjava je očitna. Med drugim pomeni tudi ve-

liko naporov in znatna sredstva. Prav tako je na dlani, da 6 odstotni obvezni stanovanjski prispevek za celjske razmere ni velik, četudi pomeni dodatno obremenitev dohodka delovnih organizacij. Toda, glede na potrebe bo sredstev za uresničitev načrta premalo. In prav zato apel, da naj bi v delovnih organizacijah namenili za graditev stanovanj tudi druga sredstva. Velja namreč ugotoviti, da so stanovanja prvi pogoj za nadaljnji gospodarski in družbeni razvoj Celja in njegove občine!

Konkretnost dela novega sklada je prišla do izraza tudi na ustanovni skupščini, saj so že na njej sprejeli sklep o takojšnjem razpisu za nakup oziroma za graditev 150 stanovanj!

Pri konstituiranju sklada so predsedniško mesto skupščine, ki bo štela 54 članov, zaupali Vladu Ramorju iz Metke. Njegov namestnik je Milan Krašovec iz splošne bolnišnice. Na čelu devetčlanskega upravnega odbora je Vili Skrt iz Topra. Njegov namestnik je Majda Seruga iz krajevne skupnosti Pod gradom. In končno so za vršilca dolžnosti direktorja sklada imenovali Alojza Pavliča, zaenkrat še načelnika oddelka za gradbene in komunalne zadeve pri občinski skupščini.

M. BOZIC

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Ustanovitev občinskega stanovanjskega solidarnostnega sklada zahteva ustrezne korake tudi na drugih področjih. Pri tem mislimo tudi na gradbeno operativno, ki se bo morala na graditev delavskih stanovanj dobro pripraviti. Sicer pa bo delo gradbenih kolektivov lažje in cenejše tudi tedaj, ko bodo znane vsaj nekajletne zahteve in ko se bodo vsi skupaj odločili za ustrezno tehnologijo dela na ožjem gradbenem območju. Koncentrirana graditev bo vsekakor dala svoj delež k pocenitvi del.

Zahteve po novih stanovanjih so v celjski občini velike. V letih po vojni je bilo v občini zgrajenih okoli 7.000 stanovanj, zdaj pa naj bi v desetih letih dobili okoli 5.000 novih stanovanjskih enot. Primerjava je očitna. Med drugim pomeni tudi ve-

liko naporov in znatna sredstva. Prav tako je na dlani, da 6 odstotni obvezni stanovanjski prispevek za celjske razmere ni velik, četudi pomeni dodatno obremenitev dohodka delovnih organizacij. Toda, glede na potrebe bo sredstev za uresničitev načrta premalo. In prav zato apel, da naj bi v delovnih organizacijah namenili za graditev stanovanj tudi druga sredstva. Velja namreč ugotoviti, da so stanovanja prvi pogoj za nadaljnji gospodarski in družbeni razvoj Celja in njegove občine!

Konkretnost dela novega sklada je prišla do izraza tudi na ustanovni skupščini, saj so že na njej sprejeli sklep o takojšnjem razpisu za nakup oziroma za graditev 150 stanovanj!

Pri konstituiranju sklada so predsedniško mesto skupščine, ki bo štela 54 članov, zaupali Vladu Ramorju iz Metke. Njegov namestnik je Milan Krašovec iz splošne bolnišnice. Na čelu devetčlanskega upravnega odbora je Vili Skrt iz Topra. Njegov namestnik je Majda Seruga iz krajevne skupnosti Pod gradom. In končno so za vršilca dolžnosti direktorja sklada imenovali Alojza Pavliča, zaenkrat še načelnika oddelka za gradbene in komunalne zadeve pri občinski skupščini.

M. BOZIC

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Ustanovitev občinskega stanovanjskega solidarnostnega sklada zahteva ustrezne korake tudi na drugih področjih. Pri tem mislimo tudi na gradbeno operativno, ki se bo morala na graditev delavskih stanovanj dobro pripraviti. Sicer pa bo delo gradbenih kolektivov lažje in cenejše tudi tedaj, ko bodo znane vsaj nekajletne zahteve in ko se bodo vsi skupaj odločili za ustrezno tehnologijo dela na ožjem gradbenem območju. Koncentrirana graditev bo vsekakor dala svoj delež k pocenitvi del.

Zahteve po novih stanovanjih so v celjski občini velike. V letih po vojni je bilo v občini zgrajenih okoli 7.000 stanovanj, zdaj pa naj bi v desetih letih dobili okoli 5.000 novih stanovanjskih enot. Primerjava je očitna. Med drugim pomeni tudi ve-

liko naporov in znatna sredstva. Prav tako je na dlani, da 6 odstotni obvezni stanovanjski prispevek za celjske razmere ni velik, četudi pomeni dodatno obremenitev dohodka delovnih organizacij. Toda, glede na potrebe bo sredstev za uresničitev načrta premalo. In prav zato apel, da naj bi v delovnih organizacijah namenili za graditev stanovanj tudi druga sredstva. Velja namreč ugotoviti, da so stanovanja prvi pogoj za nadaljnji gospodarski in družbeni razvoj Celja in njegove občine!

Konkretnost dela novega sklada je prišla do izraza tudi na ustanovni skupščini, saj so že na njej sprejeli sklep o takojšnjem razpisu za nakup oziroma za graditev 150 stanovanj!

Pri konstituiranju sklada so predsedniško mesto skupščine, ki bo štela 54 članov, zaupali Vladu Ramorju iz Metke. Njegov namestnik je Milan Krašovec iz splošne bolnišnice. Na čelu devetčlanskega upravnega odbora je Vili Skrt iz Topra. Njegov namestnik je Majda Seruga iz krajevne skupnosti Pod gradom. In končno so za vršilca dolžnosti direktorja sklada imenovali Alojza Pavliča, zaenkrat še načelnika oddelka za gradbene in komunalne zadeve pri občinski skupščini.

M. BOZIC

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Ustanovitev občinskega stanovanjskega solidarnostnega sklada zahteva ustrezne korake tudi na drugih področjih. Pri tem mislimo tudi na gradbeno operativno, ki se bo morala na graditev delavskih stanovanj dobro pripraviti. Sicer pa bo delo gradbenih kolektivov lažje in cenejše tudi tedaj, ko bodo znane vsaj nekajletne zahteve in ko se bodo vsi skupaj odločili za ustrezno tehnologijo dela na ožjem gradbenem območju. Koncentrirana graditev bo vsekakor dala svoj delež k pocenitvi del.

Zahteve po novih stanovanjih so v celjski občini velike. V letih po vojni je bilo v občini zgrajenih okoli 7.000 stanovanj, zdaj pa naj bi v desetih letih dobili okoli 5.000 novih stanovanjskih enot. Primerjava je očitna. Med drugim pomeni tudi ve-

liko naporov in znatna sredstva. Prav tako je na dlani, da 6 odstotni obvezni stanovanjski prispevek za celjske razmere ni velik, četudi pomeni dodatno obremenitev dohodka delovnih organizacij. Toda, glede na potrebe bo sredstev za uresničitev načrta premalo. In prav zato apel, da naj bi v delovnih organizacijah namenili za graditev stanovanj tudi druga sredstva. Velja namreč ugotoviti, da so stanovanja prvi pogoj za nadaljnji gospodarski in družbeni razvoj Celja in njegove občine!

Konkretnost dela novega sklada je prišla do izraza tudi na ustanovni skupščini, saj so že na njej sprejeli sklep o takojšnjem razpisu za nakup oziroma za graditev 150 stanovanj!

Pri konstituiranju sklada so predsedniško mesto skupščine, ki bo štela 54 članov, zaupali Vladu Ramorju iz Metke. Njegov namestnik je Milan Krašovec iz splošne bolnišnice. Na čelu devetčlanskega upravnega odbora je Vili Skrt iz Topra. Njegov namestnik je Majda Seruga iz krajevne skupnosti Pod gradom. In končno so za vršilca dolžnosti direktorja sklada imenovali Alojza Pavliča, zaenkrat še načelnika oddelka za gradbene in komunalne zadeve pri občinski skupščini.

M. BOZIC

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Ustanovitev občinskega stanovanjskega solidarnostnega sklada zahteva ustrezne korake tudi na drugih področjih. Pri tem mislimo tudi na gradbeno operativno, ki se bo morala na graditev delavskih stanovanj dobro pripraviti. Sicer pa bo delo gradbenih kolektivov lažje in cenejše tudi tedaj, ko bodo znane vsaj nekajletne zahteve in ko se bodo vsi skupaj odločili za ustrezno tehnologijo dela na ožjem gradbenem območju. Koncentrirana graditev bo vsekakor dala svoj delež k pocenitvi del.

Zahteve po novih stanovanjih so v celjski občini velike. V letih po vojni je bilo v občini zgrajenih okoli 7.000 stanovanj, zdaj pa naj bi v desetih letih dobili okoli 5.000 novih stanovanjskih enot. Primerjava je očitna. Med drugim pomeni tudi ve-

liko naporov in znatna sredstva. Prav tako je na dlani, da 6 odstotni obvezni stanovanjski prispevek za celjske razmere ni velik, četudi pomeni dodatno obremenitev dohodka delovnih organizacij. Toda, glede na potrebe bo sredstev za uresničitev načrta premalo. In prav zato apel, da naj bi v delovnih organizacijah namenili za graditev stanovanj tudi druga sredstva. Velja namreč ugotoviti, da so stanovanja prvi pogoj za nadaljnji gospodarski in družbeni razvoj Celja in njegove občine!

Konkretnost dela novega sklada je prišla do izraza tudi na ustanovni skupščini, saj so že na njej sprejeli sklep o takojšnjem razpisu za nakup oziroma za graditev 150 stanovanj!

Pri konstituiranju sklada so predsedniško mesto skupščine, ki bo štela 54 članov, zaupali Vladu Ramorju iz Metke. Njegov namestnik je Milan Krašovec iz splošne bolnišnice. Na čelu devetčlanskega upravnega odbora je Vili Skrt iz Topra. Njegov namestnik je Majda Seruga iz krajevne skupnosti Pod gradom. In končno so za vršilca dolžnosti direktorja sklada imenovali Alojza Pavliča, zaenkrat še načelnika oddelka za gradbene in komunalne zadeve pri občinski skupščini.

M. BOZIC

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Ustanovitev občinskega stanovanjskega solidarnostnega sklada zahteva ustrezne korake tudi na drugih področjih. Pri tem mislimo tudi na gradbeno operativno, ki se bo morala na graditev delavskih stanovanj dobro pripraviti. Sicer pa bo delo gradbenih kolektivov lažje in cenejše tudi tedaj, ko bodo znane vsaj nekajletne zahteve in ko se bodo vsi skupaj odločili za ustrezno tehnologijo dela na ožjem gradbenem območju. Koncentrirana graditev bo vsekakor dala svoj delež k pocenitvi del.

Zahteve po novih stanovanjih so v celjski občini velike. V letih po vojni je bilo v občini zgrajenih okoli 7.000 stanovanj, zdaj pa naj bi v desetih letih dobili okoli 5.000 novih stanovanjskih enot. Primerjava je očitna. Med drugim pomeni tudi ve-

liko naporov in znatna sredstva. Prav tako je na dlani, da 6 odstotni obvezni stanovanjski prispevek za celjske razmere ni velik, četudi pomeni dodatno obremenitev dohodka delovnih organizacij. Toda, glede na potrebe bo sredstev za uresničitev načrta premalo. In prav zato apel, da naj bi v delovnih organizacijah namenili za graditev stanovanj tudi druga sredstva. Velja namreč ugotoviti, da so stanovanja prvi pogoj za nadaljnji gospodarski in družbeni razvoj Celja in njegove občine!

Konkretnost dela novega sklada je prišla do izraza tudi na ustanovni skupščini, saj so že na njej sprejeli sklep o takojšnjem razpisu za nakup oziroma za graditev 150 stanovanj!

Pri konstituiranju sklada so predsedniško mesto skupščine, ki bo štela 54 članov, zaupali Vladu Ramorju iz Metke. Njegov namestnik je Milan Krašovec iz splošne bolnišnice. Na čelu devetčlanskega upravnega odbora je Vili Skrt iz Topra. Njegov namestnik je Majda Seruga iz krajevne skupnosti Pod gradom. In končno so za vršilca dolžnosti direktorja sklada imenovali Alojza Pavliča, zaenkrat še načelnika oddelka za gradbene in komunalne zadeve pri občinski skupščini.

M. BOZIC

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Ustanovitev občinskega stanovanjskega solidarnostnega sklada zahteva ustrezne korake tudi na drugih področjih. Pri tem mislimo tudi na gradbeno operativno, ki se bo morala na graditev delavskih stanovanj dobro pripraviti. Sicer pa bo delo gradbenih kolektivov lažje in cenejše tudi tedaj, ko bodo znane vsaj nekajletne zahteve in ko se bodo vsi skupaj odločili za ustrezno tehnologijo dela na ožjem gradbenem območju. Koncentrirana graditev bo vsekakor dala svoj delež k pocenitvi del.

Zahteve po novih stanovanjih so v celjski občini velike. V letih po vojni je bilo v občini zgrajenih okoli 7.000 stanovanj, zdaj pa naj bi v desetih letih dobili okoli 5.000 novih stanovanjskih enot. Primerjava je očitna. Med drugim pomeni tudi ve-

VPRAŠANJE

JAVNEMU
DELAVCUTOVARIŠ DIREKTOR PODJETJA
»DIMNIKARSTVO« V CELJU

Na zadnji seji občinske skupščine v Laškem je eden od odbornikov ob razpravi odloka o javnem redu in miru sprožil tudi vprašanje dimnikarske službe. Povedal je, da dimnikarji zelo neredno obdelujejo svoje področje, da se ne držijo dogovorjenega roka in vrstnega reda. Povedal je še, da so se v njegovem kraju, kaže da gre za Vrh, v eni od hiš vnel saje in da je le

s pomočjo vaščanov preprečen požar.

Ker dimnikarska služba v laški občini spada v de-lokrog vašega podjetja, bi bilo prav, če poveste, kako je dimnikarska služba organizirana, kakšne usluge nudite in zakaj se dogajajo stvari, o katerih je odbornik na seji v Laškem govoril.

novinar
Jure Krašovec

NT: IZLET ZA
KMEČKE ŽENE

Za okroglo mizo o položaju žena v naši družbi je padla ideja: »Organizirajte izlet za kmečke žene, ki nas nikdar nihče ne zna razveseliti. Tudi za 8. marec se nas le redkokdaj spomni.«

Da bi si mi pustili dvakrat reči? To pa ne!

Zato, drage kmečke proizvajalke, hitro pisalo v roke — če želite z NT na izlet na morje, napišite ime in priimek, točen naslov, koliko ste stari, ali ste kooperant ali ne, koliko zemlje imate in koliko otrok, ki so še nepreskrbljeni. Pa še to napišite, kje dela vaš mož. In nam vse to pošljite na dopisnici ali v pismu na naš naslov.

Popeljali vas bomo na morje. Za en dan. Ampak za lep dan. Cel dan vas bo stalo samo 10 dinarjev. Med prijavitelji bomo zbrali imena za en avtobus!! Torej — pohitite!

Zelimo, da izlet organiziramo še ta mesec! Da bo vsaj malo dišalo po 8. marcu!

Pismo gospodarstvu

AKCIJA ZA RC

Uredništvo Radia Celje v teh dneh začena pomembno akcijo. S posebnim pismom je naslovilo najdogovornejšim samoupravljalcem v delovnih organizacijah na celjskem območju ponudbo o sofinanciranju informativne dejavnosti, ki jo opravlja celjski radio. Gre prav za prav za preprost, a tehten dogovor med združenim delom in informativnim medijem, ki skupaj z Novim tednikom dobiva izredno skromno družbeno dotacijo, opravlja pa, kot radi rečemo v političnem jeziku, dejavnost posebnega družbenega pomena. Za to dejavnost posebnega družbenega pomena, za obveščanje občanov, dajajo občine (Celje, Laško, Slovenske Konjice, Sentjur, Smarje pri Jelšah in Zalec) nekaj nad trideset starih milijonov. Letos naj bi družbena pomoč znašala okrog štirideset starih milijonov. Za Novi tednik in za Radio. V sestavi vseh dohodkov obeh naših medijev znesejo ti dragoceni dinarji okrog 12 odstotkov. Vse ostalo pa morajo dati prodajanda, naročnine, ostala dejavnost.

Ta usmeritev k iskanju samostojnih virov financiranja ne ostaja brez posledic. Nedvomno gre na škodo obsega in kakovosti obveščanja.

Kje je rešitev?

V prvi vrsti moramo zlasti sedaj po sprejemu zakona o obveščanju spomniti na vse večje odgovornosti ustanoviteljev za delo informativnih medijev. Ker pa smo v stabilizacijskem utripanju in sprejemamo ustavna dopolnila, je morda še naravnejša druga pot. Da namreč poleg proračunskih dotacij tudi zainteresirani organizmi in dejavniki namenijo del sredstev za področje informativne dejavnosti, ki jo opravlja Novi tednik in Radio Celje.

Zakaj še gospodarstvo? Predvsem zato, ker nam jutrišnji čas veleva razmišljati ne več le o delavcu, ki osem ur dedla za strojem, ampak o našem človeku, občanu, ki bo moral znotraj občine uveljaviti svoje pravice. Ki bo v krajevni skupnosti postavljen v nove samoupravne in družbene razmere, z delegatskim sistemom pa bo potisnjen pred povsem nove in odgovorne naloge.

Ali bo lahko te naloge opravljal, če ne bo kot delavec in občan dovolj obveščen o vseh lokalnih, domačih družbenih dogajanjih? Ne le o tovarniških ali podjetniških interesih in potrebah. Ali bo zmožni videti dalje kot do mej lastnega podjetja ali krajevnega okoliša, kjer živi, ali pa bo nastopal izrazito zaplotniško, individualno,

nerazumevajoč osnovne družbene tokove. Podobno novega časa. Ko v sedanjih družbenih razmerah zavestno postavljamo v sredo pozornosti informiranje, to zagotovo ni naključje. Najbrž smo se končno le zavedli, da pomen dobrega, jasnega in angažiranega obveščanja daleč presega le osnovni namen, da mora biti naš človek bolj obveščen.

Povabilo, ki je namenjeno delovnim kolektivom, da s skromnim finančnim deležem prispevajo za to obveščanje, za osveščanje delovnega človeka, potemtakem skriva v sebi več pobud, kot navidezno kaže. Tako bi ga naj v delovnih organizacijah tudi razumeli. Najbrž je v tej akciji za sofinanciranje informativne dejavnosti celjskega radia prav tako vtakano naše spoznanje, da se lahko s tako obliko sodelovanja, dogovarjanja in sporazumevanja dokopljemo do novih možnosti za boljše obveščanje. Za več obveščanja. Za doseganje cilja, ki pravi, da moramo sredstva obveščanja podružbiti, da postanejo demokratična tribuna odkrite besede, kritične informacije in predirnega gledanja v naš vsakdan. In da naj bo ta predirni gledalec — ustvarjalec in oblikovalec tega vsakdana, to je delovni človek.

VOLFAND

Šentjursko kmetijstvo

KAKO Z DAVKOM?

Pretekli teden je imela v Sentjurju svojo redno sejo slovenska skupščina. Na seji so sprejeli poročilo občinskega sodišča v Celju in nakazali nujnost sodelovanja pri sodišču s sodniki porotniki in družbeno-političnimi organizacijami v občini. Sodišče naj bi nudilo svetovalno pomoč pri delu poravnalnih svetov v krajevnih skupnostih, občinski sindikalni svet in skupščina občine pa naj bi poskrbela za formiranje poravnalnih svetov v večjih delovnih organizacijah. Skupščina si bo tudi prizadevala za sofinanciranje stanovanj za delavce sodišča in pri štipendiranju kadrov.

Pri obravnavi izhodišč davčne politike v letošnjem letu so zlasti odborniki zasebni kmetje polemčno obravnavali kriterije in postopnost v pristopu k obdavčitvi po dohodku zasebnih kmečkih proizvajalcev. Sprejeli so sklep, da bo skupščina občine vodila politiko takšne obdavčitve, ki bo v sodelovanju s kmetom in ne mimo njega. Med kmeti ne sme biti bojazni, da bo omenjena politika davek na pridnost. Sicer pa v letošnjem letu v šentjurski občini še ne bodo pristopili k takšni obdavčitvi. Pripravili bodo kriterije in morda šele v prihodnjem letu poskusili z

vzorčnim obdavčenjem po dohodku. Izbrali bodo vas, kjer bodo puščali možnost obdavčenja po katastru in dohodku. S tem bi radi dosegli, da ne bi kmetje zmanjševali pri-zadevnosti v mehanizaciji kmetij in organiziranju proizvodnje, da bi se leti pričeli, da nova davčna politika ne bo njim v škodo.

Glede prometnega davka na alkoholne pijače so odborniki zahtevali, da naj na naslednji seji skupščina določi primeren količino lastno pridelane vina za domačo rabo, čeprav na splošno smatrajo, da je obdavčitev naravnega vina kot pridelka, dokler ni v prometu, korak nazaj. In sicer z dveh vidikov: struktura potrošnje alkoholnih pijač na vasi in tudi prehrana se je zelo spremenila. Ljudje ne pijejo več sadjevca in žganih pijač. Prav tako pa bi prometni davek na alkoholne pijače vplival na razvoj modernizacije vinogradov, ki je bila tudi do zdaj še malenkostna.

Pri obravnavi izhodišč za letošnji proračun so sklenili, da mora biti potrošnja v me-jah stabilizacijskih ukrepov. Obvestili bodo vse proračunske potrošnike, da naj ustrezno uravnajajo svoje zahtevke, ki v marsikakšnem primeru do zdaj niso bili stabilizacijski.

Srečanje z njo, ki vozi kombi

CENITI JE TREBA DELO ŽEN

Najprej mi je postregla z odlično kavico, ki se je ob zgodnji uri (zgodnji zame, zanje ne) pošteno prilegla. Ker sva slikanje opravila že prejšnji dan in sva bila za klepet že dogovorjena, je pogovor hitro in sproščeno stekel. Na sleherni moje vprašanje je hitro odgovarjala in že po tem sem upravičeno sklepal, da sodi med tiste ljudi, ki ne oklevajo, med ljudi, ki ljubijo red in pedantnost, med ljudi, ki radi in dobro delajo.

Sicer pa, kaj bi opisoval stvari v tem uvodu, če pa bo boljše, da preidem kar k pogovoru.

NOVI TEDNIK: Za uvod morda najprej to, od kod ste doma in koliko časa že delate v Celju?

A. PUNGERSEK: Rojena sem bila v Smarju pri Jelšah, v Celju pa delam že dvajseto leto. Tu v komunalnem podjetju Ceste-kanalizacije sem zaposlena nekaj več kot pol leta, pred tem pa sem kot čistilka delala pri celjski Tkanini.

NOVI TEDNIK: Ste poročeni, imate kaj otrok?

A. PUNGERSEK: Poročena? Seveda, že 17 let. Mož je po poklicu bolničar in je zaposlen v celjski bolnišnici. Imam hčerko, ki je stara 16 let in je trenutno na praksi v Mignonu, ker se namerava učiti slašičarskega poklica. Pravi, da je to zelo veseli.

NOVI TEDNIK: Imate stanovanje?

A. PUNGERSEK: Pred leti sva z možem kupila nedograjeno hišo v Trnovljah, jo dogradila in tako sva prišla do lepega in prijetnega doma.

NOVI TEDNIK: Opravljate poklic soferja. Vas to veseli in kaj pravzaprav delate v podjetju?

A. PUNGERSEK: Reči moram, da me to delo zelo veseli. Zelo rada sedim za volanom in pri tem resnično uživam. V podjetju vozim kom-

bi in sleherni dan razvažam po naših delovnih točkah obrok. V poletnih mesecih, ko delavci delajo tudi po 12 ur na dan, pa jim dovažam tudi kosilo. Če upoštevate, da imam tudi po dvajset delovnih ur, potem lahko sklepate, da moram kar pošteno hite- ti, da lahko pravočasno vse opravim. No, včasih pa skočim še na kakšno drugo službeno pot, ko je treba za podjetje nabaviti to ali ono stvar. Trenutno razvažam okoli 30 malic, poleti pa več kot sto.

NOVI TEDNIK: Koliko časa ste že sofer in koliko kilometrov ste prevozili med tem časom?

A. PUNGERSEK: Sofer sem že štiri leta. V podjetju prevozim okoli 190 kilometrov na dan. Se kar nabere. Sicer pa imamo tudi doma hišica, s tem pa sem prevozila, mož namreč ne vozi, že preko 40.000 kilometrov.

NOVI TEDNIK: Koliko pa zaslužite in kaj se vam zdi, ali so ženske na sploh enako plačane za svoje delo, mislim v primerjavi, če bi to delo opravljal moški.

A. SUNGERSEK: Zaslužim okoli 1700 dinarjev na esec in sem s tem kar zadovoljna. Kar se pa drugega dela vpra-

šanja tiče, mislim takole: na mojem delovnem mestu pri nas tudi moški ne bi zaslužili več, kot zaslužim jaz. V našem podjetju mislim, da smo enako plačane za svoje delo, če pa je to povsod in vedno, pa ne morem trditi. Zdi pa se mi, da je žensko delo včasih le premalo cenjeno, to pa se seveda pozna tudi pri plači.

NOVI TEDNIK: Veliko žensk je med zaposlenimi, zelo malo pa jih je, ki opravljajo razne javne funkcije, kaj sodite o tem?

A. PUNGERSEK: Tudi sama ne delam v samouprav- nem organu ali drugje, sem še premalo časa v podjetju. Ker nimam majhnih otrok, bi na primer funkcijo v samouprav- nem organu sprejela in jo tudi odgovorno opravlja- la. Drugače pa je z drugimi ženami, posebno tistimi, ki imajo majhne otroke. Če želimo, da bodo tudi ženske enakopravno sodelovale pri opravljanju javnih funkcij, potem moramo najprej za to zagotoviti pogoje. Pri tem mislim na otroško varstvo, druž- beno prehrano in podobne stvari. Če bi ta vprašanja bila urejena, sem prepričana, da bi več žena opravljal javne funkcije. In to dobro.

NOVI TEDNIK: Ko govo-

riva o teh vprašanjih, me zanima še tole: ste v podjetju že razpravljali o ustavnih dopolnilih in kako imate urejen sistem obveščanja?

A. PUNGERSEK: Najpomembnejše stvari v zvezi z z ustavnimi dopolnili smo že obravnavali. Imeli smo sestane- ke. Kot mi je znano, bomo pri nas ustanovili eno TOZD. Glede obveščanja mislim, da

delavca. Tistim, ki so si neo- pravičeno prigrabili, bi bilo potrebno vzeti, res pa je po drugi strani to, da so mnogi sami krivi, da nimajo nič. Nekateri pač ne znajo. Pri nas je po mojem mišljenju tako, da kdor hoče delati, si lahko s poštenim delom pri- služi dovolj za solidno življe- nje. Jasno pa je, da bi mora- li navadne delavce pri nas bo-

na morju, marsičemu dru- gu pa se moramo seveda reči. Zadovoljni smo!

NOVI TEDNIK: Imate še hobi?

A. PUNGERSEK: Prava- prav ne. V Zibiki pri Pristi- vi imamo majhen vinograd- zidanico. Tu rada delam, v prostem času grem rada v k- no, posebno kadar je kakš- na dobra kavbojka, na televiz- pa najraje gledam hokej. Vsi- sih sem veliko brala, sedaj še bolj poredko zaidem v knjižnico. Veste, za ženski- doma dela nikoli ne zmanj- in prostega časa, kot ga po- znajo moški, me pravzaprav- nimamo nikoli, ali pa zelo n- lo redko.

NOVI TEDNIK: Bi sed- tudi za volan težjega avto- mobila?

A. PUNGERSEK: Zakaj p- ne, če bi bilo potrebno, tu- FAP-a se ne bi ustrašila. An- to je avto; sicer pa se zaer- krat najboljše počutim za v- lanom kombija. To mi je a- lo vseh in daljša, kot je pre- mano relacija vožnje, bo- sem je vesela. Defekti vas z- nimajo? Kolo zamenjam ne- kaj minutah, če pa je k- večjega, pokličem v podjet- da mi pridejo popraviti. Sice- pa so mi pomagali na cest- tudi že drugi soferji. Tega m- nikoli ni strah, če bi se pr- merilo, da bi obstala na c- sti.

NOVI TEDNIK: In ob ko- cu še vprašanje: Kaj bi ž- leli vsem ženskam ob njih- vem prazniku — 8. marca?

A. PUNGERSEK: Želje! Predvsem to, da bi bile zdr- ve, spoštovane, cenjene in lj- bljene. S tem mislim, da j- povedano vse!

BERNI STRMČNI

TERMİKA
LJUBLJANA, Kamniška cesta 25

RAZSTAVA V CELJU POD GESLOM: „POMEN IZOLACIJE V SODOBNI GRADNJI“

Med številnimi informacija- mi za strokovno in široko jav- nost ob 15-letnici obstoja, ki smo jo konec lanskega le- ta praznovali, spada tudi sa- mostojna razstava izolacijs- kih materialov v prostorih »KOVINOTEHNE« Celje, Ma- riborska 17, ob hotelu »CE- LEA«. Prikazala naj bi v sko- pih obrisih našo dejavnost, naša prizadevanja in prispe- vek k sodobni gradnji.

Razstava, katere otvoritev bo v ponedeljek 12. 3. 1973. ob 11.00 uri, bo odprta do vključno 17. 3. 1973. do 12.00 ure vsak dan od 9.00—12.00 in od 16.00—19.00 ure. Pika- zala naj bi v obliki ekspona- tov posameznih proizvodov, grafičnih prikazov in fotogra- fij s praktičnimi primeri pravi- lne uporabe izolacijskih ma- terialov, vlogo in pomen izo- lacije.

Naša želja je ustvariti še boljše kontakte s projekta-

ti, gradbeniki in izvajalci — skratka s vsemi ki delajo na področju gradbeništva, ki jim je v osebnem in skupnem in- teresu njegov razvoj in na- predek. S tem namenom bo 16. 3. 73. ob 12.00 strokovno predavanje v prostorih DRU- ŠTVA INŽENIRJEV IN TEH- NIKOV — DVORANA GP »IN- GRAD« CELJE, LJUBLJAN- SKA 6. pod geslom »Prispe- vek TERMİKE k sodobni gradnji«, kjer žele naši stro- kovnjaki prikazati možnosti sodelovanja naših tehnologij in proizvodov na vseh pod- ročjih izoliranja.

Razstava bo namenjena, vsem, ki jih kakorkoli zanima izolacija: bodisi, da imajo probleme pri izboljšavi to- plotne in zvočne izolacije ob- stoječih prostorov ali se šele pripravljajo za gradnjo. Po- sebno pozornost bi želeli po- svetiti individualnim gradit- ljem, ki predstavljajo zelo

močan faktor v slovenskem gradbeništvu, manjka pa nam neposreden kontakt z njimi, ki ga želimo tokrat po naj- boljših močeh vzpostaviti. V času razstave bo na razpola- go naš arhitekt, ki bo sku- šal reševati konkretne prob- leme in svetovati. V popo- ldnem času bodo tudi pre- davanja o pomenu izolacije v sodobni gradnji, o njenem de- ležu glede na standard sta- novanja in bivalne razmere s praktičnimi nasveti, kako vse to s proizvodi TERMİKE dosežete.

Predavanja za individualne graditelje bodo 14., 15 in 16. 3. 1973. s pričetkom ob 17.00 v razstavnih prostorih.

Ob tej priložnosti bi želeli nekoliko boljše spregovo- riti o naši dosednji dejavno- sti.

Pred 15 leti smo začeli zgolj kot montažno podjetje s 93 zaposlenimi, danes pa jih za- poslujemo že 1220. Že takrat smo se dobro zavedali pome- na izolacije in njenih per- spektiv, saj smo že po dveh letih vključili v svoj program tudi proizvodnjo izolacijskih materialov, ki smo jih nene- hno širili in dopolnjevali.

Poslovanje v podjetju obse- ga:

— proizvodnjo izolacijskih materialov in elementov ter montažno dejavnost.

Proizvajamo materiale za toplotne, hladilne, akustične in protipožarne izolacije:

— TERVOL,
— PERLIT,
— TRAJNO PLASTICNE
IN TRAJNO ELASTICNE
— DVOKOMPONENTNE
TIO KITE,
— POLIESTER,
— POLIURETAN,
— TERMOPEN,
— KROVOTERM,

— VISECE STROPE: DAM- PA, DEPHON M. DEP- HON L in DEKATERM.

Med proizvajalci izolacij- skih materialov smo glede kvalitete in asortimana na ev- ropski višini in med najvid- nejšimi v državi. Naj omeni- mo samo nekaj največjih do- sežkov v minulih letih: leta 1959 je stekla nova sodobna proizvodnja TERVOLA (mine- ralne volne) na TRATI pri Škofji Loki, katere najbolj is- kani proizvodi so trdne plo- šče debeline od 1 cm naprej za izvedbe plavajočih podov — zvočne izolacije, stropov, toplotne izolacije stropov, sten, ravnih streh in fasad. Da bi zadovoljili veliko pov- praševanje po PERLITU, ki ga proizvajamo že od leta 1965 v obratu v Zrenjaninu, smo jeseni leta 1971 odprli tudi nov obrat za proizvodnjo ek- spandiranega PERLITA ki je dopolnil naš program glede kvalitete in asortimana pro- izvodov tudi na tej osnovi.

Zelo zanimivi proizvodi iz PERLITA so lahki izolacijski betoni. Kot dopolnilno toplot- ni izolaciji fasadnih masivnih sten (iz opeke in raznih vrst votlakov) pa smo v sodelova- nju z Zavodom za raziskavo materiala in konstrukcij v Ljubljani razvili tehnologijo aeriranega PERLIT-OMETA, ki se nanaša v enem sloju na vertikalne površine v debeli- ni 4 do 5 cm in znatno izbolj- ša toplotno izolacijo.

S proizvodnjo tesnilnih mas — KITOV smo tudi uspešno posegli v gradbeništvo in pov- sod tja, kjer so problemi s tesnenjem. Posebno so iskani visokokvalitetni DVOKOMP- ONENTNI TIO kiti, ki tesnijo trajno stike proti vlagi, mra- zu, prahu... skoraj vseh materialov med seboj in v kombinaciji (beton, kovine, les, steklo, plastiko).

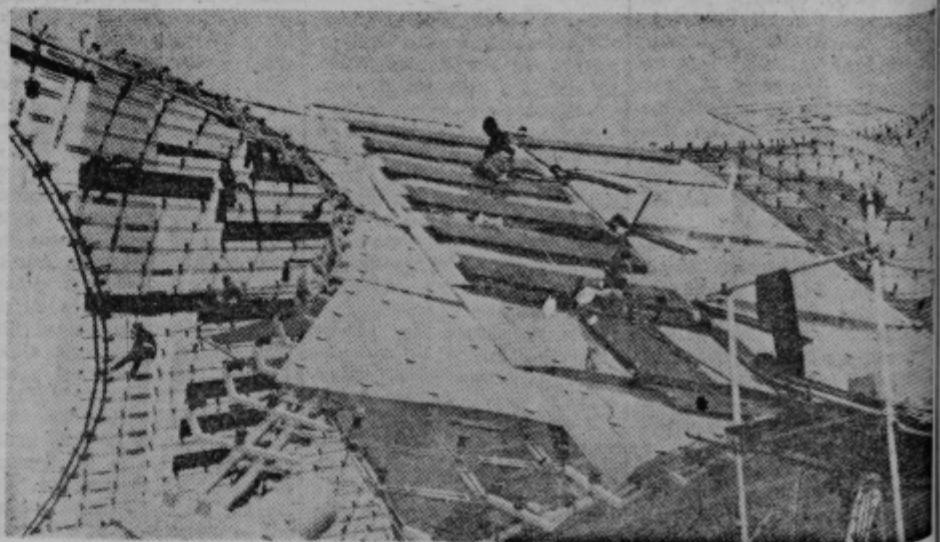
Montažna dejavnost obsega projektiranje in izvajanje spe- cialnih toplotnih, hladilnih, akustičnih in požarnih izola-

cij v gradbeništvu, industri- in ladjedelništvu.

TERMİKA se je zelo dobro izkazala tudi v inozemstvu ne samo z izvozom lastnih izdelkov, ampak tudi z izvedbo mi izolacijskih del, ki jih na- ši strokovni delavci že nekaj let uspešno opravljajo v Belg- ji, na Nizozemskem in v Z- hodni Nemčiji. V sodelovanju z nemškim podjetjem RHE- INHOLD & MAHLO so naši monterji prekrili tudi stre- ho OLIMPIJSKEGA STADI- ONA v Münchnu. To je bilo gotovo zelo težka preizkušnja zaradi specifičnosti izved- toda dela so bila izvršena — v naše zadovoljstvo — zelo us- pešno.

O vseh ostalih materialih, ki jih proizvajamo in smo jih tudi omenili v našem pro- izvodnem programu, bo govor- v času razstave.

TERMİKA LJUBLJANA
Kamniška 25

TERMİKA — prekrivanje največje strehe sveta

TEDNIKOVA OKROGLA MIZA OB DNEVU ŽENA — TEDNIKOVA OKROGLA MIZA OB DNE

RAZDELITEV BREMEN - REŠITEV?

Namesto šopka cvetja in večnih zahval ter obljub ob dnevu žena smo v uredništvo Novega tednika povabili na razgovor za okroglo mizo žene in matere. Prišle so od vseh povsod, od zunaj več kot iz Celja. Kmetica Anica Hostnik je odšla od doma ob deveti uri zjutraj, da je bila prisotna za okroglo mizo ob štirih popoldan. Za mizo so sedele in razgrinjale probleme žena in mater: Elza Sagadin, Anica Pevec, ing. Fanika Jugovič, Nežika Žličar, Marica Zorko, Marija Kozinc, Anica Hostnik, Jožica Gams, Marija Kolenc, Fanika Svet, Vasilija Kranjc, Vera Marošek in Valerija Iskra. V imenu uredništva so se pogovarjali glavni in odgovorni urednik Novega tednika Jože Volfand ter novinarki Dominika Poš in Zdenka Stoparjeva, ki je besede pogovora uredila in pripravila za zapis.

Koledarsko leto 1973 se je s svojimi listi približalo osmemu marcu in ga označilo za dan žena. Spet stopimo pred trenutkom, ko se o vlogi žene, izmerimo prebrano pot in nato simo resni, obljub in zahtevkov. Ženo, mater, pa več ali manj stiskajo bremena, da bi sama išče poti iz težav. Zadija leta se je odmaknila od družbenega dogajanja in se kot polž zaprla v svojo lupino. Kje iskati vzroke za to? Vemo, žena med vojno in takoj po njej je bila revolucionarka, je in tudi bo nepogrešljivi člen v vsaki družbi. Morda zdaj še bolj kot kdajkoli prej. A znašla se je v stiski, osamljena s svojimi težavami in kot samoupravljalka še ni našla svojega mesta.

To je bil tudi eden od vzrokov, da se je o družbenem položaju žena temeljito spregovorilo na predstevu zvezne konference SZDL in predstevu konference za družbeno aktivnost žena.

Program, ki ga je sprejela konferenca za družbeno aktivnost žena, je bil tudi nam za izhodišče na pogovoru pri okrogli mizi. Kakšen je današnji položaj žena? Ali ima dovolj možnosti, da se udeležuje zunaj svojega poklica? Je družbeno življenje privilegij, ali je možna pomoč in pomoč ostale družine, če sestavni del družinskega življenja? Smo kmečko ženo razbremenili in ji dali ustrezno nadomestilo v naši družbi? Se v tovarnah in na drugih delovnih mestih vprašajo ali prihaja žena na delo utrujena ali spočita, in ali je danes žena bolj vzgojiteljica kot je bila nekoč — o vseh teh vprašanjih je tekla beseda in se je utrnila marsikatera dobra misel in rešitev.

JE ZA ŽENO MESTO V DRUŽBI?

MARICA ZORKO: »Naša družbena ureditev je priznala

ženj enakopravnost in že s tem njeno mesto v družbi. Vprašanje pa nastane takrat, ko se vprašamo, kako se to mesto uresničuje. Da danes ni toliko angažirana, kot je bila, nekoč opravljamo s pomanjkljivim otroškim varstvom kar je res, da žena ne bo mirna, če ne bo vedela, da je njen otrok na varnem. Za celjsko občino velja, da je poskrbela za otroško varstvo, seveda kolikor je mogla, imamo Pionirski dom, lepe varstvene ustanove, načrtuje se družina, poročniški dopust je urejen, družbena prehrana

umikajo iz družbenega življenja in to zato, ker se običajno njihovi možje preveč zaposleni in potem one morajo ostajati doma.«

JUGOVIČ ing. FANIKA: »Po vojni smo imele AFŽ. Potem je prišla konferenca za družbeno aktivnost žena.

Spremenilo se je ime, pa tudi vsebina. Danes je teren prazen, aktivnosti ni, zija nek vacuum, delavka se v podjetju še ni znašla, kmetica je zapostavljena. Ne ena ne druga ni zavzela mesta v družbi, ki

je bolj na začetku, a je. To je enostranska ugotovitev, ki pogosto ne kaže drugega. Z žalostjo namreč ugotavljam, da je danes med ženskami manj aktivnosti, kot jo je bilo včasih, pa je bilo takrat tudi manj vrtecev. Kako je s to stvarjo? Žena se umika, ne sodeluje.«

ALI SE ŽENA RES UMIKA IZ DRUŽBENEGA ŽIVLJENJA?

Razmišljanja Marice Zorkove smo vzeli za naše nadaljnje vprašanje in v tej smeri se je razpredala naša debata. METKA KOLENC: »Jaz popravilam trditve tovarišice Marice. Žene se delno res

ji kot proizvajalki pripada. Žena se sama umika iz družbenega življenja in tudi sama je kriva, ker običajno voli moške. Je že taka psiha, da ženske ne volimo ženske. Zakaj, ne vem.«

ELZA SAGADIN: »Včasih smo si znale polskati čas, čeprav smo bile prav tako obremenjene ali pa še bolj, kot so mlade žene danes. Velika pomoč so že stroji, včasih tega ni bilo. Mislim, da posvečamo premalo skrbi ženi-nemu izobraževanju. V Merxu skušamo mlade žene pritegniti, a ni veliko uspeha. Odloča se v sindikatih, tam pa so spet samo moški. Žene, predvsem mlade žene, pa spuščamo iz rok.«

ZAKAJ JE ŠE VEDNO PREMALO ŽENA V ZK, SINDIKATU, SZDL IN SAMOUPRAVNIH ORGANIH?

JUGOVIČ ing. FANIKA: »Žene niso zadovoljne. Proces jih je pritegnil k delu, a ostale so obremenjene kot prej. V tem je naš družbeni problem. Delovne organizacije pri razbremenitvi žene niso veliko napravile.«

ANICA HOSTNIK: »Solane niso dovolj, da bi se lahko vključile v razne samoupravne organe. Družbena prehrana ni toliko urejena, da bi ženo razbremenila kuhanja kosil. Na Šmarškem se je po vojni veliko naredilo, pa še vedno premalo, zlasti za kmečko ženo. Kako naj potem ona posega po različnih funkcijah, ko pa jo doma čaka še gospodinjstvo in kopica otrok brez varstva. Naši otroci bi rabili še dodatno vzgojo. To se je pokazalo pri uvedbi malih šol. Kako prav nam pridejo in vse leto bi se jih želele, da ne bi naši otroci zastajali za mestnimi.«

VALERIJA ISKRA: »Delam v kolektivu, kjer je deset moških in štirideset žensk pa vidim nekaj. Tista, ki se želi kostati ali pa zavzeti kakšno pomembno mesto v družbi, organizaciji ali na delovnem mestu, mora biti bolj podkovana v znanju, stroki, ker drugače izgubi ugled. Moškemu to skoraj ni potrebno. Žena pa mora držati korak s časom in to je najtežje. Če pa hoče, da kaj velja, pa mora moškega presegati. Nihče se ne vpraša kdaj študira, kdaj razmišlja, da prihaja s predlogi na dan — samo dela in to dvojno. Doma in v službi. Za dodatne spodbude, ki naj bi žene popeljale v družbeno aktivnost, pa ji zmanjkuje časa in poguma.«

VREDNOTE KMEČKE ŽENE, KOLIKO JIH POZNA MO DO ZAKAJ SMO DO NJIH MAČEHOVSKI

ANICA PEVEC: »Kmetica, mati štirih otrok sem, samohranilka. Kakšno mesto mi pripada kot samoupravljalki, se vprašam dostikrat. Pa tudi drugi bi se morali in ne samo za okroglo mizo. Tudi sicer. Poslušam vas in mislim na svoje otroke. Bo njim že bolje? Morda, rešitev vidim v tem, da bi bilo v šolah več kmetijskega pouka. Naši otroci in vsi kmečki ljudje zastajajo za znanjem. Po vrhu so še vedno novi zakoni in odločitve za kmečkoga proizvajalca ni lahka.«

KOZMUS MARIJA: »Naše delo ne pozna počitka, ovrednoteno pa ni čisto nič. Šole bi morale narediti več. Vse premalo imajo praktičnega pouka. Učitelj se zapre sam vase in nič več ni na vasi življenja, kot je bilo včasih. Vsakdo se izogne in starši na kmetih ostajajo osamljeni in otrokom nismo več kos. Mlada dekleta vidijo naše delo in našo usodo in se raje odločijo za tovarno. Tam je položaj žene in matere vse drugačen. Nekaj so si že izborile, me pa še vse premalo.«

JUGOVIČ ing. FANIKA: »V zadrukah imajo besedo samo možje. Kako naj ti govore v prid ženinemu delu? Delitev dela je nujna in poprijeti mora vsa družina. Na vasi pa se srečujemo še s kmečko miselnostjo, ki je novim zahtevam po delitvi še tuja.«

NEŽIKA ŽLIČAR: »Kmečka žena je zapostavljena kot proizvajalka in kot upravljalka. Nosilec kooperacije je mož, žena pa ima samo pravico do dela. Kmečka žena je bila zadaj in je še vedno na repu vseh družbenih dogajanj. Rešitev? V mehanizaciji in spremembi miselnosti. Pod

ugodnimi kreditnimi pogoji in v šolah, kjer se bo spregovorilo tudi o sadnem drevju in ne samo o enačbah.«

NOČNO DELO ŽENA — KOLIKO SMO NAPREDOVALI?

GAMS JOŽICA: »Nočno delo še niso uspeli odpraviti, a ponekod skrbe, da nam delo vsaj olajšajo. Pri nas v Metki je že tako.«

FANI SVET: »Da, tako smo uredili pri nas. Na nočno delo dobi vsaka 60 % dodatka, en dan več dopusta in topli obrok ponoči.«

VASILIJ KRAJNC: »Pri nas v Juteksu dela 300 žena ponoči in vsaka od njih potem opravlja še vsa gospodinjstva dela. Če ne doma, pa pri kmetih, kjer stanujejo. Z dnevno zaposlitvijo bo mnogo lažje to delo ponoči, našo delovno ženo najbolj bremenja.«

ŽENO RAZBREMENITI, DA BO USTVARJALNO SODELOVALA — KAKO?

ELZA SAGADIN: »Šitela smo v organizaciji dela, a same žene ne spregovorimo o tem. Kdo bo vedel za naše stiske, če ne bomo me tiste, ki bodo spregovorile na pravem mestu. Razbremenitev je še več varstvenih ustanov in več družbene prehrane — a to ni vse. Doma bi morale organizirati delo, da bi poprijel vsak član družine. V tujini, ko je družba razvitejša, ni to nobena sramota. Žena bo po tem bolj svobodna in se bo lahko udeleževala.«

MARICA ZORKO: »Delitev dela doma in temu primerna vzgoja bosta morali narediti nekaj premočrtnih korakov. Žena ne bi smela gledati samo na svoj in družinski standard. Ozreti bi se morala tudi na družbenega.«

JUGOVIČ ing. FANIKA: »S pravilno organizacijo dela se da doseči vse. Kako je bilo pa nekoč? Pa tudi z več ide-

alizma ki ga danes povsod primanjkuje. Žena mora postati nosilka in soustvarjalca v naši družbi. To mesto ji pripada, sama pa se mora potruditi zanj.«

ŽENA VZGOJITELJICA — NEKOČ IN DANES, OVREDNOTIMO NJENO MESTO

VERA MAROŠEK: »Jaz ne morem reči, da na vasi ni aktivnosti. Ali pa je mati bolj ša, kot je bila prej? To je kompleksno in težko vprašanje. Po eni strani mati, razgledana in zaposlena ter družbena delavka, prinaša v družino veliko vpliva, ima pa sama največje težave. Otrok je boljši in lažje tudi slabši, odvisno je od tega koliko

Nadaljevanje na 6. strani

TEDNIKOVA OKROGLA MIZA OB DNEVU ŽENA — TEDNIKO

Nadaljevanje s 5. strani

pozornosti mu bo utegnila nameniti. Ima več možnosti, da bi bila boljša vzgojiteljica, zaradi pomanjkanja časa tudi manj. Več mi je dala mati, ki je neuka prala po hišah perilo, kot dajem jaz danes svojim otrokom. Me, matere, pa danes pridigamo, se kregamo, a malo razumemo notranje vzgibe srca. Morale bi se več pogovarjati najti mesto pri svojih otrocih.

JUGOVIĆ ing. FANIKA: »Jaz se pridružujem mnenju tovarišice Zorkove.«

VALERIJA ISKRA: »Če ženi ostane dovolj časa za vzgojiteljsko delo, je lahko boljša vzgojiteljica kot nekoč, ker je bolj razgledana.«

Slišali smo vrsto mnenj razmišljajočih žena, ki jih je že življenje utrdilo. Žal ni bilo med njimi predstavnice najmlajše generacije, ki bi stvar osvetlila iz svojega zornega kota. A ostanimo pri razmišljanjih, ki so jih nakazala gornja vprašanja in odgovori.

Za svoje mesto pod soncem se še vedno bori kmečka žena. Pa tudi ona za strojem dela od zore do mraka. Tudi intelektualka na odgovornem mestu ne prešteje delovne ure na prste ene roke, zato bodimo pravični do vseh. Res pa je da so si zadnje izborile že mesto na svojem delovnem področju, dočim kmečke žene niso enakopravne niti v tem. Le v delu.

ANICA PEVEC, Kmetica iz Ponikve: »Želela bi več spoštovanja za kmečke žene. Pri nas smo kmetice zapostavljene. V mestih praznujemo osmi marec vsaj praznujete, me na vasi, komaj da zanj vemo. Pa spadamo med vas in želimo si mesto, ki nam gre.«

VERA MAROSEK, učiteljica iz Vitanja: »Želim, da bi se očetje in matere bolj posvečale svojim otrokom, da ne bi bilo toliko osamljenih otrok.«

GRUM JOŽICA, tkalka v Metki: »Velika pridobitev za nas delavke v Metki bi bil otroški vrtec, kamor bi ženske iz našega kolektiva vodile svoje malčke. Vrtec naj bi bil v bližini tovarne. Zelo velikega pomena pa bi bila tudi ukinitve nočnega dela za ženske, saj jih glede na delo doma čez dan »prekomerno utruja«.

ELZA SAGADIN, uslužbenka v Merxu: »Osmi marec naj bi praznovali vse leto. Pri tem ne mislim na celotno praznovanje in pozornost. Mislim na pomoč družine, ki naj bi trajala vse leto. Zaposleni ženi, materi je razbremenitev potrebna, nuja je, da poprimejo vsi družinski člani, nuja je,

da se ženo, mater prizna za enakopravnega člana družinske celice.«

KOZMUS MARIJA, kmetica: »Rekla bi samo to, da bi bil zadnji čas, da se izboljša položaj kmečke žene.«

SVET FANI, tkalka v Metki: »Največja razbremenitev za ženo bi bila prav gotovo ukinitve nočnega dela.«

HOSTNIK ANICA, gospodinja iz Polja: »Prav bi bilo, če bi vse to, kar smo tu nanizale, vse probleme žena, o katerih smo govorile, pristojne družbeno politične organizacije vzele na znanje in tudi ustrezno ukrepale.«

MARICA ZORKO—FRETETOVA, knjižničarka v poklju: »Družba naj bi ustvarila take pogoje, da bi žena lahko bila doma in bi se tako lažje družbeno politično angažirala in vzgajala svoje otroke.«

KRANJC VASILJA, uslužbenka v Juteksu: »Takšne razprave in ugotovitve o položaju žena in predvsem rešitev njihovih problemov naj bi bile širša akcija. Na to je treba večkrat pomisliti, ne samo za 8. marec.«

KOLENC MARIJA, uslužbenka v Metki: »Želela bi, da bi žene pri nas in v svetu imele vsaj tiste minimalne pravice, ki jim kot delavkam in materam pripadajo in da bi živele s svojim naraščanjem v svetu brez vojn.«

JUGOVIĆ ing. FANIKA, agronomka iz Celja: »Kmečka žena kot proizvajalka naj bi našla tisto mesto, ki ji pripada. Preveč je bila v preteklosti izpostavljena in premajhno mesto smo ji odmerili pod soncem, zato je prav, da se o njej odločeneje spregovori.«

NEŽIKA ŽLIČAR, kmetica iz Ponikve: »Nič več zapostavljanja za kmečko ženo. Že diplomirani agronom se čuti na kmetiji ponižanega, ne vprašajte pa kmečko ženo, ki dela na dan 16 ur ali več. Prišel je njen čas, odločneje moramo spregovoriti njej v prid — kmečki ženi — proizvajalki.«

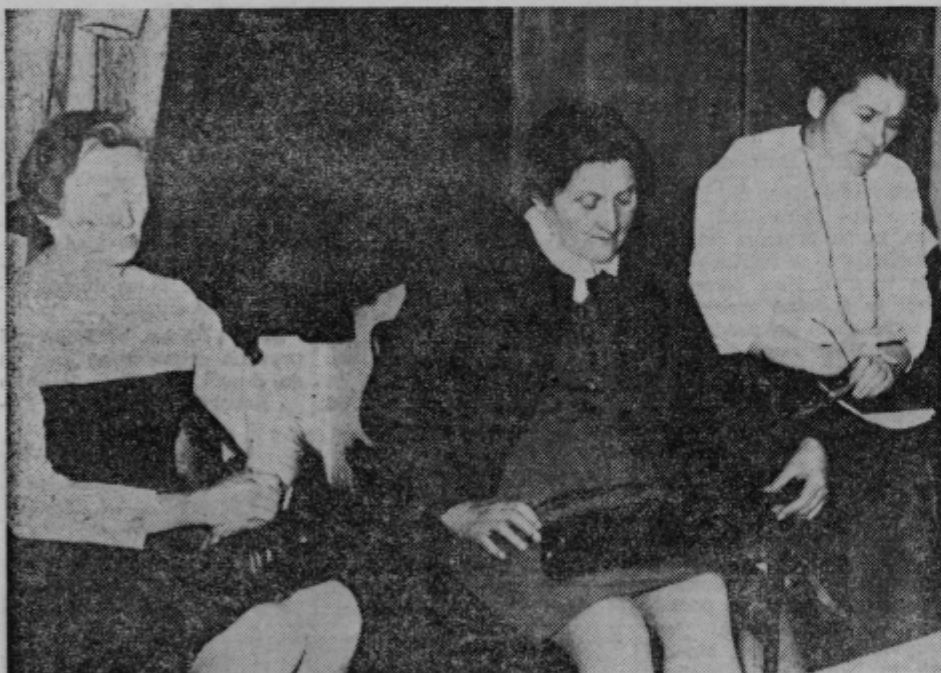
VALERIJA ISKRA, učiteljica iz Sentjurja: »Rada bi videla, da bi spričo zaslovenih šolskih načrtov bilo v šoli toliko časa, da bi se poglobljali v družinsko vzgojo, ki je danes skoraj povsod pomanjkljiva.«

Vzgojiteljsko delo današnje žene je dvorezen meč. Na eni strani prinaša domov razgibanost, premalo pa ji ostane časa za otroka, moža. Njena materinska funkcija je okrnjena kljub poročniškemu dopustu, kjer je še vedno prekratek. V osnovni celici vsake družbe — družini, ji še ni uspelo premagati patriarhalne miselnosti — delitev na žensko in moško delo.

Če pošteno pogledamo nazaj, je bilo v preteklih letih za ženo marsikaj narejenega. Ker pa je bilo še vedno premalo, se je ta zaprla vase in ždi, namesto da bi povzdignila svoj glas. Saj končno ne gre le zanj, ampak za rod, ki ga rodi, vzgaja in ljubi sama in je del nje.

Ne pozabimo pa, da to tudi ni samo njena dolžnost, je naloga vsakega posameznika in vseh organizacij, ki se s tem problemom ubadajo.

ZDENKA STOPAR

VESNA NOSE

Ko je pred leti, bilo je takoj po vojni, Vesna Nose, ponosna in trdna Bosančica, po rodu iz Dalmacije, prišla v Rogaško Slatino, ni nihče predvideval,

da bo tukaj tudi ostala. Danes je Vesna zrasla s tem zdraviliškim krajem, kjer je že vrsto let direktor kinopodjetja tako močno, da le še njena govorica spominja na njeno poreklo, le tu in tam se v pojoči naglas vrine slatinsko narečje.

Vesnina življenja pot je vijugasta, trda in — kar je najvažnejše — poštna do zadnjega vlakna. Kakor mnogo ljudi je tudi njo prekalila vojna in naredila iz nje osebnost, iz mladega življenja željnega dečeta revolucionarno, človeka z jasnimi cilji.

Ko so Jugoslavljo zasedli okupatorji, je bila Vesna v gimnaziji v Livnu. Njeni starši so bili zelo napredni (njen padli brat Ante Miloč — španski borec je narodni heroj) in njihov duh se je preselil tudi v Vesno. Iz III. letnika so jo vrgli na cesto in Vesna je — takoj odšla v partizane, X. hercegovačka brigada je

postala njena druga šola. Bitka na Neretvi je že bila za njo, ko so jo zajeli četniki na Gackem polju in jo internirali v taborišče Visco-Palmanova pri Udinah (Videm). Tik pred kapitulacijo Italije je skupaj z osemnajstimi tovariši pobegnila iz taborišča in po šestih dneh srečala patrolo XIV. divizije pri Mašunu. Dodelili so jo Serocerjevi brigadi in poslej je Vesna rasla in trpeła skupaj z divizijo do konca, do Koroške, Vojvodine, Banata in Srema. Bila je šifrerka v štabu divizije, štabu IV. operativne zone in po vojni je bila odlikovana z redom bratstva in enotnosti, dobila pa je tudi spomenico.

Vesna je ostala sama, starši so umrli v ustaški klavnic, v Jasenovcu in v svobodni domovini je bilo treba živeti čisto novo življenje. Kmalu se je poročila in preselila v Rogaško Slatino, kjer so ji bile znova zaupane razne

naloge, ki jih je opravljala z zavzetostjo in predanostjo. Kaj vse je bila, nima smisla naštevati, rečemo lahko le, da se sedanjemu delu posveča kar največ mogoče. Že 16 let vodi rogaški kinematograf in ljudje so z njenim delom zadovoljni. To je dovolj, več ne potrebuje, pravi. Svoje delo Vesna dopolnjuje z delom v raznih organizacijah, od Združenja borcev do republiškega sveta za kinematografijo pri Gospodarski zbornici. Dela je torej dovolj in Vesna pravi, da bi, če bi bilo mogoče, kupila helikopter. Tako bi lahko obredila vse, kar zahtevajo od nje, je rekla.

»Vsi, ki smo se takrat borili v vrstah partizanskih enot, se moramo zavdati, da naše delo ni končano, da traja in da bo trajalo še naprej. To delo nikoli ne bo dokončano, kot tudi trpljenje ne bo pozabljeno.«

Milenko Strušek

turizem

RAZVOJ GOLT

Tudi letošnja zima, ki na Golteh še vedno traja in bo tako še najmanj mesec dni, je pokazala, da so smučišča pod Medvedjakom in okoli njega postala pravi eldorado. Čeprav zamujenega začetka zime ne bo moč nadoknaditi, je že sedanjí obisk tak, da sam po sebi vsiljuje vprašanje, kje so pota nadaljnjega razvoja Golt. Golte so zaživele polno življenje, smučarjev in drugih obiskovalcev je čedalje več. Turistično središče nad Mozirjem pa je enako mikavno tudi v drugih letnih časih, čeprav doživlja v zimskih in prvih spomladanskih mesecih svoj boom.

Okoli nadaljnjega razvoja Golt in zlasti investicij je tekla pred kratkim zanimiva razprava. Čeprav so bila mnenja deljena, je vendarle pokazala, da je vprašanje odprto in da ga je treba vskladiti s celotnim turističnim razvojem Gornje Savinjske doline. Prav tako so odprli vprašanje — kdo naj bo nosilec investicij. Eno je namreč na dlani — Izletnik si sam novih naložb najbrž ne bo mogel privoščiti. Poiskati bo moral partnerje, ki bodo s svojimi deleži pomagali uresničiti tisto, kar bo dalo temu predelu še eno privlačnost več.

Dileme se namreč kažejo v vprašanju, ali naj bodo prve prihodnje naložbe usmerjene v severno pobočje Golt, proti Ljubnemu, ali naj bi kot prioritete prišle na vrsto nove zmogljivosti v dolini, zlasti v Mozirju in morda še kje. Prva varianta zagovarja ureditev okoli 1300 m dolge sedenice od Starih sten do Klanja ter seveda ceste do Ljubnega v dolžini okoli 12 km, druga pa se zavzema za graditev novih prenočitvenih kapacitet v dolini pa tudi za graditev drugih objektov, ki jih tak center potrebuje (bazen, kegljišče itd.). Načrt ene kot druge variante je utemeljen, gre le za odločitev, kaj najprej in kaj pozneje.

Vsaka varianta ima svojega zagovornika in svojo utemeljitev. Vsak ima svoj prav, četudi je očitno, da se prva nekoliko oddaljuje od idejne zasnove rasti turističnega središča na Golteh.

Nočitvene zmogljivosti na Golteh so majhne in zato kaže misliti na to, da bi povečanje števila ležišč dobili prav v dolini. Hkrati s tem pa se prav tako vsiljuje vprašanje, ali so sedanje kapacitete v dolini v zimskem času povsem zasedene? Če niso, potem kaže razmisliti o vrstnem redu novih investicij!

Naj bo tako ali drugače, problem je odprt. Odprt tudi zavoljo tega, ker, kot vse kaže ni sprejetega perspektivnega načrta razvoja turizma v dolini. Če bi tak program namreč bil, potem bi odpadla polemika, kaj prej in kaj pozneje.

Zanimiva je ugotovitev, da na prvem posvetu o nadaljnjih investicijah na Golteh niso sodelovali niti predstavniki področne niti republiške turistične zveze (njih jih ni povabil), zato pa so se na lastno pobudo pozneje vključili v razpravo, v kateri so dosegli vsaj enotno stališče glede uskladitve vseh načrtov.

Tako je prva zadrega premagana in najbrž je v tem, več ali manj načelnem stališču iskati pot za rešitev problema. Rešitev pa je treba najti ter pobudnike za dokončno zgraditev turističnega središča na Golteh z vsem njegovim zaledjem v dolini podpreti.

Razprava okoli prihodnjega razvoja Golt pa je odprla še eno vprašanje, namreč morebitne povezave tega središča s Topolišico, kjer bi lahko termalno vodo izkoriščali tudi v turistične namene. Skratka, gre za splet vprašanj, ki bi ne smela ostati dolgo odprta. Vsa si zaslužijo temeljite obravnave.

M. BOŽIČ

Vitold Gombrowicz:

Ivona, princesa Burgundije

Zadnja premiera celjskega gledališča nas je seznanila z dramatikom poljskega pisatelja Witolda Gombrowicza (1904—1969). V njegovem predvojnem delu so trije pomembnejši teksti: Spomin na čas nezrelosti (1933), Ivona — princesa Burgundije (1935) in roman Ferdydurke, ki ga bomo dobili kmalu v prevodu. Tudi pred drugo svetovno vojno se je pisatelj umaknil v Argentino in tam živel vse do leta 1963, ko se je vrnil v Evropo. Objavil je še nekaj del: DNEVNIK in dramo POROKA (1947), romane Trans-Atlantik, Pornografija (1959) in Kosmos (1965) ter Opereto (1967). V dramatikah je bil njegov vzornik Shakespeare, v njem pa zasledimo tudi precej takih črt, kot jih je kasneje izoblikovalo gledališče absurda.

Ivona, princesa Burgundije je tragikomedija z močnimi elementi groteske. Dejanje je zasnovano ob absurdni situaciji na starem burgundskem dvoru. Središče dogajanja so kralj Ignac, kraljica Margareta in princ Filip. Okoli njih je dvor z baročnim ceremonialom in etiketo. To je fasada, za katero se skriva človeške slabosti kot so surovost, frivolnost, moralna nagnjenja, poseganje v tuje življenje, nevoščljivost, ekskluzivnost, opravičljivost, zlaganost itd.

In potem se v tej sredini pojavi IVONA, mlado in nič kaj priklupno dekle. Je pravo nasprotje svojega okolja: je grda, molčeca, netemperamentna, skoraj neumna — vendar bitje, ki na zunaj še vpliva s skrivnostnostjo svojega bivanja in pojavnosti. Je neosvojen in neosvojljiv svet, ki kar kliče in izziva k osvajanju. Prvo potezo napravi princ Filip — prosi jo za roko in se z njo poroči. Potem vidimo odkrivanje Ivoninega sveta. Filip se poslužuje vsega: zasmehovanja, neotesnosti in surovosti, ki še meji na fizično nasilje. Izzove pa samo njeno ljubezen. Filip ji vrne z enakim: zagotovi ji, da jo tudi on ljubi! Pa nič! Ivona ostane neodkrita in neosvojena! Filipu je dovolj zato, da jo ponudi svojemu dvorjani. Toda s tem se je ne reši; tudi z dvorjenjem lepi dvorjanki se ne more odtrgati od nje. Filip bo ostal v njej (tu gre prav gotovo za spomin na njegovo grdo ravnanje)! Zato jo je treba umoriti, pomagati mu bo njegov prijatelj. In že ga vidimo na odru z nožem. Toda, morilec je več. Tu sta kralj in njegov komornik, ki ju Ivona na grdo spominja na njuno mladostno pregreho — posilila sta mlado dekle in jo pogrnala v vodo. Tu je kraljica s svojo čutnostjo, ki jo izliva v verze. Kralj se ob pogledu na Ivono spomni ženinih napak. Tu so še dvorjani s svo-

jo našemljenostjo in skrivanjem duševnih in telesnih napak. Vsi bi jo radi umorili — pa se ustavljajo ob dejanju samem, to mora biti navzven primerno dvoru. Potem se komornik spomni pravišnje smrti: zadavila se bo z ribjo kostjo pri dvornem obedu. To se tudi zgodi — dvor skoraj slovesno pričaka trenutek, ko se Ivona zadavi z ribjo kostjo. Dvor je tako rešen.

V sredini vsega tega dogajanja je eno samo absurdno dejanje: lepi princ Filip se poroči z grdo in nenavadno Ivono. Vendar pisatelj absurda ne spelje do konca. Leta je le nekakšen medij, ob katerem se sproščajo človeške slabosti in tisti osnovni nagon, ki že od davnin veli živemu svetu uničiti vse, kar ni v skladu s pravili vrste, okolja, navad itd. Različnost v vrsti povzroča zvedavost, odpor, lastno neodgovornost in končno željo po uničenju ter tako po lastni varnosti. Drama nam ponuja omislitev nesmišlja. Komičnost preide v groteskno hkrati pa občinstvo spozna, da Ivona na odru ni postavljena v zasmeh — ampak kot očitek. Zato pri Gombrowiczu dramaturgiji lahko govorimo o funkcionalnosti absurda.

Prav gotovo sta to dobro došla režiser Dušan Jovanović in njegov ameriški asistent Robin C. Jackson. To lahko opazimo v igri kot v sceni. Scena, ki jo je zasnovala Meta Hočevarjeva, ima en sam namen: funkcionirati v prostoru s piedestalom za kraljevi par in s pločevinastim podom, ki ga lahko dvignemo tudi kot steno. Dva dvignjena prostora sta le govorniški tribuni in prostor za skrivališče. Luknje v pločevinasti steni pa govorijo o poseganju v tuje

življenje — v igri namreč služijo za opazovanje sosednjega prostora.

Igra je bila izredno usklajena in brez zastojev. Ivona — Jana Šmidova — je bila izredno enovitna. Nakazovala je sivino, netemperamentnost, živalsko prestrašenost — hkrati pa dopuščala možnost, da je za to sivo posodo še kaj. Princ Filip, zaigral ga je Ivo Ban, je od te stene odskakoval kot žoga. Ivo Ban mu je odmeril pravišnje mero objestnosti in želje po odkrivanju. Omembe vredna je tudi igra Pavleta Jeršina. Bila je uglasena in polna hitrih obratov. Nada Božičeva je z oblikovanjem kraljice Margarete veliko pripomogla, da je bil kraljevi par os, ob kateri se je zavrtel ves dvor. Igra ostalih je bila v to osnovno četvorico spretno vtkana. Njen vrh je bil prav gotovo skoraj obredno speljan umor.

Kostume sta zasnovali Melita Vovkova in Anja Dolenc. Bili so baročno realistični in so prijetno delovali na oko.

Igro tako lahko uvrščamo med najboljše izvedbe celjskega gledališča.

Povedati pa je tudi treba, da si del občinstva želi nekaj sprememb v repertoar ni politiki. Nekatera dela so namreč s svojo abstraktno govorico in abstraktnimi liki težje razumljiva. Potrebna je namreč dobra filozofska in literarna izobrazba da se vse prevede v vsakdanji jezik. Gledalci si želijo živih ljudi — živih gledaliških likov — kot jih ustvarja in oblikuje naše življenje. Umetniški svet bo to željo lahko upošteval v prihodnji sezoni.

JANEZ ERKLAVEC

iz dnevnika slg

V soboto, 10. marca, bo ob 19.30 ena zadnjih predstav uspele komedije znanega slovenskega pisatelja, po rodu Celjana, Smiljana Rozmana ZVONONI. Delo je režiral kot gost Dušan Mlakar, nastopajo pa Jadranka Tomažičeva in Branko Grubar (oba na sliki) ter Jana Šmidova, Sandi Krošl, Bogomir Veras in Stefan Voif. Uprizoritev bo v okviru abonmaja KULTURNA AKCIJA, vendar bodo vstopnice še na razpolago, zato vabimo vse, ki si tega dela še niso ogledali. Uprizoritev je bila pripravljena v okviru eksperimentalnega programa Odra Herberta Gruna.

VI. abonmajski koncert

Spet domač ansambel

Približno leto dni je poteklo, ko se je po večletnem premoru na celjskem koncertnem odru pojavil obnovljeni celjski (nekod »Ivan Cankar«) godalni orkester. Že lanskega aprilskega nastop pod vodstvom dirigenta Valterja Rateja je pokazal, da je bila obnovec ansambla potrebna injekcija v celjskem amaterskem glasbenem življenju, ki je tako postalo še bolj pestro.

Po prvem uspešnem nastopu je orkester s svojim delom nadaljeval in se bo tudi v letošnji koncertni sezoni predstavil s

novim sporedom. Abonmajski koncert celjskega godalnega orkestra bo v sredo 14. marca v Narodnem domu. Tudi tokrat je program skrbno izbran, vglasičen zmožljivostim glasbenikov in najbrž tudi okusu celjske koncertne publike. Obsegal bo Händlovo Suito, Mozartovo Malo nočno glasbo, Dittersdorfov koncert za klavir in orkester (s solistko Majdo Fiserjevo), Jenko-Skerjančovo Srbkinjo in Schubertovo Uverturo. V slednji točki sporeda bo orkester pomnožen s nekaterimi pihalci in trobilci.

Ob razstavi Kalajdziskega v Laškem

Poskus lirčne vizije

V Laškem, v prostorih stalne muzejske zbirke razstavlja svoje akvarele akademski slikar Goce Kalajdziski. Akvareli predstavljajo njegova zadnja dela, najnovejše dosežke v tovrstni tehniki, saj je znano, da Kalajdziski uporablja več načinov za svoje likovno izražanje.

Če upoštevamo ugotovitev, da je akvarel tista tehnika, s katero se je najprej seznanil in še v času bivanja v rodni Makedoniji največ delal s njo, potem lahko ugotovimo le eno — akvarel pomeni avtorju eno najbolj bistvenih tehnik, lahko bi rekli, da se ji je zapisal.

Ko govorimo o sedanji razstavi, ki nam prinaša vrsto najnovejših slikarskih izdelkov, se lahko upravičeno vprašujemo, v kolikšni meri je ta tehnika sploh lahko postavljena v neke omejitve in normative. Tolikokrat povedano, a nikoli dorečeno pri mnogih umetnikih, ki so poskušali ujeti v bistvo izraza tisto sentimentalno svežino akvarela. Tako vedno znova odkrivamo nove izraze, nove možnosti za govorico svojске

ga sveta barve in kompozicije. Ras da zasledimo na omenjeni razstavi nekaj nedoslednosti — tudi v sami kompoziciji in še več v perspektivi, vendar najdemo v vseh »pesnitvah« tisto bistveno: govorico nedorečenega, komaj slutnega, tistega rahlega navdih barv, ki zahteva od avtorja maksimalno poznavanje svojega dela. Ko govorimo torej o Gocu Kalajdziskem, potem ni dvoma, da se je lotil poslednjega cikla s vso resnostjo. A kljub vsej prizadevnosti, mu mestoma ni uspelo najti tistih rešitev, ki bi gledalca vzdramile. Videti je, da se je predvsem opiral na kompozicijo, ki ji je dal sicer svojske okvirje, a s premajhno doslednostjo v

barvah se ni v dovolj veliki meri približal zlahtnosti akvarela.

Pričujoča razstava pa je kljub omenjenim pomanjkljivostim precej dober obet za kvalitetno kulturno manifestacijo, ki se nam obeta s ponovno predstavitvijo akvarelov slikarja Kalajdziskega, ki mnogo obeta, a je videti, da je s svojim pedagoškim delom preobremenjen in bi vsekakor moral več delati.

Neprecenljive vrednosti pa so tiste njegove slike, ki s svojo vizualno govorico dokumentirajo posamezne kraje okoli Planine, Marofa, Jurklostra in drugod in tako predstavljajo dragoceno vedutno gradivo.

DRAGO MEDVED

Ob prazniku „Gorenja“

V petek, 2. marca je bila v prostorih velenjske galerije svečana otvoritev likovne razstave v počastitev 20. letnice ustanovitve Tovarne gospodarske opreme GORENJE iz Velenja. To je bila prva kulturna manifestacija združenih podjetij tega industrijskega giganta. Razstavljalci so likovni amaterji iz vrst delavcev, ki se v prostem času ukvarjajo z likovno dejavnostjo. Svoja dela so razstavili: Anton Repnik, Zmago Herman in Simon Rutnik iz obrata Mute, Danilo Torej in Tatjana Gruber iz Gorenja Velenje ter kot gost tovarne elektromotorjev Sever iz Subotice, tovariš Kovač. Večina del je v olju, nekaj pa je tudi akvarelov. Za popestritev pa sta poskrbela Zmago Herman in Simon Rutnik, ki sta razstavila večje številno navno izrezljanih plastik v lesu. Danilo Torej iz tovarne Gorenje pa je pokazal nekaj uspešnih reliefov v tehniki tolčenega bakra. Ob svečani otvoritvi je z narodnimi in umetniškimi pesmimi nastopil Saleški oktet Svobode iz Soštanja. Te izredno uspele kulturne prireditve, ki bo odprta do 8. marca, se je udeležilo večje število ljudi.

Viktor Kojc

dobra knjiga

najboljši prijatelj

Nov kulturni prostor

Knjigarna Mladinska knjiga v Celju pripravlja prijetno in predvsem koristno presenečenje za ljubitelje dobre knjige. In ne samo to! V prihodnosti namerava urediti v zgornjih prostorih nad sedanjo prodajalno dodatne prostore, kjer bo na preglednejši in strokovnejši način predstavljena svetovna literatura in strokovna literatura in drugo. Morda oddelek klasične glasbe, morda tudi antikvariat. Novo pridobljeni prostori pa bodo služili tudi literarnim večerom ob izdaji del domačih avtorjev, občasne manjše likovne razstave in tematske razstave iz programov nekaterih slovenskih pa tudi jugoslovanskih založb.

Tako se nam v Celju obeta nov kulturni prostor, ki bo prav gotovo v veliki meri pripomogel k boljšemu informiranju in širjenju dobre domače in tuje literature na omogočil tudi druge kulturne dejavnosti.

drm

Vrtiljak dogodkov

LAŠKO

Slovo na šoli

Minuli petek je bila v osnovni šoli v Laškem svečanost, na kateri so se prosvetni delavci poslovili od dosedanjega predsednika občine MIHE PROSENA in se mu zahvalili za njegovo veliko zavzetost pri urejevanju materialnih pogojev sodobnega izobraževanja. V času dveh mandatov na položaju predsednika občine je laška šola dobila nov prizidek, obnovljena je bila podružnična šola v Brezi, a samopriskupkom pa je tik pred začetkom gradnje še en prizidek in telovadnica v Laškem.

Na svečanosti so se poslovili tudi od MARKA MANFREDE, predmetnega učitelja, ki je bil medtem izvoljen za predsednika občinskega sindikalnega sveta in tako za nekaj časa zapuščal njihov kolektiv.

CELJSKO OBMOČJE

178 milijonov za dom

V Jugoslaviji še dalj časa poteka solidarnostna akcija za izgradnjo spominskega doma borcev NOV in mladine v Kumrovcu, rojstnemu kraju predsednika Tita. Na Slovenskem poteka akcija nekoliko počasneje in kaže, da bodo v občinah ustanovili posebne delovne odbore, ki naj bi pospešili izvedbo te akcije. Po posebnih določilih republiškega odbora zveze združenj borcev NOV Slovenije mora celjsko območje zbrati za gradnjo doma v Kumrovcu 1.783.000 ali skoraj nad 178 starih milijonov. Za posamezne občine je takle razrez: Celje 630.000 din, Laško 130.000, Mozirje 94.500, Slovenske Konjice 129.000, Sentjur 75.000, Šmarje 165.000, Velenje 319.500 in Zalec 240.000 din. V tej solidarnostni akciji naj bi poleg borcev, mladine in rezervnih oficirjev sodelovali vsi delovni ljudje in občani. Številka žiro računa je 50100-678-46402, odbor za gradnjo spominskega doma v Kumrovcu pri RO ZZB NOV Slovenije, Ljubljana, Beethovnova 10.

CELJE

I. Petauer v LIK Savinji

Kakor smo zvedeli, se bo Ivan Petauer, načelnik oddelka za gospodarstvo in družbene službe pri celjski občinski skupščini, zaposlil v lesnoindustrijskem kombinatu Savinja. Prevzel bo delovno mesto direktorja. Dosedanji direktor Edi Golc odhaja v pokoj. Do kadrovske spremembe bo prišlo, ko bo zasedeno mesto načelnika za gospodarstvo na upravi občinske skupščine v Celju.

V ponedeljek, 5. marca je bila na prostoru med Ljubljansko cesto, Serčerjevo ulico in savinjsko progo slavnostna otvoritev gradbenih del za osnovno šolo OTOK. To bo prva referendumska gradnja za šole in vrte — za danes in jutri. Šola bo imela štiri tisoč kvadratnih metrov in bo lahko sprejela 750 do 800 otrok v dvajsetih oddelkih pri eni in pol izmenemskem pouku. Investitor gradnje je sklad za gradnjo šol in vzgojno-varstvenih zavodov Celje, načrtovalce Zavod za napredek gospodarstva Celje, gradbena dela pa bo vršilo gradbeno industrijsko podjetje GRADIS, poslovna enota Celje. Na slovesnosti je pionir Borut Jurak, učenec 6. razreda II. osnovne šole v Celju vgradil v temeljni kamen spominsko listino kot predstavnik pionirjev in mladincev, ki so zelo veliko pripomogli s svojo akcijo pred referendumom, da je solidarnostna odločitev tako odlično uspela v čast vseh delovnih ljudi občine Celje. Šola bo zgrajena čez petnajst mesecev. D. P.

ŠENTJUR

Dom borcev?

Na nedavnem občnem zboru Združenja Zveze borcev NOV v Sentjurju pri Celju so med drugim tudi predlagali, da bi njihova Zveza, morda tudi v sodelovanju s šmarnsko Zvezo, zgradila dom borcev v Atomskih toplicah pri Podčetrniku. Tako bi se lahko tukaj zdravili tudi kmetje borci, ki sicer nimajo veliko možnosti za letovanje in zdravljenje. K akciji bi naj pritegnili tudi druga združenja Zveze borcev, tako da bi akcija dobila širši pomen. Vemo namreč, da je večina kmetov na območju šmarnske in sentjurske občine sodelovala v NOB, zato bi bilo zelo pohvalno, če bi akcijo podprle vse družbenopolitične organizacije v obeh občinah. Znano je tudi, da socialno zavarovanje nerado pošilja ljudi na zdravljenje, zato bi bil z gradnjo doma borcev v Atomskih toplicah rešen prenekalni problem. Mst

ZALEC

Aktivno društvo

Prosvetno društvo pri Gasilskem društvu v Matkah je minulo nedeljo pripravilo uprizoritev igre v treh dejanjih »Dve nevesti«. Občinstvo je igro z navdušenjem sprejelo in dvorana je bila nabit polna. Pri Gasilskem društvu v Matkah pa niso aktivni le tisti, ki se ukvarjajo z dramatikom, temveč v teh dneh, ko povsod praznujemo praznik žena, tudi v tem kraju niso pozabili na to. Proslava dneva žena, ki ga ob sodelovanju s Krajevno organizacijo SZDL prireja Gasilsko društvo, bo v soboto 10. marca ob 19. uri, na proslavo pa vabijo vse žene z območja krajevnih skupnosti.

Naše šole vsepovsod

POUK NI ENOLIČEN

Bilo je v začetku marca, sonce pa takšno, kot roštilj, ki čaka na maso za čevapčiče. Zadaž so sloneli naslonjeni v reber vikendi, pod njimi pa se je bohotala lani obnovljena in s telovadnico dozdana osnovna šola.

Bilo je nekaj čez petnajsto uro popoldne. Iz ene sobe so prihajali zvoki učencev, ki obiskujejo v popoldanskem času glasbeno šolo, iz druge (pardon: to je velika, moderna telovadnica, kakršne niti Celje ne premore!) pa zvoki gramofona po katerem so mladi pari spoznavali prve tajnosti plesne umetnosti. Na drugem koncu so deklice nekaj vezle in rezale, pravijo, da so pripravljale za maskarado. Šolsko seveda!

Slavko Kokot, ki je drugače Celjan, je povedal: »Pouk imamo samo dopoldne, kar je velika prednost tako za učence, kot tudi za učitelje. Lažje se pripravljamo na delo pa tudi svobodnim aktivnostim lahko posvečamo več časa. Sam poleg rednega dela — pouka telesne vzgoje — vodim še razne športne krožke, šolsko športno društvo

rešili vprašanje šolskih prostorov. Največja pridobitev pa je vsekakor kabinetni pouk, ki pozitivno vpliva tudi na uspeh. Pozitiven je tudi enoizmenski pouk, saj je staršev izredno veliko zaposlenih in so tako popoldne lahko skupaj z otroki, kar prej ni bilo mogoče. V šoli pa smo pridobili tudi prostor za vzgojno varstveno ustanovo. Ker je pouk samo dopoldne imamo lahko popoldne razne krožke, oddelek glasbene šole iz Velenja, različna predavanja, športno dejavnost itd. Preko 40 šmarčanov obiskuje dvakrat tedensko rekreacijsko telovadbo. Šola je zdaj s krajem izredno povezana in predstavlja srce Šmartne ob Paki.«

Odšli smo v matematični kabinet in si ogledali pouk z grafoskopi in responderji. Učitelj si lahko doma izdelava skice in druga učna pomagala, nakar jih v šoli preko grafoskopa projicira. Učenci pa s pomočjo responderja iščejo pravilne rešitve. Zaradi te metode je možno v eni uri izprašati vse učence. Pouk ni monoton pa tudi na uspehu se pozna, saj je veli-

FRANJO KARAZINEC

njenih originalnih šolskih kronik. Do šolskega leta 1918 so jo pisali v nemškem jeziku, kasneje pa v slovenskem. Leta 1918 je bilo vpisanih 166 dečkov in 186 deklic, v letošnjem letu pa 370 otrok in in to iz Šmartnega ob Paki, Gorenja, Gore Ojke, Paške vasi, Skornega, Lukovice, Velikega vrha... Tisti, ki imajo do šole šest do sedem kilometrov, se vozijo z rednimi avtobusi. V šoli imajo malico in kdor hoče tudi kosilo. Imajo tudi oddelek podaljšane bivanja v šoli in

to za tiste, katerih starši so popoldne zaposleni.

Skoraj bi lahko zapisali, da je osnovna šola v Šmartnem ob Paki idealna, če... »Vse imamo razen atletskih naprav.« Je ob koncu povedal Slavko Kokot. »Stezo in skakališča za daljino ter višino bomo s prostovoljnimi delom zgradili spomladi. Potem pa bomo resnično imeli vse.«

Pohvalil se je še, da ima toliko strokovne literature, da jo lahko posoja drugim, v šolski knjižnici pa je zbranih preko sedem tisoč knjig. Skratka pri njih ni monoton pouk pa tudi življenje ne. Šolsko poslopje je tisto, ki to razbija. T. VRABL

Golo drevje

Drevje je golo, veje so razprostrte kakor prej.

Vse prazne so, brez sadu, brez listja so. Drevje golo zdaj stoji in čaka, da sneg ga obtezi.

(Pesem je bila objavljena v šolskem glasilu »Naši utrinki«)

Vlasta Speh, 4. a razred.

Delček (za nas in vas) zanimive šolske kronike:

● Šolsko kroniko so od leta 1878 do 1918 pisali v nemškem jeziku; od leta 1918 dalje pa v slovenskem.

● V šolskem letu 1918/19 je bilo vpisanih 352 učencev, od tega 166 dečkov in 187 deklic.

● Šolo so gradili od leta 1832 do 1833, pouk pa se je v njej začel 1834. Prvi učitelj je bil Rupert Kapun.

● 1869 so šolski okoliš razširili do Skorna in Velikega vrha.

● 1897 je bila ustanovljena podružnična šola v Skornem.

● 1918/19 se je začel pouk zaradi španske bolezni 3. januarja in zaključil 14. avgusta (zaradi španske bolezni je takrat umrla ena deklica).

● 1919/20 ni bilo pouka, ker je bil učitelj premeščen v Guštajn, novi učitelj pa je prišel šele 16. julija 1920.

● Leta 1923/24 je bilo v gospodarskem oziru precej ugodno. Hmelj, ki je dobro uspel, se je prodajal v jeseni po 100 din pozneje pa po 250 din za 1 kg. Zima je bila dolga in ostra. Sena se je pridelalo v taki množini, kot že dolgo vrsto let poprej ne. Tudi sadna letina je bila prav dobra isto je tudi pri drugih poljskih pridelkih.

Vendar pa tare kmeta in državnega nameščena silna draginja, beda med poslednjimi je velika.

● Leto 1927 je bilo hroščevo leto. Vendar se hrošči niso pojavili v takšni množini kot prejšnja leta, mnogo hroščev je uničil sneg in mraz, ki so ga prinesli »ledení možje«. Učenci so skupno z učitelstvom pobirali in pokončavali hrošče, a jih ugonobili komaj 140 litrov. Za vsak liter pokončanih hroščev je plačalo županstvo iz svoje blagajne 1 din.

● Med vojno je bil pouk od 1. maja 1941 do 9. aprila 1942. Po prekinitvi pouka je ostalo šolsko poslopje prazno in so ga večkrat kot prenočišče uporabili partizani.

SREČANJE MLADIH PEVCEV

Občinski svet Zveze kulturno prosvetnih organizacij Velenje in glasbena šola v Velenju prirejata v soboto, 10. marca tradicionalno srečanje mladih pevcev iz vseh šol in vzgojno-varstvenih zavodov v občini. Nastopili bodo štirje zbori iz Soštanja, osem iz Velenja, dva iz Šmartne ob Paki ter po en zbor iz Pesja in Topolišice. Skupaj torej šestnajst zborov, kar pomeni vsekakor razgibano vokalno glasbeno življenje na šolah in v vzgojno-varstvenih zavodih v občini.

Koncerta bosta v soboto ob 16. in ob 18.30 uri v velenjskem kulturnem domu.

KAJUHOVE BRALNE ZNAČKE

V petek, 23. februarja so učencem na osnovni šoli »Biba Röck« v Soštanju podelili Kajuhove bralne značke. Slavnosti so prisostvovali poleg domačinov še pisateljice Branka Jurca, Kristina Brenk in Ela Peroci iz Ljubljane. Za prijetno razpoloženje pa je poskrbel karikaturni Božo Kos.

Takole se učijo plesati

in plesne vaje, katerih se udeležuje blizu 50 učencev.

Ravnatelj šole je že vrsto let Franjo Karazinec. »Sredstva za obnovo šole smo zbrali s pomočjo krajevnega samopriskupka in družbenega dogovora delovnih organizacij v velenjski občini. Obnovljena šola je vsekakor velika pridobitev za naš kraj in smo z njo vsaj za deset let

ko boljši, kot pri klasični metodi. Učenec takoj izve, ali je odgovor prav ali ne in tudi njegova aktivnost je večja.

Ogledali smo si še druge dejavnosti šole, tako njihovo literaturno glasilo »Naši utrinki«, fotografski krožek, plesne vaje, ne nazadnje smo pobrskali tudi po šolski kroniki, ki je ena redkih ohran-

V tej šoli je pouk samo dopoldne

Njihovo življenje je materinstvo

HLAPEC PRINESEL NESREČO

Do Barbare Planinšek, dvainosemdesetletne žene, ki ji je življenje podarilo enajst otrok, lani je umrla najstarejša, ni bilo lahko priti. Hribi okoli Zibike nimajo kačipotov in nešteto poti se meša med potoki, gozdovi in redkimi vinogradi v neskončen labirint, v katerem se je težko znafti in ubrati tisto pravo pot, ki vodi k Centrihovem, kot po domače pravijo pri Barbari.

Ne bom tajil, da smo nekajkrat zašli, ko smo jo iskali in da nas je ob vsakem takšnem odstopu od prave poti, ki naj bi nekje bila, vse bolj zamikalo, zvedeti, kaj nam bo povedala Barbara. Ko smo končno le zagledali precej veliko hišo, ki je zgovorno pričala, da so tod nekdanje živeli dobri gospodarji, smo si oddahnil. Mimoidoči možakar nam je povedal, da prav tam, na hribu, prebiva Barbara Planinšek.

Sedela je na peči in skoraj nam je bilo žal, ko smo jo, hočeš nočeš, spravili na tla in se vsi skupaj odpravili v izbo.

Otroci so se odpravili po svetu, je mirno in vda, no ugotovila Barbara.

Marsikaj so postali. Eden je podpolkovnik, naredila ga je druga svetovna vojna, partizan je bil, ena je učiteljica, kar pet se jih je natrlo okoli matere, po zibiskih hribih prebivajo in čuvajo mater.

»Škoda, da je umrl oče, ta bi jih vedel povedati,« je še vedno zelo mirno

tako, da je prišel nazaj kot koroški borec. Prišla je druga vojna in Nemci so grdo gledali očeta, ki je bil župan. Ničkolikokrat so jih vse, s celo družino, vlekli v Pristavo. Potem sta Tonček in Poldek odšla v partizane in mati je čakala, tiho in s strahom v srcu, kdaj se

slople. Zgodila se je nesreča.

Hlapec si je na počivališče nesel svečo in zaspal. Dogorela je in vžgalo se je. Hlapca nismo videli več, je zjutraj smo videli, da je rešil živino in vozove. O, ni bilo lahko.

Vse bi se nekam šlo, le noge ne gredo več tako kot bi morale.

»Nič čudnega, ko pa so toliko prevandrale po tem bi vedeli, koliko brent voljubem, božjem svetu. Ko de sem znosila za škropljenje trte po teh bregih. Ko bi le kdo to vedel.«

Tu in tam se je v Barbarinem življenju tudi zasukalo, rahlo in čisto nenadoma. Z očetom, bil je starešina ničkolikokrat, sta hodila po svatbah.

»Bilo je lepo tistihdob. To gre težko iz spomina. Zdaj je drugače. Na peči sedim in čakam. Čakam.«

Znova smo se spustili v tisti, sedaj razumljivi labirint poti in cest. Barbara je sicer rekla, da je pisanje o njej neumnost, stvar, pa bomo kljub temu pisali. Zaradi nje, zaradi tiste vode pa kozolca in še drugih stvari.

M. STRAŠEK

govorila Barbara. Dva njena otroka sta že bila na svetu, ko se je rajni odpravil v Rusijo, bil je v

Galiciji, na Doberdobo, Srbiji, končalo pa se je

vrnejo in potrkajo na vrata, kot nekdanje.

»Dvakrat smo pogoreli. 1913. leta je v kozolec strela udarila, 1942 pa je pogorelo gospodarsko po-

ODLOK O ODVOZU SMETI — RAZŠIRITEV MEJ

Ker se še vedno na nas obračajo posamezne Krajevne skupnosti znotraj meja UNC-a za ureditev odvoza smeti, vas prosimo, da sklep o razširitvi čimprej posredujete Skupščini v potrditev.

Obveščamo vas, da KS Ostrožno organizira čiščenje divjega smetišča v gozdu, kamor so doslej in še tudi sedaj nekateri odlagajo smeti.

Skupna akcija Krajevne skupnosti in našega podjetja bo v tem, da bo KS Ostrožno organizirala pionirje in dijake za 3-dnevno akcijo pobiranja in nalaganja v kontejnerje, ki jih bomo postavili na nekoliko mestih na Ostrožnem, nato pa polne odpeljali.

Enake akcije imamo že organizirane na Lipi v Storah in od sredine marca meseca tudi v Sentjurju.

Nismo pa uspeli takšne akcije še organizirati v Celju na Otoku, čeprav smo želeli, da bi tam začeli najprej.

Prosimo torej, da posredujete skupščini sklep o razširitvi čimprej, nato pa nam javite možnosti objav na radio Celje za obvestila občanom za našo akcijo.

Nadalje vas obveščamo, da so pločniki strahotno zanemarjeni. Nihče od privatnih lastnikov hiš, niti hišnih svetov ne očisti pločnikov do 7. ure zjutraj, kot to narekuje odlok. Takšno stanje v Celju pa je nevarno. Na pločnikih je že skoraj centimeter debela plast prahu, ki ga pešci gazijo.

Potrebno je torej, da se uvedejo določene sankcije v zvezi z odlomkom o videzu naselij. Predvsem rigorozno je treba postopati proti podjetjem, ki imajo svoje čistilce, pa ne čistijo, če pa, pa pometajo kar na ulico. Naše podjetje bo pričelo s pranjem cestišč, čim bo to zunanja temperatura dovoljevala, tako da ne bi prišlo do zmrzavanja.

VAŠI LEPOTI
V DAR

INNOXA PARIS-LONDON

NAMA LJUBLJANA
DROGERIJA LJUBLJANA, Nazorjeva 3
DROGERIJA LJUBLJANA, Copova 5
EMONA — MAXIMARKET,
Ljubljana, Trg revolucije 18
KOKRA, Veleblagovnica, Globus,
Kranj, Koroška bb
NANOS, Postojna
GROSIST, Gorica
SOCA, Koper — drogerija — Čevljarska 12
MODA, drogerija, Celje, Prešernova 4
TEHNOMERCATOR,
Celje — Blagovnica — Gubčeva 2
JEKLOTEHNA — MERKUR,
Maribor, Vetrinjska 22
TANIN, Maribor — drogerija

Hrvaška pisateljica Marija Jurić Zagorka ni napisala samo »Čarovnice z Griča«, temveč tudi ciklus romanov o Gordani, v slovenski izdaji

PRESTOL MATIJE KORVINA

Pravkar so izšle tri knjige romana

PREROKOVANJE PRI KAMNITIH VRATIH I-II-III

iz ciklusa »Prestol Matije Korvina«

Celoten ciklus je postavljen v petnajsto stoletje, v čas, ko je na Ogrskem in Hrvatskem vladal kralj Matija Korvin. Zgodovinskim osebnostim, kot so legendarni kralj, njegov nezakonski sin in kardinal Roderigo Borgia, se pridružujejo junaki, ki jih je oživila pisateljica bujna domišljija in dar fabuliranja; seveda pa se vse vrte okoli glavne junakinje Gordane...

Prvi del romana se dogaja v Zagrebu, na Griču, kasneje pa se dogajanje preseli na kraljevi dvor v Budimu in na dvor neapeljskega kralja Ferranteja, v pisano in razvratno južnjaško življenje, polno najrazličnejših spletk in pasti.

Vse tri zajetne knjige romana PREROKOVANJA PRI KAMNITIH VRATIH veljajo vezane v platno 270 din. Kupite jih lahko tudi na trimesečno obročno odplačevanje po 90 din.

Iz istega ciklusa izide nova serija treh romanov pod naslovom

PEKEL NA PRESTOLU I-II-III

v mesecu maju. Zbirka se bo nadaljevala.

Knjige dobite v vseh knjigarnah in pri zastopnikih založbe, pismeno pa jih lahko naročite na naslov

DRŽAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE
Mestni trg 26, 61000 Ljubljana

Bralci pišejo

TEKMOVANJE V ZNANJU

Na naši šoli smo že nekaj let vneti pristaši tekmovanja v veseli šoli.

Vse leto smo redno prebirali Pionirski list, da bi si nabrali čimveč znanja za tekmovanje. Čakali smo le na vprašanja iz vesele šole. In res so jih nekake dne poslali. Sedli smo na klopi, tvariši so nam jih razdelili, nato pa smo se poglobili v vprašanja. Nekatera so bila iz snovi, ki smo jo obravnavali v šoli druga nekoliko zvrta, a zelo enostavna, tretja pa spet taka, ki so zahtevala od nas splošno razgledanost.

Po dvasetih minutah smo oddali rešena vprašanja. Kmalu smo zvedeli, da je razredni prvak BOŽO GLAVAC. Vsi smo mu zavidali. Tožali smo se s tem, da se nam bo drugo leto, v 7. razredu, bolj nasmehnila sreča.

Hudo Bosio,
Osnovna šola — 6. b
Kozje

NAGRADNA ANKETA

Prav je, da ste povprašali bralce, kaj si želijo v NT. Jaz predlagam, da v tem letu še naprej namenjate dve strani za rubriko Bralci pišejo, ena cela stran pa naj bo za ljubezenske zgodbe. Tudi mi starejši prav radi beremo, kako se imajo mladi radi. Ustrezite tudi vsem tistim bralcem, ki bi radi radijski program.

Franc Cepin,
Zalec

Odgovor: Program bo. Videli ste, da smo v prejšnjem NT objavili anketo, pa upamo, da nam jo boste čimprej poslali.

KAJ PA ZA NAS NA PODEŽELJU?

Blizata se pust in dan žena. Tudi jaz bi se rada povedelila, pa verjetno ne bom imela možnosti. Pri nas na podeželju je za nas premalo poskrbljeno. Mogoče pa bo kdaj bolje.

F.S.

Odgovor: Pogovor za okroglo mizo o položaju žena v naši družbi nam je dal dobro idejo. Bomo videli! Zaenkrat še nečemo z besedo na dan.

PROBLEMI HIŠNEGA SVETA SO ŠE HUJŠI

Na pismo, ki je bilo objavljeno o delu hišnega sveta na Tomšičevem trgu 8 v Celju, pojasnjujem, da se pisec ni nič zmotil (pismo je bilo objavljeno 8. februarja), pač pa so problemi še večji. Dobro jih poznam in tudi dobro vem, da pripada denar iz sredstev tekočega vzdrževanja hišnemu svetu — a za najnujnejša popravila. Tudi to vem, da je hiša družbena last, še zlasti dobro pa vem, kdo je dobil deske za pod, vem, da dolgo ni bilo nobenega sestanka hišnega sveta in da se hišni svet premalo briga za hišo. Jaz sem o tem tudi pisala na kabinet predsednika republike — o tem, v kakšnem stanju je hi-

ša in kako je z mojimi stanovanjem. Ni se mnogo spremenilo, še vedno imajo le nekateri privilegije, jaz sem pa na Stanovanjskem podjetju vendar dosegla in so mi malo popravili stanovanje.

V Celju živim že od leta 1930 in se borim za red in pravico, pa so mi rekli, da sem nekulturna.

Vajdič Marija,
Tomšičev trg 8,
Celje

Z RESNICO NA DAN

22. II. 1973 je bilo v rubriki Bralci pišejo napisano, da so lani v naši hiši adaptirali dvoje stanovanj. Kdo je kriv, da so bile potrebne popravila? Zato, ker so bile nekatere stranke malomarne. Vendar pa pri adaptaciji niso vsega naredili, kar bi morali. Tudi vhoda v dnevno sobo niso naredili, čeprav bi bilo to za primer požara izredno potrebno. Hišni svet se za mnoge nepravilnosti ne briga in to ni prav.

Čretnik Marija,
Tomšičev trg 8,
Celje

Za dodatna pojasnila in kot zaključek polemike objavljam še pojasnilo odborniške komisije za vloge in pritožbe.

Izvršni svet SRS, urad za prošnje in pritožbe Ljubljana nam je že v mesecu aprilu 1972 posredoval vašo vlogo, s katero ste opisali stanje v hiši Tomšičev trg 8.

V zvezi s tem smo zaprosili za pojasnilo Stanovanjsko podjetje Celje kot upravljalca in gospodarja te stavbe. Stanovanjsko podjetje daje glede popravil v navedeni stavbi sledeče pojasnilo:

»Iz investicijskih sredstev je bila v tej zgradbi v I. 1971 izmenjava komplet okna pri stranki Vajdič, v letu 1972 pa obnova suhih stranišč in poda pri Čretnik.

Iz sredstev tekočega vzdrževanja so bila popravljena v tem letu okenjska krila pri nekaterih stanovalcih. Ta sredstva bremenijo tudi plačila snailike s prispevki.

Ostala dela, ki so se izvajala v tej hiši, je financiral sklad borcev NOV skupščine občine Celje, in sicer napravo kopalnic pri Kaurič in Kolundžija. V letu 1971 pa je bilo, kot smo vam že sporočili, obnovljeno stanovanje Sovinc in Čretnik iz sredstev amortizacije skupščine občine Celje.

V začetku leta 1972 se je v to zgradbo vselila stranka, kateri je popravljala stanovanje Tkanina Celje.

Stanovanjsko podjetje Celje nadalje pojasnjuje, da jim je znano, da je stavba Tomšičev trg 8 potrebna še nadaljnjih popravil, vendar hiša nima sredstev in zaenkrat ni mogoče ugoditi nadaljnjim zahtevam strank.

Predsednik odborniške komisije za vloge in pritožbe pri skupščini občine Celje

Obveščeni:
— Izvršni svet SRS, urad za prošnje in pritožbe Ljubljana

— k opisu 07-149/72

Odgovor: Pismi obeh bralk sem precej skrajšal. Kaže, da se stanovalci lepo ne razumejo. Bolje bi bilo, da se o vsem pošteno in odkrito pomenite. Če niste zadovoljni z delom hišnega sveta, se o tem pomenite še na Stanovanjskem podjetju. To pa res ni prav, da nekatera stanovanja lahko popravljajo, drugih pa ne.

KAJ JE S SLIKANICO?

Javljam se vam po precej dolgem času. Veste, jaz sem že pred kakšnimi dvema mesecema prinesel slikanico »Prva celjska četa« in me zanima, če bi jo hoteli objaviti. Zgodba bi bila kot nalašč za vaš list, saj je tematsko z vašega področja. Zgodbo sem delal po tekstu Petra Stanteta—Skale. Označil sem: tekst s svinčnikom. Osebnost več nisem utegnil priti k vam, zato se vam javljam pismeno. Prosil bi vsaj, če bi mi odgovorili na spodaj navedeni naslov, ali bi jo hoteli vzeti ali ne.

Peternej Jelko,
Žepovci 31, Apače

Odgovor: Slikanico sedaj že imamo (Skok na Mars), zato se bomo odločili kasneje in vam to tudi sporočili.

O ALMI KARLINOVI

Vaša objava partizanske pesmi Alme M. Karlinove v NT 8. februarja me je spodbudila, da sem prevedla še drugo njeno pesem. Kaže, da se je celjska ZB po 20 letih le prebudila in našla pot do zapuščine te naše edinstvene plemenite žene — pisateljice, katere bi morala biti samo v ponos temu lepemu mestu ob Savinji, kjer je ta žena toliko let živela svoje enkratno življenje. Že od leta 1965 se zama trudim, da bi zares oživela spomin na našo pisateljico M. Karlin in njena neprecenljiva dela, ki jih še vedno čuva njena prijateljica prof. Thea Gamelin-Boža, ki je tudi napisala spomine (v nemščini) »Pod kremplji Gestapaa«. Ti spomini bi prav gotovo mnogo povedali našim Celjanom, če bi jih NT objavil v nadaljevanjih — kot mi je to priporočil pisatelj Vladimir Kavčič iz uredništva zavoda Borec. Če se z mojim predlogom strinjate, vam bom te spomine (v nemščini) v prepisu poslala.

Nujno je širše spoznavanje življenja Alme Karlinove. Zakaj se prav jaz toliko zavzemam za objavljene njenih pisateljskih del? Ker A. Karlinova zasluži spoštovanje in jo je pisateljica Selma Lagerlöf tudi predlagala za Nobelovo nagrado (poslednjem dokument). O tem govori še moja priložena izjava, ki sem jo izročila obema celjskima muzejema.

Štrbenk Ana Darinka,
Velenje, p. p. 39

Odgovor: Pošljite in mi bomo vse poskusili, kar se bo dalo.

DRUGO LETO VOJNE — PARTIZANSKA PESEM VISOKA CENA

Temne težke ure so nas močne naredile, postali smo zrejši v prenašanju tegob, naučili smo se odrekovanja, poguma in po-

trpljenja. Gozd čestokrat je bil naš šotor v viharju, mrazu in dežju. Zaprt nam bil je daljnji svet. Zato premikali smo se, kot bili bi tatovi, ki v temnih se nočeh priplazijo v vas, da našli bi ljudi, ki niso obkoljeni — samo da bi dosegli, premraženi in bi v stiski prosjčili kaj malega, vsaj kosček kruha za pod zob. Kogar pa zadela nenadoma je kroglja kruta, je padel v svoj zadnji sen, tam kjer je stal... ali pa se je moral v skriti rov, kamor prijateljeva roka ga je potegnila — tam pograd zanj, bolniška postelja je bila, njegova miza pa navzkriž položen tram. Potem ko sonce se je skrilo, je v rovu tudi temno bilo — 1945 — tako končale so se borbe žrtve in z njimi vsa stremeljenja — nov sveti mir in svoboda smo le nekateri zanogli doživeli.

Al mrtvih nihče vrniti
ne more,
ne vrniti razdrte sreče,
zgubljena leta —
dragoceni dom.

Alma M. Karlin
Prevedla:
Štrbenk Ana Darinka

voznika avtobusa, v tem primeru CE-320-51. Takrat njegov odgovor za vas ni bil žaljiv! Če bi bil jaz voznik avtobusa, bi storil povsem drugače, morda bi bil vaš članek obsežnejši in še bolj zanimiv, spoštovana mlada mamica.

Primer naj bi bil v poduk tudi drugim cenjenim sopotnikom. Ne zastrite voznikom vzvratnega stekla! Ne pogovarjajte se z njimi! Ne diktirajte, da mora počasi voziti, drugi zopet »pritisni!«, vlak bom zamudil. Kolikor potnikov, toliko želja. Ne bi uspel želje dokončno naštevati v prid številnim potnikom ali voznemu osebju.

Spoštovana mlada mamica! Avtobus ima odmerjen čas za vozni red. Potnik na naslednji postaji negotuje zaradi zamude. V izogib takih nevspečnosti vzemite izvoška — taksi, le-ta vam bo ugodil prevoz, katerega si boste želela, pa vam ne bo treba »neumestnih pripomb« na račun kolektiva Izletnik. To podjetje je varno prevozilo in še bo milijone potnikov. Va-

Vse instrumente so si prislužili med počitnicami, ko so bili na praktično raznih delovnih organizacijah.

Igranje pa jim ne pomeni le zabave, temveč tudi razvedrilo po šesturnem učenju v šoli, saj imajo vaje vsak dan po pouku. Igrajo vse vrste glasbe, največ zabavno. Najbolj se navdušujejo nad pesmijo House of the raising sun, ki so jo naštudirali v zadnjem času. Večinoma igrajo na solskih plesih, če pa jih kdo povabi drugam, pa tudi radi zaigrajo.

Vsi si želijo čim več igranja, čim več vaj in še mnogo uspehov. Zelim jim, da bi uspeli ob svojih skromnih željah. Templarji pravijo: »Plesite z nami in zavrtite se v svet sreče in veselja!«

Mira Plahutnik

TRBOVLJE NIMA MESNICE

Kmalu bo poteklo eno leto, ko so v Trnovljah zaprli mesnico z obljubo, da bomo kmalu dobili novo, moderno mesnico. Res je bila ta zelo slaba in skromna — toda bila je

Očistimo okolje, bi moralo veljati tudi za primer, ki ga kaže fotografija. Velja pa za ožji predel Otoka v Celju.

IZ TUJINE O MLADOSTI

Že večkrat sem nameravala, da bi napisala mojo ljubezensko zgodbo, toda nisem se mogla odločiti. Danes pa sem se odločila za mizo, vzela kosček papirja, da bi na njega zapisala spomine iz deklinskih let. Čeprav sem danes že poročena in skorej že mamica, upam, da je prav, če se oglašam tudi jaz. Moram vam povedati, da rada prebiram NT, saj sem se nanj prav navezala. Še ko sem bila doma, sem bila nanj navdušena, po odhodu v tujino pa sem si ga naročila v Brigg.

Bralka M.S.,
Brigg

Odgovor: Zgodbo objavljamo, vi pa se še oglašite.

ŠE »NEUMESNE PRIPOMBE«

Vaš tednik prinaša precej zanimivosti. V NT, ki je izšel 22. februarja, je bil na 6. strani objavljen sestavek »Neumestne pripombe«. Zato želim tudi jaz nekaj »neumestnih pripomb«.

Desetine življenj sedi ali stoji v avtobusih. Za vse je odgovorno eno bitje, ki mu je častno poverjena odgovornost tudi za posameznika. Škoda je kaj več pripomniti.

Stotine potnikov pozna vzornega in prijaznega

ša groznja, da »ne bi imeli niti enega potnika«, je vaša »neumestna pripomba«.

Tisoče mater je vzgojilo svoje otroke, ko še ni bilo posvetovalnic ne zdravnikov, še manj avtobusov. Zrasli so zdravi, iz ust so si pritrgale žganec in kislega zelja. Morda se sramujete, če so bili vaši predniki enaki? Mogoče tudi jaz nisem s pravo nogo vstal. Obregnil sem se v »neumestne pripombe«. V »umestno pripombo« pa želim vtakniti vam, mlada mamica, čestitko k 8. marcu, hčerki pa želim zdravo rast.

S.M., Dobrna

MLADI TEMPLARJI

Na vsaki šoli se najdejo učenci, ki imajo talente za organizacijo raznih predstav, proslav itd., ostali dijaki pa z zavistjo opazujejo njihovo znanje. Takšnih talentov je na naši šoli kar precej. Poleg dobrih igalskih skupin in posameznikov imamo še pevce, plesalce, poete in ne nazadnje še glasbenike. Posebno zanimanje zaslužijo prav gotovo mladi interpreti, ki nas zabavajo na plesih. Igrati so začeli oktobra lani, predvsem na pobudo dveh članov: Zorana Križarja, ki igra orgle, in Stojana Macuha, solo pevca. Bobne igra Franc Majcen, bas kitara pa Gorazd Sečičnik.

pa le. Kaj pa sedaj, ko še te nimamo. V Merxovi trgovini v Trnovljah tudi ne prodajajo mesa.

Po meso morate iti v Gaberje ali v mesto (pa to peš ali s kolesom, ker so tudi avtobusne zveze zelo slabe ali pa jih koraj ni). Lahko imate doma bolnika ali malega otroka, pustiti ga moraš in iti tako daleč, če hočete imeti meso.

To je naša žalostna zgodba, katero prosimo, da objavite v NT. Prizadete pa prosimo za odgovor.

Gospodinja iz Trnovelj

O MODELARJIH

Sem precej dober poznavalec razmer v modelarskem športu in prav zato sem pogrešal kakršnakoli razmišljanja o problemih, ki so se pojavili v tekmovalni sezoni 1972 in prej. Modelarski šport daje bodočim mladim tehnikom poleg tekmovalnega merjenja moči tudi osnovno teoretično znanje fizike in aeromehanike, pri samem izdelovanju modelov pa si pridobijo spretnost v rokovanju z orodjem in materiali.

V celjski občini deluje samo dva kluba, ki se bavita z modelarstvom. To sta »LT EMO« in »AERO« klub Celje. Kluba se že vrsto let srečujejo s težavami, ki jih želim omeniti v tem zapisu.

Glavni problem, ki se pojavlja v tej športni or-

Bralci pišejo

organizaciji, je vsekakor nabava materiala. Le minimalno količino uspemo dobiti od letalske zveze, vendar pa to ne zadostja našim potrebam. Tako sta kluba prepuščena sama sebi. Edina pot pri izdelavi zahtevnejših modelov je nabava potrebnega materiala v tujini s pomočjo poznanstev in ob seveda večjih deviznih stroških. Nujno bi bilo, da bi katera izmed trgovskih organizacij uvažala in prodajala tovrstno blago, vendar le gledajo samo na poslovni dobiček in ne najdejo razumevanja za potrebe modelarjev. Slišati je bilo, da bo z uvozom prišla Kovinotehna, vendar pa je vse ostalo le pri besedah.

Naslednji važnejši problem je vsekakor podmladek klubov, ki pa je iz dneva v dan manjši. Mnenja sem, da bi bilo treba na to zanimivo športno zvrst opozoriti mladino že pri urah tehničnega pouka v šolah. Dosti je mladih Celjanov, ki bi se želeli ukvarjati s to zvrstjo športa, vendar pa ne vedo, kje se nahajata modelarska kluba v Celju. Prav šolski mentorji tehničnega pouka so tisti, ki bi morali nadarjeno mladino napotiti v krog modelarjev.

Težav pa je seveda več, vendar kljub temu celjski modelarji dosegajo velik uspehe. Ne samo na republiških, ampak tudi na državnih tekmovanjih. Posebno bi želel pohvaliti »LT EMO«, ki klub financira in skrbi, da modelarji se danes delajo. Na koncu izražam upanje, da tekmovalci, športni funkcionarji in merodajni družbeni dejavniki ne bodo dovolili, da se odlomi veja že tako oslabilenega celjskega športa.

Drago Lojen, V. P.
1205/E, Beograd

NJEN PRAZNIK — 8. MAREC

Sama živi — stara in onemogla. Spomnila sem se nanjo in potrkala na vrata njene skromne hišice. Čez dolgo mi je prišla odpirat. Po stopinjah sem slišala, da je bosa. Bila je že pripravljena, da gre spat. Tanka spalna srajca ji je segala skoraj do tal. Povabila me je v kuhinjo — pravzaprav se v sobo, kjer ima posteljo, mizo, štedilnik, staro peč in klop — vse v enem prostoru. Moji pogledi so se srečali najprej z žalostnimi pogledi svetnikov na svetih podobah. Žalostni so, ker je žalostna babica. Voščila sem ji in ji izročila zavoj in šopek prvega pomladnega cvetja, ki sem ga nabrala zanjo. Stisnila sem njeno koščeno, mehko roko, zazrla sem se v njene oči. Čeprav je izbo razsvetljevala le petrolejka, sem v njenih očeh opazila svetel žarek veselja. Ni imela besed, da bi mi bila kaj rekla, govorile so njene solze. Počasi so tekale po njenem zgrbanem in znučenem obrazu. Ganjena sem bila...

Ko sem sedela ob njeni postelji in jo gledala, — da, takrat sem bila srečna. Neizrečeno toplo in prijetno mi je bilo pri sr-

cu. Ni vedela, da je to njen praznik, hkrati pa praznik vseh babic, ki so prav tako osamljene kot ona. Potem sva se z roko v roki pogovarjali dolgo v noč.

Ko sem odhajala, me je njena trudna roka pobožala. Nisem mogla zadržati solz. Spremljala me vse pot do doma.

In kaj mi je ta večer pomenil? Največ, kar lahko sploh doživim lepega in veselega. Bogata sem bila, tako bogata, da bi lahko obdarila tisoče, četudi samo z besedami. Ta večer mi je odkril nov svet, svet, ki ga še nisem poznala, svet neizmerne sreče, svet trdne vere, da sem razveselila osamljeno ženo. Ne da se opisati vsega, kar čuti s srečo napolnjeno srce, še manj tisto, kar ti pomeni. Toda vem, da ne bi tistih trenutkov, ki sem jih preživela v revni izbici ob ženicah, zamenjala še za tako razkošno praznovanje. Tistega zadovoljstva ne moreš kupiti, lahko ga le občutiš. In če ga občutiš v srcu, če ti prepoji vse ude, ga moreš tudi dati. Takšni trenutki so zame dragoceni, zato mi pomenijo veliko — največ.

S. J.

ŽALOSTNA STANOVANJSKA ZGODBA

Prosim, da to pismo v celoti objavite. Stanujem v Gorici 8, v Smartnem v Rožni dolini, že pet let. V to stanovanje sem prišel po nesreči, ko sem pogorel. Takrat mi je celjska občinska skupščina kot začasno rešitev dodelila stanovanje — sobo, veliko 22 kv. m., prej pa sem tri mesece stanoval na skednju. V dodeljeni sobi sedaj živim jaz, ki sem invalid, s štiričlansko družino. Pred nedavnim se je iz kuhinje, ki pripada moji sobi, izselila stranka, pa sem za to sobo zaprosil. Dodelili bi mi jo naj po začasni odločbi, ki sem jo prejel tudi pred petimi leti. Tu pa se začne resnična zgodba. Na skupščino je prišla prošnja, naj bi to sobo dobila stranka Marija Grobelnik. Ta stranka je prošnjo napisala na hišni svet na priporočilo predsednika hišnega sveta. Vsi člani hišnega sveta o tem niso bili seznanjeni, pač pa je za to vedel le predsednik hišnega sveta in stranka, ki želi izprazniti sobo. Na sploh si predsednik mnogo dovolil. Lani je Stanovanjsko podjetje popravljalo hišo — okna, fasado ter zidove, ki so ogrožali stanovalce. Mojih oken nisem popravil, čeprav niti stranišče niti kuhinja nimata ustreznih oken. Ko je hotel delavec popraviti stanovanje, je predsednik rekel, da to ni potrebno. Njemu pa so marsikaj naradili.

Zavedam se svojih pravic. Bil sem član ZK, delal sem v SZDL in bil štiri leta blagajnik hišnega sveta. Stvari so mi dobro znane. Svojih pravic si ne bom pustil vzeti. Na mojo prošnjo so mi iz Ljubljane odgovorili, da stanovanje, ki ga bo izpraznila stran-

ka, pripada najprej meni. V kolikor za sobo ne bi bil zainteresiran, pa ga lahko stanodajalec odda drugemu. Vprašujem — ali nisem kot invalid, z otrokoma (12 let in 3 leta) in z ženo, enakopraven državljan? Ali lahko pride kdo do stanovanja s prevaro? Vso stvar bom predal sodišču, ker hočem pravico.

N. I.,
Smartno v Rožni dolini

PISMO

Čakam te, da prideš.
Da me razveseliš,
čakam te dan za dnem,
od kogarkoli že.
Vem, da je zdaj vse prepozno,
pa vendar
se morda šele rodi dan
in nasmehne sreča.

Hodim po ulicah,
da te poiščem,
čeprav vem, da te ni tu.

Zdaj, ko si od mene daleč,
in nisem več tvoj predmet razmišljanja,
spoznavam, kaj je ljubezen.

Morda bo jutrišnji dan lepši in veselejši od današnjega —
zato čakam in čakam tebe — pismo, ki te ni.

B. Frenk

VOJAK IN PESMI

Zopet se vam oglašam, toda tokrat ne s člankom, ampak vam pošiljam nekaj pesmi. Ker se trenutno nahajam na odsluženju vojaškega roka, vam pošiljam predvsem vojaške, imam pa tudi ostale, ki so bile dane na papir še v civilu. S temi bi se javil kasneje. Seveda pa še prej pričakujem vašo kritiko.

Tu vam pošiljam znamko za odgovor. Vas tovariško pozdravlja vaš bralec

Frank iz Beograda

Odgovor: Kaj ga pa lomite! Resda nismo bogati in nas morajo občine sifnancirati — vendar za znamko vseeno še imamo. Izbral sem pesem Pismo. Predlagam vam pa, da vzamete v roke Prešerna, Ketteja, Gradnika in bere.

VRTNICA

Na vrtu se šopirila je majhna vrtnica rdeča, od sonca zlatega bila je vsa goreča.

Bila je lepa vrtnica rdeča, da gledal bi jo marsikdo, od vonja sladkega dišuća, privabila je vsakega fantiča.

Se mrak je spustil čez planjavo in pokril zeleno pusto travo, se vrtnica počasi zdaj zapre, brž nočni ptič se nanjo vzpne.

Ob zori spet se oživi, ter hitro odpre prelepe te oči, šarmantno se šopiri kot majceno drevo.

Se vedno se šopiri in vzpenja, dokler ne umre in za vedno ne zapre. Vili Jazbec

VPRAŠANJE JUGOSLOVANSKI POŠTI

Skupnost JPPT podjetij lahko mirne duše obtožimo naslednjih neumestnosti:

1. Diskriminacijo filateliov kot kupcev. Tudi znamke izrednih serij izidejo v bloku (deveterčki), toda domači filatelisti jih ne dobi, četudi je bil naroden nanje.

2. Revija Tovariš je objavila v lanskem letu, da je neki emigrant jugoslovanskega porekla dobil za eno leto kar 365.000.000 (tristopetinseddeset milijonov starih dinarjev provizije).

3. Izredne serije znamk izidejo v čudnih količinah. Od 20.000 do 20.000.000 kosov, tako da o nekem načrtovanem razvoju filatelije ni govora. Tako emisija spodbuja le razne spekulante, ki jim je omogočeno, da dobe večje število znamk kot pravi filatelisti. To ustvarja umetno dvigovanje cen, spekulacija — skratka vse grehe, s katerimi obsojamo zahodne kapitaliste.

4. Znamk narodnih herojev nismo dobili več kot ene serije. Tiskane so bile doma, izdelava izredno slaba. Znamke izredne serije Europa-Cept pa so tiskane v Švici pri elitni tiskarni. Znamk je bilo dovolj. Tudi deveterčkov. Skratka selno umazana diskriminacija pomena narodnih herojev. Večina ljudi niti ne ve, kaj je to »EUROPA-CEPT«!

5. Na dan mladosti 25. maja izidejo znamke živahne ali cvetice. Za leto 1972 so bile planirane izumrlje živali. Le na intervencijo filateliov so na ta dan izšle ob 80-letnici znamke predsednika Tita. Kaže, da nimajo najboljšje ekipe, ki bi znala ugotoviti, kaj je primerno za tak dan.

6. Vsako podjetje mora gospodariti kot dober gospodar. VSAKO! Tega pa za pošto ne moremo trditi. Zapiranje domače prodaje, diskriminacija do-

mačega kupca, diskriminacija narodnih herojev, podpiranje emigranta s tako masnimi zasluzki (JPPT ni tega NIKOLI ZANIKALA) postavlja to podjetje v čudno luč. Katalog, ki ga je izdala JPPT, predstavlja ne samo katalog znamk. To je še nekaj več, to je katalog zamujenih in zapravljenih priložnosti, katalog zaviranja razvoja filatelije, katalog diskriminacije domačih herojev in pomembnih ljudi. Kako more pošta ob prazniku mladosti izdati serijo PSOV? Kako zvezo ima to s praznikom mladosti? Taka serija je namreč izšla v letu 1970!

7. Trdimo, da imamo nerazvito poštno omrežje, da so telefonske linije preobremenjene, da je težko dobiti telefonski priključek. Ni sredstev. Toda to kaže, da pošta tudi nima dobrih gospodarjev. Vsem je znana poštna »industrija« Monaca, Lichtensteina, Andorre, Vatikana. Tudi Albanija in Madžarska prodaja relativno več znamk kot mi. Naše znamke so prišle na seznam oziroma črno listo kot spekulativne izdaje.

8. Filatelija je zelo zanimivo področje. Ni ga strokovnjaka, ki bi lahko našel vso tematiko zbiranja. Tudi gospodarsko je zelo zanimiva. Ne obremeni življenjskega standarda. Toda prav tako področja bi morali še bolj razvijati. Pri nas pa gremo prav v nasprotno smer, da se morajo naše znamke tihotapiti v našo državo! Dobig pa lahko znamke držav kot je npr. Aman in slično, ko ne veš, ali gre za detergente ali zobne paste.

9. Kritika traja že 27 let. Vsa je bila zaman. Zato prosim pošto, da pojasni to čudno nefilatelistično politiko JPPT. Človek bi pričakoval, da ji je razvoj filatelije pri srcu, je pa žal nasprotno. Sam sem se obrnil pred tetom dni na JPPT z obširnimi pregledom in pismom na

Jugoslovansko skupnost JPPT podjetij v Beograd, na zvezni tržni inšpektorat in Zvezni sekretariat za finance.

Vrnile so se le povratnice. Zahteval sem svojo prvotno vlogo nazaj. Spet so se vrnile samo povratnice. Le zvezni tržni inšpektorat mi je svetoval, naj se s svojo vlogo obrnem na občinsko tržno inšpekcijo, ki bo eventualno posredovala mojo vlogo republiški inšpekciji.

Tak način odgovorov kaže na skrajno neresnost uglednih institucij. Ze po zakonu o splošnem upravnem postopku bi mi morali odgovoriti. Pa tudi obvestiti, če morda nimam prav. Toda JPPT NE ODGOVARJA NA NOBENO KRITIKO!

Ali so poštni samoupravni organi sploh obveščeni o taki politiki? Ali imajo poštni samoupravni organi sploh kakšen vpliv na to? Ali še zveza z g. Bojadžijem, ki je ba je prejel tiste milijone provizije, še traja? Kdo je stal za to zvezo? Kdo so tisti, ki vodijo tako nemogočo filatelistično politiko? Ali je pošta tako vzvišena, da ji niso mar interesi filatelije?

Se lahko naši poštni emisionarji norčujejo na tak način, kot so se hoteli ponorčevati za 25. maj 1972 ali pa za 25. maj 1970, ko so izdali na ta dan PSE? Je to znamka, ki je primerna za praznik mladosti?

Ker odgovorov iz Beograda nisem dobil (morda zato, ker sem pisal v slovenščini) prosim za mnenje o tej čudni politiki, posebej pa še, če so slovenske pošte kaj posredovale, da bi se tako nevarno stanje spremenilo.

MUSEC HERMAN,
Plečnikova 12,
63000 Celje

Odgovor: Ne vemo sicer, kaj lahko v tej zadevi stori celjska pošta, toda vseeno upamo, da se bo kdo oglašil.

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Bilo je na pustni petek. Delovni čas se je bližal h koncu, saj je bila prosta sobota. Kolegica na stroju poleg mene me je vprašala, kam sem namenjena na pustovanje. »Nikamor, doma bom!« »Pojdi z mano v planinsko koč na Resevni!« Nisem ji obljubila. »Prvo moram vprašati doma gospo, pri kateri stanujem, opravljam gospodinjstvo in pazim na dva otroka.« »Če prideš, se vidva na avtobusni postaji.« V soboto sem delo hitro opravila. Gospa mi je dovolila, da lahko grem. Odpeljali sva se z avtobusom, toda pred nama je še dolga hoja proti koči. Veter je raznašal snežinke. Po dveurni hoji sva prispeli do koč. V njej je bilo že živahno. Domače viže, petje in vriskanje je odmevalo od sten. Pri domači peči in petrolejki se je vse razživele. Prvič sem na takem pustovanju. Bilo mi je malce nerodno, saj nisem nikogar poznala. Fant srednje postave se mi je približal in prosil za prvi ples. Ne plesem, sem se opravičila. Poskusi, počasi bo že šlo. Odločila sem se, čeprav ni šlo dobro. Nisem se plesala, bila sem še premlada, da bi hodila po večernih plesih. Pogovor se je razpletel. Prosil me je za srce in ljubezen. Dejal je, da si želi dekleta, ki bi ga resnično ljubilo. Čutil se je samega. Govoril mi je tople besede in obljubljal, da mi bo ostal zvest. Minil je čas in morala sem se odpraviti domov. Prosil me je za naslednje srečanje. Nedeljo za nedeljo sva se shajala v popoldanskih urah. V parku ob Savinji so nama pretekle srečne minute. Zaupala sva drug drugemu vse, kar naju je težilo. Navezala sem se nanj, verjela sem mu, kar mi je govoril. Obljubljal je trdno, da ima samo mene in hoče živeti samo zame. Toda te obljube in tople besede so hitro minile. Veliko je delal po terenu. Prihajale so redko le še kartice, na katerih je pisalo vedno enako. Ne morem priti v nedeljo, sem daleč proč. Vedela sem, da nekaj ni res, saj so mi prijateljice povedale, da je bil doma in da je posedal v kavarni. Jaz pa sem ga čakala zaman. Po dolgih, zame dolgočasnih treh mesecih sem ga samo slučajno videla, ko sem šla domov. Je to on? Nisem mogla verjeti. Raztresen, ves zamišljen in nepotrpežljiv. Rahlo mi je stisnil roko, me poljubil ter se začel opravičevati, da res ne more priti, saj je vedno na delu. »Zakaj pa takrat nisi prišel, ko si bil doma,« sem ga nalašč opomnila, kajti vedela sem, da je name že pozabil. Tajil je in trdil, da me ima rad prav tako kot takrat, ko mi je prvič obljubil ljubezen in podaril srce.

Nisem ga mogla žaliti, čeprav sem o njem mnogo zvedela. Preveč sem ga imela rada, da bi mu izrekla samo žal besedo. Potrpela sem z upanjem, da pride boljši čas, da pridejo dnevi, ko bo zopet imel čas tudi zame. Toda žal niso prišli. Prišel pa je dan, ko so ga moje oči videli v objemu druge, ki ji je verjetno enako obljubljal ljubezen kot nekoč meni.

Branka M. S., Brügg

mini reportaža

RAČKE ZA DRŽAVNO PRVENSTVO

Ze šestič zapored so se poklicni novinarji Jugoslavije srečali na državnem prvenstvu v smučanju. Srečanje, ki je bilo na Zatrniku pri Bledu, novem zimsko rekreacijskem središču, je v vsakem pogledu zelo uspelo. Letošnja značilnost je bila predvsem v tem, da se ga je udeležilo veliko število mlajših novinarjev, saj je bilo skupno kar precej preko sto udeležencev.

Med njimi, tokrat že tretjič zapored, je bil tudi avtor tega sestavka. Tekmovanje v veleslalomu je potekalo brez večjih pretresljivih dogodkov, za največje presenečenje pa je poskrbel Franček Veselko (Delo), ki je na lastno začudenje preko 900 dolgo progo s 36 vratoj prevozil brez padca. Življenjski uspeh! To mu v minulih letih ni nikdar ratalo! Avtor sestavka se z življenjskim uspehom sicer ne more pohvaliti, toda kljub temu si šteje v uspeh, da je

progo srečno prevozil in pristal, — no, tam neke bolj v zadnjem delu. Poglavlje zase je bilo seveda tekmovalstvo v sankanju kjer je predvsem prišla do izraza »tehnikas« in seveda telesna teža tekmoval-

cev. Tu je bil rezultat boljši in tudi plasma ni izostal. Zalpa za sankanje niso podeljevali nikakršnih nagrad in tudi svetovnega novinarskega prvenstva v tej disciplini ne bo. Sanse so torej minimal-

ne za kakšne večje uveljavitve v bodoče.

Publika, ki je ni bilo ravno malo, pa je z bučnimi ovacijami spremljala smučarske polete na velikanki (race znaajo pač dobro leteti, posebno divje), ki je dopuščala skoke do 12 metrov — starih seveda. Avtor sestavka je imel enkratno športno srečo. Ujel je namreč pravi trenutek odritja, se v velikem zamahu vlegel na zračno blazino in pojadral točno 4 metre daleč! Tako enkratni skok je ravno zadostoval za plasma na 33. mesto, kar pa v nobenem primeru ne bi bilo najslabše (naši znani skakalci so včasih tam okoli 50. mesta), če bi nesreča ne hotela, da je bilo tekmovalcev tudi ravno 33!

Bodi že tako ali drugače. Prvenstvo novinarjev Jugoslavije je mimo. Prvaki so znani, udeleženci pa zadovoljni...

BERNI STRMCNIK

To pa je posnetek življenjskega štirimetrskega skoka Bernija Strmcnika.

Foto: Raca

mali intervju

Sprašuje: Milenko Stršek

Odgovarja: Jakob Božičnik

Modernizirano kmetijstvo, kolikor je to pač mogoče, je našlo svojo domovinsko pravico tudi na Kozjanskem ali še točneje rečeno, na Bučah, vasi nedaleč stran od Kozjega. Tam smo obiskali kmetja vinogradnika in živinorejca Jakoba Božičnika in se z njim razgovorili, kako je s kmetijstvom na Kozjanskem, seveda pa nas je najbolj zanimalo, kako si je gospodarstvo uredil sam.

»Imam več ali manj hribovito zemljo in nekaj močvirnega sveta. Na mojem posestvu je tudi gozd in pa vinograd. Predvsem se ukvarjam s pridelovanjem vina in pa z vzrejo živine, ker menim, da je to v teh pogojih najsmotnejše. Trto v vinogradu imam večidel na žici, ostalo pa nameravam urediti v naslednjih letih in tako modernizirati vinograd do kraja. Kolikor so mi dopuščale zmožnosti, sem uvedel modernizacijo tudi v hlev in danes lahko rečem, da opravljam isto delo, ki so ga moji starši pred leti opravljali z desetimi ljudmi, s tremi ljudmi. Brez modernizacije bi tudi pri nas ne gre več.«

»Kam usmerjate svojo proizvodnjo in kako jo prodajate?«

»Moja proizvodnja se usmerja predvsem, kot že povedano, na živinorejo in pa na vinogradništvo. V vinogradu imam žametno črnino, modro frankinjo, laški rizling, silvanec, bizeljčan in še nekaj drugih vrst. Letno, če je dobra letina seveda, pridelam okoli 10.000 l vina, ki ga skorajda vsega prodam, večinoma v podjetja, ki se bavijo s prodajo vin. Kar se tiče goveje živine prav tako ni problemov. V hlevu imam 15 glav živine, teleta pa redno oddajam zadrugi. Od kup je zagotovljen. Z zadrujo imam dobre odnose.«

»Kako ste prišli na takšno blagovno proizvodnjo?«

»Mislim, da mora biti vsem jasno, da ni šlo brez težav. Precej sem se zadržal in prav zaradi tega vem, da se dandanes kmet ne sme bati posojila, saj drugače ne gre. Iz leta v leto se je položaj boljšal, prodajali smo vino in sproti investirali.«

»In vaši načrti?«

»Marsikaj in malo. Vse je odvisno od okoliščin, od trga, posojil itd. No, rad bi širil svojo proizvodnjo, to je gotovo. Tudi bi rad, če bi ena mojih hčera odšla na šolanje v kmetijsko šolo. To bi bil pomemben korak.«

JE ŠK

Takšna vprašanja kupili sadje le tam, škodljivcem. Po Savu Mirošanu vrnjena v Bili bi celo ponosni nemški trg. Na žalost vseh 1186 ton pridani enega zaboja. P uživanju »zastupljen potrošnikom, kako je

Zaradi hitrega poveševanja prebivalstva, zelo ro rastejo potrebe po Zato si pri gospodarskem dobivanju hrane ne more več privoščiti ekstenzivno, to je takšno jo narava sama da. Zato se vedno bolj k uporabi jih količin gnojil in zalog sredstev.

Da se obvarujemo bo in škodljivcev, predvsem rabljamo kemična sredstva, ki prepreči jo bolezn, niso prav nič

Celje

IN Č

Eno drži — ne s sankcij četudi bi bile v nekaterih merih nujne in vzgojne, več z zavestjo in hoto ljudi, bomo rešili vpraš ki se skriva pod geslom stimo okolje.

Akcija za urejeno in okolje ima v Celju dolgo tradicijo. Najbrž se je v letih, ko se je porajala ska industrija, v manjših tenkih pa še prej. Temu merno so vsaj v Celju tudi komisije pod različnimi imeni. Najdaljši sta je tista, ki je ocenjevala šk ki so jo povzročali ciniški plini. Lanj pa je obč skupščina imenovala komisijo za varstvo okolja, dobila tudi širši delokrog

CES

Resnici na ljubo poved v Kozjem in s tem tudi jem Kozjanskem gre na še.

Namerno povežem p Kozje in ožega Kozjansk zato, ker je Kozje največ kulturalno-gospodarski cent koimenovanega ožega Koz skega, ki obsega osem kmet nish skupnosti in sicer: L no, Zagorje, Vrštanj, ob Sotli, Bistrica ob Podsedra, Buče in Kozje. je je že dolgo naravno šče teh krajev.

Lahko bi rekli, da je zadnja seja krajevne skup stji Kozje lani novembra lomnica za nadaljnje delo ta krajevne skupnosti, ki domačinj v svojem radi poimenujejo »Kozje vladar«. Dnevni red se je obširen in so »sejale« po noč, kar pa je razumljivo so se pojavili razni novi blemi in naloge ki so vali reševanje aktualnih blemov kraja in potreb članov. Člani sveta so o vali poročilo predsednika ta dr. Antona Skoka, ki ročal o akciji povezovanj čin Smarje pri Jelsah Ljubljana-Center. Pobud takšno sodelovanje je pravzaprav iz Kozjega, se je porodila ideja, da tako imenovane »bogate ne« v Sloveniji prevzela

SENTJUR

PUSTNI SPREVED

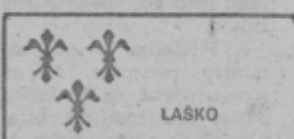
Tudi v Sentjurju so pustovali. Sprevod pustnih šem skozi Senta so organizirali in pripravili pionirji in mladinci osnovne šole pod vodstvom svojega mentorja Milana Horvata, sodelovali pa so tudi najmlajši iz vrtca. Preko dvesto maskiranih otrok je v torek ob 15. uri krenilo izpred šole skozi ves trg mimo trgovskega podjetja »MERX«, kjer so maskare čakale sladke nagrade. Ko so se vsi škratje, Rdeče kapice, razbojniki in indijanci posladkali, so odšli do LIP »BOHOR«, kjer so pohrustali kar precej pustnih krofov in se odžejali s čajem. Nato je sprevod krenil nazaj do velike dvorane kulturnega doma, kjer so maske ocenjevali in najlepšim podelili nagrade. Nagrad je bilo precej in to knjižnih ter praktičnih, pripadle pa so jih delovne in družbeno politične organizacije v Sentjurju.

SEJA PREDSEDSTVA

V ponedeljek, 5. marca so se na seji predsedstva skupščine občine Senta zbrali predsedniki skladov, svetov, stanovanjske skupnosti, kulturne skupnosti in TIS ter se dogovorili o okvirnih programih dela za letošnje leto.

ŠPORTNO SREČANJE

Pretekli teden je mladinski aktiv v Kmetijskem izobraževalnem centru v Sentjurju organiziral vsakoletno tradicionalno športno srečanje med mladinci KIC in vrtnarsko šolo iz Medloga. Pomerili so se v namiznem tenisu in šahu. V obeh tekmovanjih sta zmagali ekipi iz KIC v Sentjurju z rezultatom 7:1 in 6:2. Po končanem tekmovanju so podelili najboljšima ekipama diplome in simbolične medalje. Prireditve so nadaljevali s kulturnim sporedom, zaključili pa z mladinskim plesom. Prihodnje leto bo srečanje med temi ekipami v Celju.

LAŠKO

OBČNI ZBOR PD RADEČE

V polni dvorani domače Svobode je bil preteklo soboto občni zbor planinskega društva Radeče. Predsednik Stane Koselj, ki vodi društvo vse od njegove ustanovitve, je govoril o uspešnem delu in v tej zvezi omenil, da bodo letos končana preureditvena dela na visokogorski postojanki Prehodavci (2050 m). Postojanka je pri prvem Triglavskem jezeru, odkoder je lep pogled na Aljažev stolp na vrhu Triglava.

Razen tega društvo oskrbuje Gašperjevo kočo (534 m) pri Zidanem mostu, ki ima električno napeljavo in vodovod. Letos pa so to postavili še smučarsko vlečnico.

Planinsko društvo Radeče ima 505 članov, med njimi veliko mladih. Mnogi med njimi so prehodili slovensko in zasavsko planinsko transverzalo.

Po občnem zboru je imel prof. Hubad še zanimivo predavanje o potovanju po Jugoslaviji.

CELJE

VSE O KADRIH

Jutri, v petek, 9. t.m. se bodo odborniki celjske občinske skupščine sestali že na petdeseti skupni seji v tej mandatni dobi. Predlog dnevnega reda ima devet točk, v središču pozornosti pa bo prav gotovo obravnava analize kadrovske strukture v občini ter družbeni dogovor o enotnih osnovah kadrovske politike v občini. Gre torej za vprašanja, ki jih je občinska skupščina zastavila že pred leti in pozneje vsako leto budno spremljala.

Nekaj predlogov je pripravil tudi svet za urbanizem, gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve. Nanašajo pa se na spremembo odloka o prispevku za uporabo mestnega zemljišča, na ugotavljanje vrednosti stanovanj-

skih hiš in stanovanj v občini, na zazidalni načrt Lava I-b ter na prepoved gradnje in parcelacije zemljišč južno od avto ceste v Celju.

Svet za šolstvo je pripravil poročilo o delu vzgojno izobraževalnih zavodov v šolskem letu 1971-72, svet za zdravstvo pa bo predlagal obvezno fluorografiranje prebivalcev občine Celje.

USPEŠNA HORTIKULTURA

Celjsko hortikulturno društvo se lahko že na začetku leta pohvali z uspešnim izpolnjevanjem delovnega načrta. Ne samo predavanje o lončnicah in posodovkah, tudi prikaz reza vinske trte, konec februarja, je več kot uspel. Kljub hladnemu vremenu je pri demonstraciji sodelovalo več kot 100 ljudi. In še nekaj sodi k uspešnosti — imenik članov je že prekoračil številko 900!

Danes, v četrtek, 8. marca bo inž. Vid Korbar na sadjarskem obratu Mirošan demonstriral obrezovanje sadnega drevja. Začetek je določen za 15. 30 uro, za udeležence, ki nimajo lastnega prevoza, pa bo ob 15. uri na voljo poseben avtobus pred celjsko železniško postajo.

Jutri, v petek, 9. marca pa bo vrtnarski tehnik Jože Benčina v gasilskem domu na Ostrožnem govoril o urejanju hišnih vrtov ter o pomladanskih delih na vrtu. Začetek ob 17. uri.

VELENJE

SPREJEM ZA ŽENE INVALIDKE

Društvo telesnih invalidov občine Velenje, ki je zadnje čase vse bolj aktivno, ob dnevu žena ni pozabilo na svoje članice. Vse žene invalidke, ki so včlanjene v to društvo, so bile v ponedeljek 5. marca pogostjene. Vodstvo društva je tega dne v popoldanskih urah v hotelu Paka Velenje pripravilo zakusko, katere se je udeležilo okoli 40 članic tega društva. Ob prijetnem razpoloženju so se žene invalidke med seboj spoznale in ob proščenem vzdušju pogovarjale z voditelji tega društva, ki združu-

je že preko 400 članov. Takšna pozornost vodstva društva telesnih invalidov Velenje zasluži vso pohvalo.

TRADICIONALNA OTROŠKA MAŠKERADA

Društvo prijateljev mladine in TVD Partizan Šoštanj sta v nedeljo, pripravila že tradicionalno otroško maskrado. Sprevod okrog 200 zelo originalnih otroških mask je ob spremstvu številnih gledalcev krenil na obhod skozi mesto. Ljudje so z velikim zanimanjem in odobravanjem spremljali sprevod zelo posrečenih in številnih originalnih otroških mask. Po zaključku obhoda je društvo prijateljev mladine v domu Partizana ob zvokih harmonike pogostilo vse maske. Tako so šoštanjčani kakor vsako leto doslej pokazali, da podpirajo tovrstno otroško prireditev, ki privablja tudi večje število starejših obiskovalcev.

ŠMARJE PRI JELSAH

KDAJ OTROŠKO VARSTVO V KOZJEM?

Nemalokrat smo v našem časniku opozarjali na izredno hitro rast Kozjega. Pri tem smo govorili o obratu Metke pa o novi brusilnici, ki jo namerava začeti graditi 1. maja steklarna Boris Kidrič iz Rogaške Slatine in o nameravani razširitvi lesnega obrata. Ugotovili smo tudi, da bo Kozje slej ko prej potrebovalo obrat družbene prehrane, pri tem pa smo pozabili na otroško varstvo, ki je medtem postalo v Kozjem že pravi problem. Hiše in hišice tik nad Kozjem in na njegovih obronkih kipe takorekoč iz zemlje kar čez noč. Steklarna Rogaška Slatina obljublja graditev novega bloka, Kozje naj bi dobilo novo specializirano trgovino s steklom in tekstilnimi izdelki. Vse to bo prej ko slej prisililo Kozjance, da bodo začeli razmišljati tudi o graditvi vzgojno varstvene ustanove, ki bo ob taki rasti naselja vsekakor izredno dobrodošla.

OPLEJENO SADJE NEVARNO?

trošniki zastavili lansko jesen, ko so lahko opravljeno več škropljenj proti boleznim in ki jih je izvozil v Nemčijo, zaradi zastupitve. več desetletjih izvozili slovenska jabolka na bilo dovolj niti za lastne potrebe in smo na dvorišču, na vagone pa nismo naložili se tudi govorice, da je tega ali onega po »zavilo« po želodcu. Zato želim pojasniti stvari.

Strupena so le sredstva, ki uničujejo škodljivce. Vsa ta pa niso enako. Vedno več je organskih sredstev, ki niso škodljiva kot anorgani. Najbolj nevarne strupe naša zakonodaja že z prepoveda. Sredstva pod vplivom toplote, škarkov, organskih kislin razkroje v celoti, v različnem času od dni do nekaj tednov. rabimo pri zadnjih sredstvih le takšna sred-

va, ki se hitro razgradijo — imajo kratko karentno dobo. Ta karentna doba je izenačena na vsakem kemičnem sredstvu in se jih mora uporabnik strogo držati. Toleran- ce so s predpisi določene, vsebujejo pa stokratni dejavnik, kar pomeni: količine sredstev, ki pri poskusnih živalih niso povzročile nobene- ga zaznavnega negativnega vpliva, delijo se s sto in je tako dobljena količina podlaga za okvirne tolerance. Če to upoštevamo, se lahko prepri- čamo, da ostanki sredstev ni-

so takšna nevarnost, kot si podzvestno domišljamo. Mo- ram poudariti, da tudi žival- ski proizvodi skrivajo majh- no nevarnost za zdravje, ven- dar vsaka država skrbi za to- likšen nadzor nad živili, da ta ne smejo biti nevarna z človeka. Tudi antibiotiki so se uveljavili v široki zdravni- ški praksi, ker so pač pozitiv- ni učinki daleč nadvladovali negativne. Pri pametnem in strokovnem uživanju niso ne- varni. V praksi kemična sred- stva močno razredčimo — običajna koncentracija je cca 20 dl/g v 100 l vode. S takš- nim razredčilom opravimo škropljenje. Znanstveniki ugotavljajo, da bi moral člo- vek neposredno po škroplje- nju z najbolj strupenimi sred- stvi zaužiti velike količine sadja (okoli 200 kg), da bi za- užil nevarne količine zaščitne- ga sredstva.

Sadjarji se ravnamo pri za- ščitnih ukrepih tako, da je ne- varnost za potrošnike čim manjša. Saj bi z nevesitnim in nepravilnim ravnanjem ogro- žali tudi sebe in svoj obstoj. V nekaterih najbolj razvitih državah že imajo trgovine, ki prodajajo hrano, ki je bila proizvedena brez gnojil in za- ščitnih sredstev. Je izredno draga, namenjena le najbolj bogatim prebivalcem. Vendar tak način proizvodnje ne mo- re zavzeti širšega območja, ker bo lahko naenkrat na ze- meljski obli še več lačnih lju- di, kot jih je sicer. Vse ne- razvite dežele se izredno tru- dijo porabiti več kemičnih sredstev, ker je po njihovem še vedno manjše zlo — četu- di bi bila hrana nekoliko za- strupljena (kar pri pametni uporabi sredstev ni), kot pa umirati od lakote.

Ing. KORBER VID

OKOLJE?!

mo reči, da sta komi- proučevanje onesnaže- nja in voda ter zadnja dva okolja veliko napra- staj je rešeno vpraša- je smo, kakšna je škoda, ki onesnažuje okolje v pomenu besede. Zal- zamo ugotovitve, kajti nima zakonite osno- ve bi tudi ukrepala in mirala. Njena vloga je tudi osredotočena le na reševanje delovnih orga- nizacij da naj pazijo na kjer koli je le to mo-

in čistočo okolja sodelujejo, da predvsem v delovnih kolektivih imenujejo svoje komi- sije za varstvo okolja in da tudi v proizvodnem procesu težijo, da zrak, vode in drugo okolje čim manj onesnažuje- jo.

»Klici na pomoč in na skup- no delo so zunaj, toda vidnih rezultatov zaenkrat ni.« je v pomenku dejal podpredsed- nik občinske skupščine Mar- jan Ašič. »Naše mesto je še vedno onesnaženo. Tu mislim tudi na tiste majhne primere, ki pa skupaj veliko pomenijo, na razne odpadke, ki ležijo vsepovsod, na vreče, embala- že, na mnoge pokvarjene go- spodinjske aparate in v zad- njem času tudi na stare avto- mobile.«

M. B.

NA OŽJEM KOZJANSKEM

oziroma določeno skrb za varstveni predel in jim omogoči nuditi material- no za ublažitev social- nih, ki so v Sloveniji do- karnem spotike.

moči in želji mladim delovnih brigad mesta, je občina Ljubljana sama izrazila željo po srednjem povezavo z ob- stajajo. Tako je bil že 14. maja lani v Kozjem razvojni program tega predela in da bo leta vključen v pro- gram občine Ljubljana-Cen- ter, oziroma krajevni skupnosti te občine. Tako naj bi se čim- prej sklical v Kozjem razvi- jen posvet predstavnikov os- mih krajevnih skupnosti ožje- ga Kozjanskega, predstavnikov občine Šmarje pri Jelšah ter Ljubljana-Center, kjer naj bi se konkretno in dokočno do- govorili o smernicah razvojnega programa tega območja. Občina Šmarje je predlagala, da naj bi svet osmih kozjan- skih krajevnih skupnosti po- vezoval in koordiniral uspeš- no reševanje nalog

posnemanja vredna. Pripomi- njamo, da je bila ravno mla- dina mesta Ljubljana začel- nik in pobudnik neposredne pomoči nerazvitim, v tem pri- meru Kozjanskemu, saj so de- lovne brigade mesta Ljubljane že v preteklem letu izvedle ak- cijo, za katero se jim zahva- ljujemo.

Na skupnem sestanku 14. novembra je bil sprejet sklep, da se takoj sestavi petletni razvojni program tega predela in da bo leta vključen v pro- gram občine Ljubljana-Cen- ter, oziroma krajevni skupnosti te občine. Tako naj bi se čim- prej sklical v Kozjem razvi- jen posvet predstavnikov os- mih krajevnih skupnosti ožje- ga Kozjanskega, predstavnikov občine Šmarje pri Jelšah ter Ljubljana-Center, kjer naj bi se konkretno in dokočno do- govorili o smernicah razvojnega programa tega območja. Občina Šmarje je predlagala, da naj bi svet osmih kozjan- skih krajevnih skupnosti po- vezoval in koordiniral uspeš- no reševanje nalog

Kozjanci bi radi začeli mi- sliti tudi s svojo glavo in ne bi radi vedno pristajali že na izrečena dejstva, ker sami naj- boljše vemo, kaj je za nas do- bro in kaj nas lahko čimprej reši nerazvitosti. Ugotavlja- mo, da se je pojem »Kozjan- sko« v zadnjem času razširil

in tako, imajo namen največ sredstev, ki so namenjena za nerazvita območja porabiti ob mejah ali celo zunaj Kozjan- skega kar potrjuje članek P. K., ki je izšel 10. novembra lani v Delu pod naslovom Na- ložbe na Kozjanskem. Tako nam je pred nosom odšlo že nekaj tovarn oziroma disloci- ranih obratov, ki so nam bili svečano obljubljeni in tako sedaj Kozjanci težko kaj ver- jamemo. Dvomimo tudi v tr- ditve, da je za Kozjansko tre- nutno najboljša rešitev grad- nja »vinske« ceste skozi Vir- štanj, oziroma gradnja ceste proti Planini pri Sevnici. Ko- že govorimo o cestah — Koz- janci bi se bolj strinjali s ce- sto, ki naj bi po najbližji poti povezovala Kozje s Celjem in Zagrebom. Najkrajša pa tudi najcenejša bi bila asfalt- na povezava Kozjega preko Buč do Prelaskega, kar bi od- govarjalo potrebam obrata Metke v Kozjem in obratu Steklarne, za katerega predvi- devalo, da bo začel v Kozjem obratovati že letos. Po spre- jetem dogovoru bodo mladins- ke delovne brigade mesta Ljubljane že letos junija in julija fizično in materialno posegle v najbolj kritične probleme Kozjanskega, pred- vsem s pomočjo pri gradnji vodovoda Fužine-Sotla, pri gradnji raznih objektov in pri

popravilu cest. Možna je tudi njihova pomoč pri gradnji ce- ste Kozje—Buče—Prelasko.

Telovadno društvo Partizan Kozje si je s pomočjo raznih organizacij v kraju zadalo na- logo že v tem letu dokončati gradnjo partizanskega doma v Kozjem, ki naj bi bil Dom mladine ljubljanskih delovnih brigad. Po zamisli naj bi namreč ta dom služil ciljem in potrebam obeh območij — Kozjanskemu kot nujno po- treben prostor in dopolnilo športnemu igrišču ter za raz- ne javne nastope in športne prireditve, mladini Ljubljane pa kot prostor in streha med akcijami delovnih brigad. Ker bi ta dom služil skupnim cil- jem bi ga tudi gradili skup- no, za kar že obstaja gradbe- ni načrt in so že postavljeni temelji.

Iz vsega tega je razvidno, da si je »Kozjanska vlada« za- dala težko in odgovorno na- logo — biti v kraju pobudnik in organizator čimprej reše- štev regionalne nerazvitosti. V tem smislu so zastavili tri glavne izhodiščne točke, in sicer: do leta 1975 je treba zagotoviti 500 delovnih mest, dokončati vodovod Fužine-Sotla ter dograditi in asfalti- rati kozjansko magistralo, da bi tako odprli okno v svet na relaciji Celje—Kozje—Zagreb.

FRANC VALENČEK

mala anketa

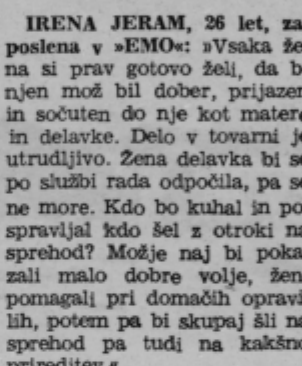
ŽENE - MOŽEM

Danes je 8. marec — dan, ko žene, matere in dekleta nestrpno pričakujejo, da jim bodo moške, otroci in fantje izkazali skromno pozornost z darilom in šopkom cvetja. Vse pa si želijo, da bi takšnih dni v letu bilo več. Pa ne zaradi daril in šopkov, tudi prijazna beseda in pohvala za skrb in marljivost bi vsaki ženi toplo legla na srce in ji dala moči, da bi laže premagovala težave, s katerimi se srečuje na delu in doma v družinskem krogu.

Povprašali smo pet žena, kaj sporočajo možem ob svojem prazniku in odgovorile so takole:

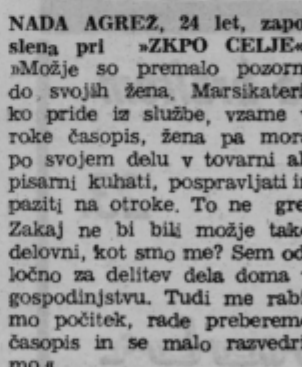
ZOFKA MARUŠA, 44 let, za- poslena v »TOPRU«: »Kaj bi sporočila možem? Bolj pozor- ni naj bi bili do svojih žena. Pomagali in razbremenili naj bi jih pri domačem delu. Ni prav, da se mora žena, ko pride iz službe domov, sama uk- varjati z gospodinjstvom in otroki, mož pa gre v svojo družbo in se ne zmeni za utrujenost svoje žene. Seveda niso vsi moške enaki. Nekatere radi priskočijo ženi na po- moč, vendar je takih še vse- eno premalo.«

IRENA JERAM, 26 let, za- poslena v »EMO«: »Vsaka že- na si prav gotovo želi, da bi njen mož bil dober, prijazen in sočuten do nje kot matere in delavke. Delo v tovarni je utrudljivo. Žena delavka bi se po službi rada odpočila, pa se ne more. Kdo bo kuhal in po- spravil kdo šel z otroki na sprehod? Moške naj bi poka- zali malo dobre volje, ženi pomagali pri domačih opravi- lih, potem pa bi skupaj šli na sprehod pa tudi na kakšno prireditev.«

SILVA KRIZNIC, 41 let, za- poslena v »LIBELI«: »V da- našnjem tempu in zahtevah življenja, ko sta mož in žena zaposlena bi morali moške bi- ti bolj uvidni do svojih dru- žic. Večkrat bi se morali spo- mniti nanje, ne samo takrat, ko je treba prinesiti rože. Sploh pa bi bilo za ženo veli- ko olajšanje, če bi mož zasu- žil tako, da bi lahko ostala doma pri svojih otrocih in jih vzgajala. Potem bi bilo manj prestopništva mladih, žena pa bi se lahko tudi v družbi an- gažirala.«

NADA AGREŽ, 24 let, zapo- slena pri »ZKPO CELJE«: »Moške so premalo pozorni do svojih žena. Marsikateri, ko pride iz službe, vzame v roke časopis, žena pa mora po svojem delu v tovarni ali pisarni kuhati, pospravljati in paziti na otroke. To ne gre. Zakaj ne bi bili moške tako delovni, kot smo me? Sem od- ločno za delitev dela doma v gospodinjstvu. Tudi me rabi- mo počitek, rade preberemo časopis in se malo razvedri- mo.«

MIRA KRANJC, 39 let, zapo- slena v »VRVICI«: »Žene bi bile prav gotovo vesele, če bi bili moške do njih pozorni čez vse leto, ne samo za 8. marec, ko jim prinesejo šo- pek rož. Več uvidnosti bi potrebovale in pomoč pri do- mačem delu. Ne pomislijo, da nas delo v tovarni in potem še doma preveč utruja. Tudi me bi se rade odpočile in raz- veselile kdaj pa kdaj. No, vsi moške niso takšni. Radi po- magajo in v taki družini je prav gotovo več razumeva- nja.«

Tako so povedale žene, delavke, ki jih po utrudljivem delu v tovarni, čakajo doma še gospodinjski opravi in vzgoja otrok. Bo še dolgo tako? Bo žena imela kdaj več časa za počitek in razvedrilo? Upajmo, da bo. Moške, kaj pravite?

DOMINIKA POŠ

Krajevna skupnost - OSTROŽNO

IZ VASI V PREDMESTJE

Samo en dogodek je bil, ki je prispeval, da so ime Ostrožno izgovarjali po vsej državi in marsikje v tujini. Bil je septembra 1954. leta. Ostrožno je sprejelo borce nekdanjih štajerskih partizanskih brigad, okoli 150.000 udeležencev velikega zbora in predsednika Tita.

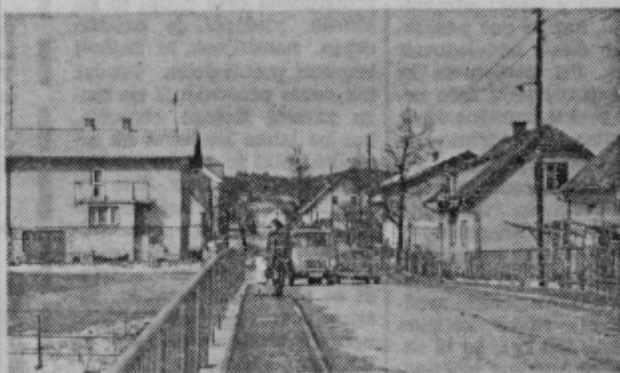
Tedaj in še nekaj let za tem je Ostrožno živelo svoje vaško življenje. Tudi tablice na hišah so govorile samo o Ostrožnem.

In zdaj? Marsikaj se je spremenilo, tudi na Ostrožnem. Vasi pravzaprav ni več, četudi bo v glavah ljudi in Celjanov ostala. Na hišnih tablicah je ostala le Cesta na Ostrožno, vsa druga pota in ceste — mnoge med njimi že asfaltirane — pa so dobile svoja imena.

Iz vasi je nastala stanovanjska soseska, ki se je še bolj tesno naslonila na mesto. Ostrožno je postalo predmestje Celja, in kot tako tudi živi.

Hiše rastejo kot gobe po dežju. Samo v zadnjem letu so jih tu zgradili okoli sto. Z njimi vred pa so prišli na Ostrožno tudi novi ljudje. In tako se je začel tisti spopad, ki je značilen za vsako novo naselje in tudi za Ostrožno. Ljudje, ki tam živijo že dolgo vrsto let, so združeni okoli svojega kraja in njegovih problemov, novi živijo svoje življenje, ločeno od drugih, tišči jih le nerešeni komunalni problemi.

»Tega se dobro zaveda tudi krajevna skupnost, zato bo naše delo usmerjeno k sožitju vseh ljudi, ki tod živimo.

Cesta na Ostrožno, jedro starega dela stanovanjske soseske

Tudi nove bomo skušali za-
jeti v naše delo in reševanje
problemov. Ohraniti moramo
enotnost, združiti in povezati
vse. Ostrožno ni samo živ-
ljenjski interes tistih, ki tod

živijo vrsto let, postati mora
tudi za druge,« je pripovedo-
val predsednik sveta krajev-
ne skupnosti Franjo Dimec.
Ostrožno ima danes okoli
3.000 prebivalcev. Majhno me-

sto. Po številu prebivalcev že,
toda glede na vse tisto, kar
k mestu sodi, ne.

Se vedno se kot problem
števíla ena pojavlja komun-
alna ureditev. To je bolezen
vsakega novega naselja, tako
tudi Ostrožnega. Prijavijo, da
v neurejenih cestnih poveza-
vah, slabih cestah vidijo tudi
socialno razlikovanje, še zla-
sti, če se primerjajo z me-
stom. Podobno je z vodovo-
dom, elektrifikacijo in ne na-
zadnje z nedokončano regu-
lacijo Sušnice.

Na Ostrožnem z velikimi
upi pričakujejo nov otroški
vrtec pa tudi novo osnovno-
šolo. Trgovino jim obljublja
kolektiv Centra. Pravijo, da
bodo za silo dobili tudi obrt-
ne delavnice uslužnostnega
značaja...

Sicer pa bi radi preneka-
tere probleme, zlasti okoli
cest in vodovoda rešili kma-
lu, kajti lahko se jim pripeti,
da bodo rušili tisto, kar
so malo prej zgradili. Gre za
vrstni red.

Zanimiva pa je še ena po-
buda — krajevna skupnost na
Ostrožnem se zavzema, da bi
v občini morali sprejeti kom-
pleksen načrt modernizacije
cest četrtega reda, ne pa, da
reševanje tega vprašanja pre-
puščamo samo iniciativi kra-
jevnih skupnosti. Vprašujejo
se namreč, kako je pri tej
zadevi v mestu?

Delo in uspehi krajevne
skupnosti Ostrožno pa so tes-

Franjo Dimec, že dolgo na čelu sveta krajevne skupnosti

no povezani z imenom Fran-
ja Dimca, ki je na čelu sveta
ta že polnih sedemnajst let.
Rad bi izpregel, pa mu n-
dajo. Lani je za svoje delo
dobil zvezno družbeno po-
znanje. Krepko in pošteno
ga je zaslužil!

M. BOZ

Ostrožno — nove hiše rastejo...

PRODAJA NA VELIKO — REZERVNI DELI za Zastavo, Citroen, Škodo, NSU, mopede in kolesa, avtoelektro in splošni material

FERDO GODINA BELE TULPIKE

Roman poklanja bralcem
slovenija

avto

Automotor

CELJE

23.

V tem trenutku je postal Janči posloven človek. Cim se je spustil v stvar, si je podprl glavo in zdelo se je, da bo kar citiral zakon, ki dobavo res otežkoča.

»To bo občutil kmot, ne trgovec,« sem dejal.

»Sta si z Jerebičem zelo v laseh?« sem rekel Krampaču. Spomnil sem se na Bartolovo kramljanje. O tem nisem nič vedel, čeprav sem bil sleherni dan skupaj s Krampačem.

»Ne veš tega? Seveda! Če se Zidje udeležijo cerkvenih proslav, ne vem, s kakšno pravico more zahtevati Jerebič, da se mi ne bi udeležili židovske, ne?« se je razvnel Jerebič. »Veš, s čim je zagrozil tistim, ki se udeležijo svečano-
sti? Pri spovedi jim ne bo dal odveze. Janči je globoko dihal. Naslonil se je nazaj, vzel dozo, postavil pokonci cigareto in jo vtaknil v usta. To je delal mehanično. Torej so v sporu že zelo daleč.

Luč je svetila na Krampača, da je bil videti še ostrejši. Oči so mu sijale. Molčal sem. Tudi Berta je molčala in s prstom nekaj narisala po mizi. V glavo mi je šinila Bartolova domneva, da se drugi tepejo med seboj, Zidje pa to opazujejo. Koristi bodo potegnili oni.

»Tak jurist sem še zmeraj, kot je Jerebič,« je pikro pristavil Krampač. »Pustimo ga. Zmeraj me spravi ob dobro voljo.«

Ničesar mu nisem rekel. Hotel sem vstati in oditi. Pozno je že bilo.

»Kavo še počakaj, potem lahko greš,« je dejala Berta in vstala.

»Se kavo počakaj!«
Ostaj sem.

III

Administrator Grafič mi je pisal. Povabil me je na zajca. »Ne vem,« je pisal, »če imate rajši paprikaš ali pečenega. Prepričan sem, da bo zajec za vas noviteta.«

Smejal sem se, ko sem bral pismo. Seveda bo za mene zajec noviteta.

Grafič je bil strasten lovec. Duhovniki, ki so bili po rodu iz Prekmurja, tega športa niso gojili že iz vzgojnih razlogov. Grafič je bil Štajerc in se na čenče ni oziral.

Povedal sem Raheli, da grem in se vrnem bolj pozno, ker sem nameraval stopiti še k materi.

Pot je bila sicer mehka, toda še dobra za motorno kolo. Polja so bila prazna. Kupi koruzišča so stali v vrstah. Nobenega zelenja ni bilo več nikjer. Le goste meje med njivami so bile pokrite z rjavo, ovelo travo. Čeprav je stalo sonce visoko, se zemlja ni več ogrela.

Lepo življenje se mi je odpralo. Čutil sem v sebi moč, da bi živel še sto let. Vedel sem, da je bila Rahela svetu nedostopna, samo jaz sem bil eden tistih najsrečnejših ljudi, ki se ji je smel približati.

Pridrvel sem v Turmische.

Na farofskem dvorišču ni bilo nikogar. Cez dvorišče je bila sled napoli posušene trave. Dvoja kola, koleslj in kočija so bili stisnjeni na gumnu.

Administratorja Grafiča sem slišal, kako se prepira s hlapcem:

»Daj opoldne svežo krmo, ti nisem že stokrat rekel tega?«

»Ne morejo jesti samo trave. Jaz ne bom kriv, če vam bo živina pocrkala!« se je uprl hlapec administratorju, ki je stal sredi hleva v jahalnih hlačah in v blatnih škornjih.

»Bi že lahko vedeli, kako se krmi živina.«

Nerodno mi je bilo, da sem ga našel v tem spopadu s hlapcem. Oba sta vpila.

»Crknil boš ti, ne živali,« se je razjezil Grafič in prišel iz hleva. Ko je zagledal mene, se ni nič razveselil, kakor

je navada, če dobi človek obisk. Nobena črta na obrazu se ni spremenila, da bi po njej spoznal, če sem mu d brodošel. Smeje sem šel proti njemu in si snemal usnjene rokavice. On mi je hladno dejal:

»No ja, ste prišli!«

Sla sva čez dvorišče. »Dobro teče?« me je vprašal namignil na motor. Se preden sem mu mogel odgovoriti se je ustavil.

»Čakajte malo, temu norcu moram še nekaj povedati. Obrnil se je in šel nazaj v hlev. Če Grafiča ne bi poznal bi bil užaljen.

Sel je proti hlevu. Na pragu se je ustavil in zopet hlapcu:

»Če boš dal živini koruzo, mrcina, te bom takoj nagrmil. Kaj mu je rekel hlapec, nisem razumel. Grafič se je vrnil. Prijel me je pod roko.

»Skrbi so, skrbi,« je menil bolj zase. »Kako je z vami?«

»Dobro je,« sem mu dejal. Sla sva po stopnicah v jednico. Sredi stopnic se je ustavil. Mislim sem, da se obrnil, šel v hlev in spet nadrl hlapca. Naredil je st obraz in zakričal:

»Marička!« Klical je sestro. Nihče se ni oglasil. V hlinji je na ognju curčala mast. Sla sva naprej po stopnicah. Zgoraj v prvem nadstropju mi je odprl vrata. me spustil naprej. Duh po zelju mi je takoj udaril v nos. Soba je bila razmetana. V desnem kotu pri oknu je visok kup zelnatih glav.

»Ojej,« se je začudil Grafič. »Tu pa ne bova jedla. Spodaj je klicala administratorjeva sestra.

»Kaj mi spravljaš zelje v obednico, kaj?«

»Kam pa naj bi ga dala? Dober dan, gospod kapla. Pelji gospoda v mojo sobo!« je odločila farofska gospodinja.

»V tvoji sobi vendar ne bova jedla.«
»V njej je vse pripravljeno. V tvoji sem včeraj porabil pod.«

Najraje bi se smejal. Vsak farof ima svoje zanimivosti. Sla sva z Grafičem spet po stopnicah navzdol. Vsem sem, da mu neke skrbi tarejo glavo. Mogoče mu je res neprijetno, da sem prišel.

»Ne dobite dobrega hlapca, če pretaknete vse Prekmurje,« je rekel v moje začudenje. Stopila sva v sobo, ki je držala kuhinje.

Maričina soba je bila skoraj polna pohištva. Dve omari velika, široka postelja, miza, po stenah pa je bilo mnogo podob.

Miza je bila pognjena. Pol hleba kruha je bilo mizi. Pri Grafiču ni bil kruh nikdar narezan, da se ne sušil in ostajal.

PRODAJA NA VELIKO — REZERVNI DELI za Zastavo, Citroen, Škodo, NSU, mopede in kolesa, avtoelektro in splošni material

SODOBNO SKLADIŠČE AVTOSTROKE V CELJU na vogalu Miklošičeve in Kocbekove ulice

POSEBNA UGODNOST

v veleblagovnici

kot voščilo

ŽENAM
ZA NJIHOV PRAZNIK
8. MAREC

DO 10. MARCA 1973

v veleblagovnici

ugodnostna prodaja z

Z
10 %
in
POPUSTOM »ROWENTA«

- ženskih pletenin
- ženskih bluz,
- ženskih jutranjih halj
- uvoženih likalnikov

Oseba tedna: JOŽE PLANINC

LE MALO JIH OSTANE

Enkrat za spremembo se je oseba tedna, junak naše popularne igre, preselila na Kozjansko, v samo središče pokrajine, v Kozje in nič kaj dosti nam je ni bilo treba iskati. Jože Planinc, mladi tekstilni tehnolog in pomočnik obratovodje, ki je prav tako mlad, je bil tisti dan, ko smo ga prišli pobarat, kako je s to rečjo, ves na trnju. Obratovodja, njegov mladi kolega, je bil odsoten in vse delo se je zgrnilo na njegova pleča. No, in zdaj si predstavljajte, kako je, motiti človeka pri delu, človeka, ki ne ve, kam bi se dal in kaj bi naredil najprej. Na vso žalost si je pač moral odtrgati tistih nekaj minut, da smo naredili res bliskoviti intervju.

Jože je doma čisto blizu Kozjega, blizu Metke, tekstilnega obrata, kjer dela, v Podsredi. Ze kot otrok in pozneje kot mladenič si je želel ostati doma in pomagati domačim ljudem pri njihovih prizadevanjih, da bi jim bilo bolje. To se mu je končno le posrečilo in sedaj je pristal v Kozjem, si ustvaril družino in se poleg delovnih problemov spoprijel še s problemi kraja. To je do neke mere popolnoma razumljivo: nihče namreč, ki živi v

Kozjanci, tudi Jože pogreša cesto, ki bi jim odprla okno v svet, zabavo, ki je v Kozjem skorajda ni, kvalitetne filme, najbolj pa pogreša otroško varstvo, ki postaja v Kozjem čedalje bolj zaskrbljujoče. Sam ima namreč pet mesecev staro punčko...

»Dobri ljudje živijo v tej dolini in po teh hribovih. Sami si skorajda ne morejo pomagati in zato oni kot tudi jaz mnogo pričakujemo od bližajoče se delovne akcije mladinskih brigad, ki bodo poleti prišle v Kozje in na Kozjansko. Vodovod nam je potreben, potrebna nam je cesta, vse ostalo bi že nekako šlo in mislim, da bomo lahko tudi sami potem nekako naprej.«

Jože Planinc je eden redkih Kozjancev, ki so prišli nazaj domov iz sveta, kjer so okusili sladkobo znanja in moči. Prav tako je tudi eden redkih, ki si želi ostati še naprej v tem valovitem svetu, za katerega meni, da ima široke možnosti razvoja. Zaradi vsega tega ne premišljuje več o tem, zakaj je tukaj. Preprosto ve, da drugače pač ni domisliti in da je tako edino prav. Svoje življenje si je utrdil v delu.

Milenko S.

tako majhnem kraju, kot je Kozje, ne more mimo težav, ki tarejo njegov kraj, ne da bi pomagal, kjer se pač da. Jože pomaga. Je član vrste organizacij in seveda krajevne skupnosti. V njegovi delovni organizaciji so mu zaupali vlogo predsednika sindikalne organizacije in Jože nam je povedal, da imajo v letošnjem akcijskem načrtu za celo goro akcij, in nalog. Kot vsi

NAGRADNA IGRA NOVEGA TEDNIKA — NAGRADNA IGRA

Spoznavajmo se!

V vsaki številki Novega tednika bo naša fotografija, objavljena na tem prostoru, predstavila skupino ljudi iz različnih krajev. Največkrat na mestu, kjer se zbere mnogo občanov. Kakšna je vaša naloga? Dobro si oglejte fotografijo in na njej obkrožite osebo, ki ste jo spoznali. Nato na kupon napišite ime in priimek osebe, ki ste jo spoznali, izrezano fotografijo pa pošljite v pismo na naslov: Uredništvo Novi tednik, Gregorčičeva ul. 5, Celje, z oznako SPOZNAJMO SE. Po možnosti napišite naslov osebe, ki ste jo obkrožili na fotografiji.

Kaj bomo storili mi? Pregledali vaše kupone in ugotovili, katera oseba je bila največkrat obkrožena oziroma spoznana. Tako bomo dobili OSEBO TEDNA. Seveda bomo to osebo ali osebo predstavili vsem našim bralcem.

Vsi, ki sodelujete v igri, pa ste udeleženi v nagradnem žrebanju. Trem izžrebancem bo NOVI TEDNIK vsak teden razdelil tri nagrade:

1. 150 DIN
2. 100 DIN
3. 50 DIN

Kupone in fotografije z označbo (obkrožite osebo, ki ste jo spoznali) pošljite na naš naslov do ponedeljka. Če bi se zgodilo, da kak teden nihče od bralcev ne bi pravilno navedel imena in priimka osebe, se nagrade prenesejo v naslednje kolo.

Naša zadnja fotografija je bila posneta ob zlati poroki Ivana in Marije Jelenko iz Tolstega vrha pri Ločah. Precej bralcev ju je spoznalo, še več pa, kot kaže, njunega sina — Ivana Jelenka iz Milenkove ulice 7 v Slovenskih Konjicah. Tako je Ivan Jelenko mlajši postal oseba tedna in ga bomo predstavili prihodnji teden.

In nagrade: 150,00 din prejme Julka Gaber, Tolsti vrh 3, Loče pri Poljčanah; 100,00 din Evgen Leskover, Zreče 8, Slovenske Konjice; 50,00 din Jože Krošl, Skalce 52, Slovenske Konjice. Nagrade bomo poslali po pošti.

Kupone z odgovori, katero osebo ste prepoznali na današnji fotografiji, nam pošljite do ponedeljka, 12. marca na naš naslov.

KUPON 24

Ime in priimek osebe na fotografiji _____

Njen naslov _____

Moj priimek in ime _____

Naslov _____

NAGRADNA IGRA NOVEGA TEDNIKA — NAGRADNA IGRA

KEFIR, SEKS, MESO

Karnevalski general:
ŠTEFAN ŽVIŽEJ

To so tri karakteristične besede za letošnji celjski pustni karneval. Kefir uživamo na veliko in malo, da bi se nam kri po žilah lažje pretakala, seks (to je privatna in neobdávčena stvar!) in meso — tega pa tako ni, razen ženskega! Imeti moraš pa srečo, da ga dobiš. Meso namreč.

S tem se je začel karneval. Uživali smo v tem, kar nas skozi vse leto pesti. Smejali smo se stvarim, ki so resnične in ki jih pomagamo sami kreirati. Videli smo, kako ga lomimo. Pa ne drva, temveč napake.

Trnovelčani na čelu z neumornim Štefanom Žvižejem so se ponovno odrezali. Njihov karneval, ki so ga dva dni pred dnevom žena podarili nam, je bil poln jedkih, duhovitih, zajedljivih in ne nazadnje prijetnih bodic. Karneval je bil v duhu kefirja, ki pomirja seks in budi meso. Kefirja je veliko, seksa (to ne vemo, točno koliko ga je) »polo pola«, mesa pa malo ali nič. Pa še res je! Namreč, da mesa ni. Sicer so pa to povedali že v karnevalu.

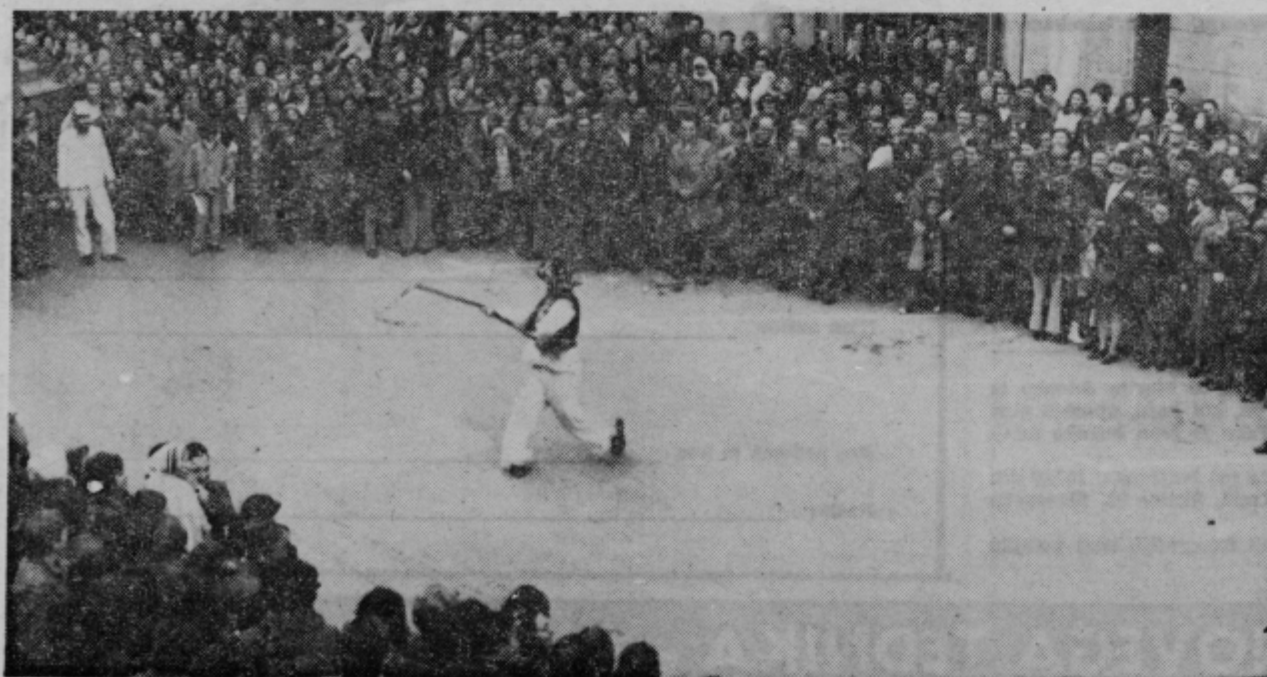
Potem smo se smejali vsem tistim neumnostim, ki jih skozi vse leto sprejemamo kot nekaj najbolj pametnega. Taki smo pač. Nič hudega! In še nekaj: karneval je uspel (vsaj nekaj!), nagrade so razdeljene, mi pa se bomo do prihodnjega pustnega torka odpočili, kar se tiče smejanja na račun naših napak. Vsakoletno bičanje je dobrodošlo, samo koliko pa pomaga, je druga stvar.

Sicer pa nasvet: kefir, keks in meso, to naj naše geslo v prihodnjem obdobju bo!

Ob koncu: pust je pust, hec je hec in...

Počakajmo do prihodnjega leta in se popravimo. Glede kefirja, seksa in mesa. Pa dober tek!

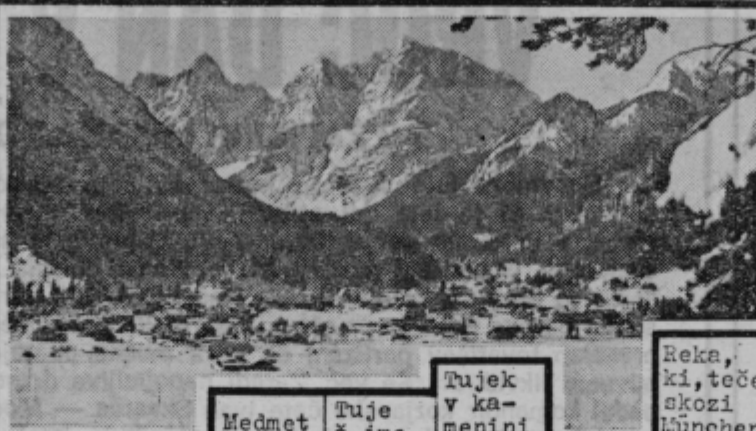
Kefir in vse ostalo so uživali:
li: Tone Vrabl, Milenko Stršek in Drago Medved.

At-
lantsk
ocean

Amer.
odvetnik
(Elihu)

Olvera

Medmet

Tu je
č. ime

Tujek
v ka-
menini

Reka,
ki, teče
skozi
München

Jože
Tiran

Tokomer

Jezero
v Eti-
opiji

[illegible]

JAVNE NAPRAVE OBVEŠČAJO

V upanju, da bomo s sodelovanjem dosegli uspehe, ki naj bi v končni fazi predstavljali lepše in bolj čisto mesto Celje, vas tovariško pozdravljamo!

Prošnje za opisom dosedanjih zaposlitev in dokazila o strokovnosti sprejme kadrovska služba podjetja 15 dni po izidu razpisa.

Za delovno mesto administratorke je predpisana administrativna šola z znanjem strojepisja in poslovne korespondence. Zaposlitev je možna takoj. OD so določeni s pravilnikom o delitvi OD. Kandidati lahko vložijo vloge s krajšim opisom izobrazbe in dosedanjega dela do 10. 3. 1973 ali pa se osebno zglase na razgovor.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

CINKARNA CELJE

OB 8. MARCU, PRAZNIKU
VSEH ŽENA
— ISKRENO ČESTITAMO.

ČESTITAMO Z ŽELJAMI,
DA BI VSA NADALJNJA
PRIZADEVANJA
ZA POPOLNO
ENAKOPRAVNOST ŽENA,
BILA ČIMPREDJ
URESNIČENA.

KOLEKTIV CINKARNE CELJE

CINKARNA CELJE

DECEMBRSKI BOJI KOZJANCEV LETA 1943

VROČ DAN V OSREDKU

PO ZAPISKIH MILANA KOSTEVCA-MARKA

Decembra leta 1943 je kozjanska četa povečala svojo bojno aktivnost, ki je bila del strateškega načrta slovenskega glavnega štaba, v času, ko se je XIV. divizija pripravljala na svoj pohod na Štajersko. Glavni cilj partizanske aktivnosti je bila Bistrica ob Sotli, ki so jo Kozjanci skupaj z bataljonom hrvaških partizanov iz Zagorskega odreda napadli v noči od 19. na 20. december. Zaradi zamude hrvaških tovarišev partizani do jutra močne postojanke niso uspeli povsem likvidirati. Še več. Zaradi nepojmljive drznosti je zadnji hip padel komandir kozjanske čete Ivan Skvarča — Modras. Med bojem sta bila ranjena dva partizana. Sovražnik je imel prav tako enega mrtvega, 10 ranjenih, štirje sovražniki pa so bili ujeti.

ZMAGA BI MOGLA BITI USODNA

Kakor se čudno sliši, je bila za Kozjance in za bataljon Zagorcev sreča, da niso postojanke v Bistrici povsem likvidirali. Če bi se to zgodilo, bi partizani ostali v Bistrici. Vsaj zamudili bi se dlje. In če bi ostali tam vsaj tri ure, bi bili v past. Zaradi slabe obveščevalne dejavnosti terencev in aktivistov ni namreč v štabu obeh združenih enot nihče vedel, da je bila na pohodu proti njim daleč premočna skupina Nemcev in vermanov, ki so se odločili Kozjance uničiti. Ker so precejšnje število partizanov, je v obkoljevalni akciji sodelovalo najmanj 1.000 mož. Del te sile bi partizani, če bi se zadržali v Bistrici, gotovo presegali umik iz Bistrice nazaj v Kozjansko hribovje. To bi bilo za okoli 150 Kozjancev in Zagorcev usodno. V obkoljeni Bistrici, kamor bi sovražnik mogel hitro pripeljati tudi okrepiteve, uporabiti tudi letala in težko orožje, bi se težko dolgo branili ves dan, preden bi v okrilju noči mogli tvegati preboj.

Ce akcija ni bila popolna v vojaškem smislu, je bila v političnem pogledu

popoln uspeh. O boju za Bistrico je hitro zvedela vsa okolica. K tlom pritiskani rodoljubi so dvignili glave ob spoznanju, da je tako krut, ohol in gospodovalec sovražnik tudi ranljiv. No, tudi plen ni bil slab. V Bistrici so partizani zaplenili precej orožja, streliva, oblek in obutev.

STEINDL JE SLIKAL GAULAJTERJU VRAGA

Zvezni vodja Steindl je gaulajterju Uiberretherju v Graz poslal 21. decembra zaupno poročilo v katerem piše:

V prostoru Sv. Petra (Bistrica) pod Sv. Gorami se je položaj zelo poslabšal. S Sv. Petrom ne moremo dobiti zveze. Baže je prišla iz Hrvaške banda, ki šteje nekaj tisoč mož. Ukrenil sem vse potrebno in bom poročal, brž ko bom seznanjen s podrobnostmi. Heil Hitler!

Steindl je poročal o nekaj tisočih. Manj je pretiraval sturmbannführer SS Vogt, ki pa je tudi zatrjeval, da je čez mejo vdrla 1.000 partizanov, ki so angažirali 14. SS polk, kateremu so bili pridodani tanki in enote vermanšafta.

Štirih ujetnikov, ki so jih partizani v Bistrici ujeli, najbrž niso jemali resno, če so jim le ti povedali, da je partizanov mnogo manj. Te štiri Avstrijce so partizani najprej zaslišali, jim priredili predavanje, jih preoblekli v najslabše cunje in obutev ter poslali nazaj v Bistrico.

Iz nemških podatkov se da razbrati, da je njihova prva kolona tvegala priti v Bistrico šele pet ur po tistem, ko so partizani odšli proti Sv. Goram, Javorju in Osredku.

VROČ DAN V OSREDKU

Partizani, ki še vedno niso vedeli o premikih močnih sovražnikovih enot, so si Osredok izbrali za počitek. Tu naj bi po enem dnevu brez hrane spet jedli in izbrali novega komandirja za Kozjance. Zagorski bataljon se je razmestil na Jagričevi domačiji, skupina okoli 25 Kozjancev pa je napolnila Šulčovo izbo in kuhinjo.

Sovražnik, ki je partizane želel zajeti in uničiti na območju Drenovca, je pravilno sklepal o smeri njihovega pohoda. Toda ko da bi jih vodil šesti čut, so se partizani usta-

vili na pragu ognjenega obroča, ki ga je pripravljala Steindl.

Kozjanci so se v Šulčevi hiši kar preveč razkomotili. Proti običajni navadi so tudi orožje zložili po kotih, čakali na obed in se pogovarjali o boju v Bistrici. Osredok je v tem zimskem jutru ovijala megla, ki se je ob prihodu partizanov še bolj zgostila. Vermanov, ki so Kozjance pred prihodom opazili, nista zaradi megle opazila niti stražarja, ko so se le-ti približevali in obkoljevali Šulčevo hišo. Nanje je naletel Jože Držić, ki je po naključju šel iz hiše in zagledal, kako se z bombami v rokah plazijo k oknom. Seveda je takoj opozoril tovariše.

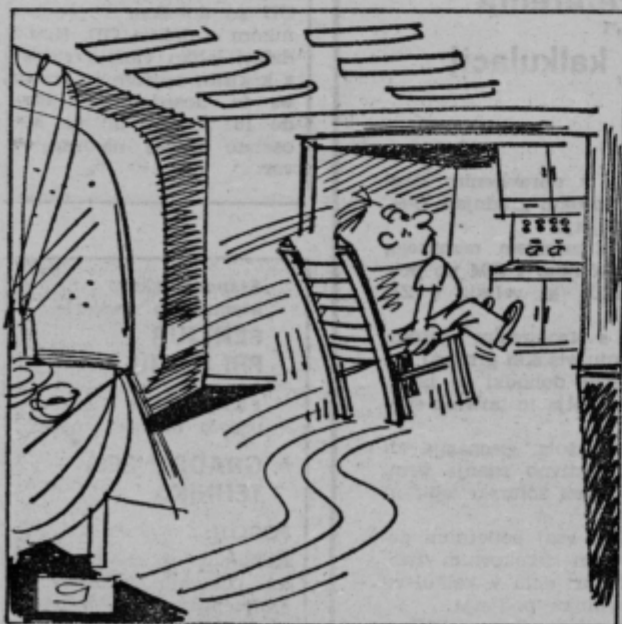
V hiši je nastala zmeda. Ko so skozi okna priletele bombe, so jih borci pobirali in metali nazaj skozi okno. V hitri so zgrabili za orožje, na smolo ne vsak za svoje in tako se je zgodilo, da so nekateri potem, ko so izstrelili naboje iz pušk, imeli pri roki nepravne naboje, kajti orožje je bilo različno, mavzerice in manliher, zato tudi strelivo. Nepredvidnost se je Kozjancem grdo maščevala.

Ko so Nemci opazili, da partizani iz hiše mečejo njihove bombe nazaj, so začeli obstreljevati hišo s strojnimi ognjem tako silovito, da so svinčenke naredile v zidu rezo in potem skozi rezo sikale po prostoru. Pri tem je bil ranjen Alojz Simonišek-Stane, kmalu za tem pa ubit Anton Grmovšek, kateremu se je sovražnikova bomba zakotalila pod telo in ga raztrgala.

(Se nadaljuje)

SKOK NA MARS

PIŠE IN RIŠE:
MARJAN BREGAR

9. Paradižnik je glasno rignil po večerji in hotel vstati, da bi odšla. A glej šmenta marsovskega! Neviden magnet ga je zgrabil za zadnjico. In ne le to! Stol pod njim se je premaknil in ga odpeljal pred pomivalno korito... Istočasno je nevidna sila odpihnila posodo v korito. Paradižnik je doumel — bil je vendar vselej odprte glave — zavihal je rokave in zaropotal s krožniki in žli-

camu pod curkom vode. Enakopravnost pač! Tudi na Marsu.

Sele ko so bili krožniki, noži in vilice pa skodelice in kozarci oprani, obrisani in lepo poravnani v omari, je neviden magnet izpustil možakarja iz rok. Klara je še enkrat zavzdihnila: Zares, kako čudovita kuhinja! In naša Zem-

ljana sta potihem zaprla za seboj vrata gostoljubnega stanovanja.

Priznajmo, dokaj dolgo sta se zadržala tu in bel dan se je že delal v mestu, ko sta se pripeljala z dvigalom v vežo. Inkasant za kisik, ki je pravkar prišel v hišo, je debelo pogledal. Najbrž ni še nikoli videl Zemljana razen v stripih, seveda!

Občni zbor ADK

POVEZAVA S SŠD

Občni zbor največjega športnega kolektiva v Celju je izvenel v misel, da je treba organizacijo kluba bolj usmeriti na sodelovanje s šolskimi športnimi društvi v Celju in ostalih občinah celjske regije, kajti samo iz širše baze bo mogoče pričakovati kvaliteto. Okrepiti pa je treba tudi posamezne komisije, kajti delo ne more in ne sme viseti na ramenih enega ali dveh športnih delavcev.

V zadnjih letih so pri Kladivarju dosegli največji uspeh s tem, ko so dobili tartanske

naprave. Te so jim omogočile, da lahko vsako leto pripravijo po eno večjo mednarodno prireditev, vsa najpomembnejša domača tekmovanja in da svoje naprave nudijo za trening tudi izven celjskim atletom. Letos jih čaka organizacija do sedaj največje mednarodne prireditve v Celju — polfinale za evropski atletski pokal. Za nemoteno organizacijo prireditve bodo potrebovali kar 70 sodnikov, zato bodo v kratkem pripravili več sodniških seminarjev. Večjo pozornost pa bodo morali posvetiti tudi

strokovnim kadrom in namestiti še enega profesionalnega trenerja.

Moška ekipa je v zadnjih letih stagnirala, ženska pa nazadovala. Med atleti so bili najboljši Kocuvan, Lešek, Svet, Vivod, Lišec, Strniša in Kovačič, med atletinjami pa Urbančičeva, Urankarjeva, Dermolova in Pavšerjeva.

Izvolili so tudi novo vodstvo. Predsednik je postal Mitja Pipan, v sekretariatu pa so še Pavle Božič, Ivan Petauer, Marjan Kopitar, Peter Drofenik, Roman Lešek in Nataša Urbančič. **tv**

Golte

USPEŠNI CELJANI

Minulo soboto in nedeljo je bilo na Golteh republiško prvenstvo za mlajše in starejše mladince in mladinke v veleslalomu in slalomu. Nastopilo je preko 120 smučarjev iz 22 smučarskih klubov iz vse Slovenije ter gostje iz Sarajeva in obeh Zagrebških klubov. Največ prvih mest so osvojili smučarji mariborskega Branika, predstavniki Izletnika pa so se dobro izkazali, predvsem pri mladinkah. Proga za veleslalom, ki jo je postavil Danijel Jagrič je bila za mlajše mladinke in mladince dolga 1200 m z 280 m višinske razlike in 40 vrati, starejši mladinci in mladinke pa so vozili na 1500 m dolgi progi s 350 m višinske razlike in 50 vrati. Rezultati veleslalom mlajše mladinke: 1. Urh (Radovljica) 1:18,25... 9. Lončar 1:24,93, 10. Jug

Borica Lončar (Izletnik) v slalomu 7., v veleslalomu 9. Foto: T. Tavčar

1:25,38... 13. Prelog... 14. Jezernik... 21. Vagner... 25. Veber itd. Ml. mladinci: 1. Križaj (Tržič) 1:14,85, Celja-

ni niso imeli svojega predstavnika. St. mladinke: 1. Čerpes (Branik) 1:36,00... 7. Jezernik (Izletnik) 1:42,77 itd. St. mladinci: 1. Högl (Fužinar) 1:30,01... 23. Zelič (Izletnik) 1:51,00, Cetina (Izletnik) odstopila. Slalom ml. mladinke: 1. Pečarič (Branik) 1:28,15... 6. Prelog 1:36,92, 7. Lončar 1:39,07... 10. Jezernik 1:42,14... 9. Jug 1:41,41 (vse Izletnik) itd. Ml. mladinci: 1. Mencinger (Branik) 1:26,03. St. mladinci: 1. Potočnik (Fužinar) 1:29,12... Zelič in Cetina (oba Izletnik) sta odstopila. St. mladinke: 1. Čerpes (Branik) 1:30,58, Jezernikova je odstopila.

Tekmovanje je SK Izletnik dobro pripravil. V soboto bo republiško tekmovanje v smuku.

Janez Tavčar

Košarka

POMEMBNA ZMAGA

V eni izmed najpomembnejših tekem v borbi za obstanek v 2. zvezni ligi so košarkarji Kovinotehne Celje premagali ekipo tuzlanske Svobode z rezultatom 94:79 (42:37). Moštvi sta pričeli tekmo s precejšnjo mero nerazumevanja, kar pa je tudi razumljivo glede na pomembnost srečanja. Celih 16 minut se Celjani niso uspeli odleptiti, v tem času so namreč gostje igrali zelo dobro še posebno Markovič se je zelo izkazal in domačini ga niso uspeli zadržati. Šele pet

minut pred koncem 1. polčasa so domačini ob izdatni podpori občinstva dosegli zaporedoma nekaj košev in povedli s petimi koši razlike. V tem delu igre se je zelo izkazal Zmago Sagadin, ki je bil v svojih prodorih neustavljiv. Vodstvo domačinov pa gostov nikakor ni zmedlo in so pričeli drugi polčas zelo podjetno, znižali so rezultat na vsega 2 točki razlike, to pa je bilo tudi vse. Ko je vstopil pri Celjanih v igro Fink, se je razlika v korist domačinov vedno

bolj večala, Finka gostje pod košem niso mogli držati, Miloš Sagadin pa je tudi zadeval koš iz vseh položajev in tako so Celjani kmalu povedli s 15 točkami razlike, kate-rogostje niso uspeli več nadoknaditi. Pri Celju so najboljšo igro pokazali Zmago Sagadin, Miloš Sagadin in Fink, koše pa so dosegli Miloš Sagadin 28, Zmago Sagadin 23, Fink 18, Pešec 9, Tone Sagadin 10, Ramšak 2, Leskovar 2, Tomašič 2.

Janez Čepin

ŠPORT IZ SAVINJSKE DOLINE

● Občinskega sindikalnega prvenstva občine Zalec v namiznem tenisu se je udeležilo 48 ekip. V skupini do 35 let pri moških je prvo mesto osvojila ekipa Garanta iz Polzele, nad 35 let ekipa Inštituta iz Zorca, pri ženskah pa ekipa TT Prebold.

● V telovadnici v OŠ v Zal-

cu in na Polzeli je bilo občinsko prvenstvo osnovnih šol v košarki. Pri fantih je zmagala OŠ Prebold pred OŠ Griže, OŠ Zalec itd., pri deklicah pa OŠ Braslovce pred OŠ Prebold, OŠ Vransko itd. Nastopilo je osem fantovskih in sedem dekliških ekip.

● Nogometaši Smartnega, ki se pripravljajo na novo nogometno sezono v VCSNL so med tednom odigrali kar tri prijateljske tekme. Rezultati: Smartno : Rudar (Trbovlje) 4:2, Smartno : Slovan 2:1, Smartno : Zalec 12:1.

● TVD Partizan Ljubno — smučarska sekcija je pripra-

vilja na 65-meterski skakalnici meddruštvene skakalne tekme, ki se jih je udeležilo 70 skakalcev iz 11 klubov. Pri mlajših mladincih je zmagal Jenko iz Križ (skoka 46. 53.5) točk 179,7... 7. Vezovnik (Ljubno), 8. Jakopič (Izletnik), 9. Sušnik (Ljubno) itd. Pri st. mladincih je zmagal Ribnikar iz Križ (51.52), 191,5 točke, ... 9. Jakob (Ljubno), ... 14. Rovšnik (Braslovce) itd. Pri članih je zmagal Ivo Pudgar iz Črne (56.5, 56) 217,6 točke, ... 16. Juvan (Ljubno), 20. Globačnik (Ljubno). Prireditve si je ogledalo okoli 1500 gledalcev. **T. Tavčar**

ŠPORTNE VESTI

8ah — V Celju se je prišlo letošnje pionirsko prvenstvo v šahu za učence vseh osnovnih šol. Na turnirju so delujo 16 najboljših iz vsakega zavoda. Manjkajo le predstavniki osnovne šole Hudinja. V prvih sedmih kolu so največ pokazali predstavniki druge in tretje osnovne šole. Zlasti pa sta presenetila s svojo igro Novak in Orač. Prvi je v sedmem kolu izgubil srečanje proti Oraču, kljub boljšemu položaju in s tem pripravil to prvenstvo zelo zanimivo. Po sedmem kolu je vrstni red najboljših na razpredelnici sledeč:

Novak (III. oš) 6 točk, Orač (II. oš) 5,5, D. Zlajpah (II. oš) in Potočnik (I. oš) po 5 točk, Polule (Polule) po 5 točk, Kos (II. oš) 4 in L. Zlajpah (II. oš) 3,5 točke. Tekmovanje se nadaljuje v soboto.

Na turnirju tretje kategorije se tekmovanje že na-

ginja zaključku. Presenetljivo je v vodstvu član Cinkarne Dečko s sedmimi točkami iz osmih kol. Sledijo: Primožič (Celje) 6, Pišorn 5,5 (1), Keber 5,5, Agrež 4, Kurtič in Mikula 3,5, Planinc 3, Koštomaj in Naglav 2,5 točke. Do konca prvenstva so na sporedu še tri kola.

Medobčinsko moštveno prvenstvo celjske šahovske regije je prešlo že v drugo polovico prvenstva. Rezultati zadnjih srečanj so bili: CSK (mladinci) : Sentjur 1,5:2,5, Velenje — Cinkarna 4:0, Zalec — CSK 4:0, Velenje — Rog. Slatina 3:1, Sempeter — Nazarje 4:0, Rog. Slatina — Sentjur 2,5:1,5.

Stanje na razpredelnici pa je po petem kolu sledeče: Sempeter in Velenje 17, Zalec 10,5, Rog. Slatina 10,5, Cinkarna 8,5, CSK mladinci 7, Sentjur 6,5, Nazarje 4,5 točke.

Hokej na ledu — Celjski hokejisti so zaključili svoje prvenstvo. V zadnjem kolu so igrali v Ljubljani proti Slaviji. Srečanje so izgubili z rezultatom 4:11 (0:5, 0:3, 4:3). Še sam rezultat v tretjih polovici, da so Celjani za-

igrali v svoji pravi moči šele v zadnji tretjini, ko so odločili ta del igre v svojo korist. Domačini so bili tokrat bolj šli. Zadetke za Celje sta dosegla Bratec tri in Danil Kerkoš. Na razpredelnici so Celjani v svoji skupini tretji oziroma skupaj sedmi v prvi zvezni ligi. S tem bodo tekmovali še v prihodnji sezoni v prvi zvezni ligi.

STRELJANJE — Na družinskem tekmovanju SD Celje za Zlato puščico so nastopili vsi najboljši celjski strelci. Temu primeren je bil tudi povpreček, ki je izredno visok. Zmagal je Ervin Seršen, ki je zadel 274 krogov od 300 možnih. Sledijo: Dobovičnik 266, Pihler 264, Ahtik 258 in Jager 256 krogov. Najboljši bodo sodelovali na občinskem prvenstvu za Zlato puščico.

Na tradicionalnem strelškem tekmovanju ženskih ekip ob Dnevu žena, so letos zmagale predstavnice Kovinarja iz Štor. Po odličnem nastopu Verberjeve in Kavke je Kovinar zbral 484 krogov, sledijo Celje I. 469 in Celje II. 364 krogov. Vsakega skupaj je nastopilo sedem tročlanskih ekip. Med posamezniki so bili najboljši — Kerber Štefka 168, Lidija Kavka (obe Kovinar) 166 in Heda Dobovičnik (Celje) 166 krogov.

Na družinskem tekmovanju družine Dušana Poženela iz Rečice pri Laškem pa je v tekmovanju za Zlato puščico zmagal Vinko Larinc, ki je postal tudi veliki kandidat za občinskega prvaka.

KEGLJANJE — V nadaljevanju republiške kegljaške lige so celjski kegljači premagali doma enega od favoritov za naslov republiškega prvaka, mariborskega Branika. Borba je bila izredno izenačena in ob koncu so Celjani zmagali za 27 kegljev. Končni rezultat: 7618:7591. Za Celjane so tokrat bili uspešni: Orešnik 843, Grum 964, Vera-

ATLETIKA — V VELE- NJU JE BILO LETOŠNJE REPUBLIKO PRVENSTVO V KROSU. Predstav- niki celjskega Kladivarja so se tokrat izredno slabo uvrstili, saj so bili med ekipami tretji za Olimpijo in Velenjem, med posamezniki pa je zmagal samo Peter Svet med člani. Danica Uran- kar je bila med članicami tretja, Kovačič pa med mladinci drugi. Prijetno so presenetili domačini, ki so postali pravi strokovnjaki za kros tako v organizacijskem, kot tekmovalnem pomenu. Ekipno so bili odlični drugi, imajo pa tudi dva republiška prvaka med posamezniki: med mlajšimi mladinkami jel zmagala Svercova, med starejšimi mladinci pa Hojan. Orga- nizacija je bila odlična.

nič 933, Kranjc Marjan 1018, Šrot 969, Kioovec 964, Lubej 898, Vanovšek 1037. Najboljši rezultat srečanja je postavil Stržaj 1089 kegljev.

DVIGANJE UTEŽI — Dvigalci Partizana Celje bodo 18. marca štartali v drugi zvezni ligi doma proti Prevojam. Za to tekmovanje pripravljajo novo vrsto. Kljub temu pa vadijo mlade tekmovalce, ki

s i bi želeli tekmovati v dviganju uteži, da se javijo pri Partizanu Celje, ki bo uvedel tri mesečni tečaj za dvigalce. Treninge, ki bodo na sporedu trikrat tedensko bo vodil Jože Urankar. Zaželjeni mladi športniki pa bodo imeli vse možnosti za razvoj. Edini pogoj je, da so dopolnili 16. leto starosti. Vse ostale informacije prejmejo novi bodoči dvigalci pri tehničnem vodji Božu Horvatu.

KARATE — Ob dnevu žena bodo celjski karateisti ponovno pripravili v nedeljo 11. marca v telovadnici Ivanke Uranjek veliko tekmovanje najboljših karate tekmovalcev Slovenije. Nastopili bodo tekmovalci v vseh kategorijah in tudi članice. Domačini se bodo tokrat predstavili v najmočnejši postavi.

SMUCANJE — Na Golteh so organizirali že štiri tekme na osvojitve značke »Beli zajec«. Do sedaj je nastopilo 13 ženskih in 93 moških. Podelili so 55 zlatih, 21 srebrnih in 29 bronastih značk. Najmlajši tekmovalec je bil Izlok Melanšek (6 let) ki je osvojil

srebrnega »Belega zajca«. Med ženskami je najhitreje prevzela 1200 m dolgo progo Bojana Veber med moškimi pa Viki Korazija.

Ker je za tekmovanje veliko zanimanje ga bodo ponovili v soboto in nedeljo dopoldne na Golteh ob 11. uri.

ROKOMET — Celjski rokometni klub je dosegel svoj cilj. Na zimskem prvenstvu Slovenije je osvojil že v tretjič prvo mesto in naslov zimskega prvaka Slovenije. Osvojitve tega naslova je bila prepričljiva. Celjani so premagali favoriziranega Slovana 11:5 in pozneje še Sevnico 13:10. Brez izgubljenih točk so tako dokazali, da so daleč najboljši slovenski klub. Drugo mesto so osvojili igralci Sevnice, ki so po porazu proti Celju igrali neodločeno 14:14 proti Slovani.

K uspehu najboljšje celjske ekipe pa so prispevali tudi igralci Trim teama, ki so zmagali v svoji skupini zimskega prvenstva. Torej nov uspeh celjskega rokometu ob vstopu v novo sezono.

PROSVETA NAJBOLJŠA

Pretekli teden je bilo na Golteh smučarsko tekmovanje za sindikalno prvenstvo Celja. Po številu udeležencev je bilo letošnje tekmovanje rekordno, saj se ga je udeležilo 350 tekmovalcev iz 46 delovnih organizacij. Nastopili so v treh kategorijah. Prvi dan so se pomerili starejši člani in članice. Med prvimi je bila najboljša ekipa Aera pred Toprom, Cinkarno, Zvezarno, Zično in Prosveto. Pri članicah je bila najboljša ekipa Nivo pred Prosveto. Drugi dan so se na dveh progah pomerili člani. Zmagala je ekipa Prosvete, druga je bila ekipa Nivo, sledijo pa Zvezarna, Cinkarna, Libela itd. Tako je bila v skupnem seštevku v vseh treh kategorijah najboljša ekipa Prosvete pred Aerom in Cinkarno.

Rezultati posameznikov — star. člani: 1.—2. Uršič (Topr) in Peter Cetina (Formator), 3. J. Cetina (Metalka); članice: 1. Arbajter, 2. Naraks (Nivo), 3. Alujevič (Cestno podjetje); člani — 1. prog: 1. Rosina (Nivo), 2. Svegl (Prosveta), 3. Korazija (Aero), — 2. prog: 1. Blagotinšek (Elektro), 2. Cvahite (Nivo), 3. Stojan (Zvezarna).

Po tekmovanju so določili tudi celjsko sindikalno reprezentanco, ki bo nastopila na republiškem sindikalnem tekmovanju. **eg**

Senja Jezernik (Izletnik) je bila na Golteh v veleslalomu sedma. Foto: T. Tavčar

RADIO Ljubljana

VSAK DAN: poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.30 in 22.00. Pisan glasbeni spored od 4.30 do 8.00.

SPORED ZA PETEK

8.10 Glasbena matineja; 9.35 Glasbena pravljica; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz

tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Jože Šilo: Katere poljščine bi kazalo letos razširiti in katere skrbeti; 12.40 Z domačimi ansambli; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Napotki za tujarje; 16.00 »Vrtljake; 17.10 Operni koncert; 18.15 »Signalie; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Pavla Kosca; 20.00 Amaterski zbori tekmujejo; 20.30 Top-pops 13; 21.15 Oddaja o morju in pomorskih; 22.15 Besede in zvoki iz logov domačih.

SPORED ZA SOBOTO

8.10 Glasbena matineja; 9.35 Glasbo v ritmu; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz

ZA TRAVNATE POVRŠINE NOV OBDELOVALNI STROJ

ročna motorna kosilnica ALKO (Avstrija)

dvo- in štiristaktna

prodaja na veliko in malo

KOVINOTEHNA
EXPORT
IMPORT

CELJE, Mariborska 7

GARANCIJA!

Nakup možen za dinarje
in devize.

NOVO — NOVO — NOVO ZA GRADITELJE IN GRADBENIKE

- Edini proizvajalec »SCHIEDEL« dimnikov v Jugoslaviji — GRADNJA Zalec — in kakšne so prednosti?
 - Dimnikar z odgovornostjo priporočja
 - Gospodarno misleč gradbenik želi
 - Strokovnjak za kurjave predvideva
 - Arhitekt projektira
 - GRADITELJ ZAHTEVA
- »SCHIEDEL« dimniki so do sedaj edini zakonjeni dimniki v Evropi, ki v celoti odgovarjajo vsem zahtevam kurjenja s plinom ali naftnimi derivati.

PO NEMŠKI LICENCI PROIZVAJATA
SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE

GRADNJA

ŽALEC, telefon 71740-41
in CINKARNA CELJE

Celje

Začetek dopoldanskih oddaj ob 8.10 s poročili, 8.20 — dopoldanska srečanja, 8.05 — področni zapisi. Zaključek ob 9.00 uri.

Začetek popoldanskih oddaj ob delavnikih ob 16.00 s poročili, 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 16.40 — zabavni globus, 17.00 — kronika, 17.15 — obvestila. Zaključek ob 18.00.

Cetrtek, 8. marca: 8.50 — Pod Konjsko goro, 17.30 — V galeriji kulturnih in zgodovinskih spomenikov: Velenjski grad tudi kot razstaveni prostor, 17.45 — zabavni zvoki.

Petek, 9. marca: Med dopoldanskimi srečanja: Staša Gorenšek — modni kotiček, 8.50 — Po laški občini, 17.30 — Mladinska oddaja, 17.45 — Slovenske narodne napitnice.

Sobota, 10. marca: 8.50 — Celjski odmevi, 17.30 — Za prijeten konec tedna.

Nedelja, 11. marca: 10.30 — Napoved časa in sporeda, poročila, 10.35 — Predstavljamo vam (Milan Videnšek), 11.00 — Pogovor s poslušalci, 11.20 — obvestila, 11.35 — zabavni globus, 11.55 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.40 — literarna oddaja — Drago Kumer: Teden ima sedem dni, 12.58 — nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.30 — zaključek oddaje.

Ponedeljek, 12. marca: 8.50 — Krížem po Kozjanskem, 17.30 — Sportni pregled, 17.45 — Novo pri Jugotonu.

Torek, 13. marca: 8.50 — Po Savinjski dolini, 17.30 — Torko-ovski šanson (Lj). Ansambel T. Kmetca.

Sreda, 14. marca: 8.50 — Zivljenje ob Paki, 17.30 — Iz dela občinskih skupščin, 17.45 — Iz arhiva resne glasbe — G. Bizet: Carmen, odlomki.

TV spored

NEDELJA, 11. III.

8.55 Po domače z ansambliom Toneta Zagarja (Lj)

9.55 Mestec Peyton in mozaik (Lj)

10.15 Otroška matineja: Mačkon in njegov trop (Lj)

10.40 Poročila (Lj)

11.45 Delavski amandmaji — IV. oddaja (Lj)

11.15 Ljudje in zemlja (Lj)

12.15 Naše malo mesto (Zgb)

13.05 Smučarski poleti — barvni prenos in posnetek iz Oberstdorfa (Lj)

15.45 Po domače z ansambliom J. Radica (Lj)

16.15 Rotterdam: Atletika v dvorani — prenos (EVR)

18.15 Poročila (Lj)

18.20 Za konec tedna (Lj)

18.40 Vapori in propad III. Relicha, dokument. film (Lj)

19.40 Risanka (Lj)

19.45 Cik-cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.30 3—2—1 in TV barometer (Lj)

20.35 Sferji — serijska oddaja (Bgd)

21.30 Zabavno glasbena oddaja (Zgb)

21.45 Sportni pregled (JRT)

22.15 Poročila (Lj)

PONEDELJEK, 12. III.

9.35 TV v šoli (Zgb)

10.30 Angleščina (Zgb)

10.45 Nemščina (Zgb)

11.00 Osnove splošne izobrazbe (Bgd)

14.45 TV v šoli — ponovitev (Zg)

15.40 Angleščina — ponovitev (Zg)

CELJE

Poročilo se je 23 parov, od teh: MARTIN ZUPANČIČ, Dolga gora in MARIJA SLAPNIK, Celje; PETAR BUBULJ, in BORKA DJAKOVIČ, oba iz Celja; STANISLAV SALOBOR, Kranjčica in DRAGICA GRČAR, Protnjska vas; ANTON CANDER in ZDENKA KOS, oba iz Celja; JAROSLAV SLAPNIK, Celje in JOZEFA STEPISNIK, Trnovlje; PETAR ZNIDARŠIČ, Maribor in IVANKA SMOLE, Korpuje, BORIS SKRABER in VLASTA SMERC, oba iz Celja.

SLOVENSKE KONJICE

MARTIN ŠPILE, 22, Nova Dobrava in LJUDMILA HREN, 20, Boharina; GINAC ŠPILE, 23, Nova Dobrava in VLASTISLAVA MAVHAR, 19, Sp. Zreče; IVAN VRHOVSEK, 27, Nova Dobrava in MAJDA KOTNIK, 19, Hudinja; ANTON STABEL, 45, Sp. Preloge in JOZEFA IRŠIČ, 31, Dobrava ter SILVESTER KRALJ, 24, Podgorje in NOTBURGA LAZNIK, 19, Kamna gora.

SMARJE PRI JELSAH

JELA KONEC, Lipoglav.

JOZE JECL, Pijovce in DANI-

ZALEC

VINKO KRANJC, 22, Prebold in MARTSGERMADNIK, 17, Matke.

CELJE

51 dečkov in 59 deklic.

SLOVENSKE KONJICE

3 dečki in 2 deklice.

15.55 Nemščina — ponovitev (Zgb)

16.10 Osnove splošne izobrazbe — ponovitev (Bgd)

16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.05 — Bgd)

17.45 Zvonček palček — VI. del (Lj)

18.00 Risanka (Lj)

18.15 Obzornik (Lj)

18.30 Gvajana, dežela voda, barvni film (Lj)

18.55 Mozaik (Lj)

19.00 Mladi za mlade (JRT)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cik-cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 3—2—1 in TV barometer (Lj)

20.30 I. Tavčar — M. Mojak: Cvetje v jeseni, barvna TV nadaljevanje (Lj)

21.30 Po sledih napredka (Lj)

22.20 Poročila (Lj)

TOREK, 13. III.

9.35 TV v šoli (Zgb)

10.40 Ruščina (Zgb)

11.00 Osnove splošne izobrazbe (Bgd)

14.45 TV v šoli — ponovitev (Zgb)

15.35 Ruščina — ponovitev (Zgb)

15.55 TV vrtec — ponovitev (Zg)

16.10 Osnove splošne izobrazbe (Bgd)

16.40 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.05 — Bgd)

17.15 Delavski amandmaji — ponovitev IV. oddaja (Lj)

17.45 E. Peroci: Moj deček je lahko balon, barvna oddaja Srečni metulj (Lj)

18.00 Risanka (Lj)

18.15 Obzornik (Lj)

18.30 Melodije za vse čase: Francoski šanson (Lj)

19.00 Mozaik (Lj)

19.05 Pediatrja: Ko zbolim naš najmlajši (Lj)

19.25 Odisjeja miru — oddaja TV Beograd (Lj)

19.45 Risanka (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 3—2—1 in TV barometer (Lj)

20.30 Diagonale (Lj)

21.20 Nenavadne zgodbe — barvna TV nanizanka (Lj)

21.55 J. Thorwald: Stolejte kirurgov — barvni film (Lj)

22.20 Poročila (Lj)

SREDA, 14. III.

8.20 TV v šoli (Zgb)

11.00 TV v šoli (Bgd)

16.50 Madžarski TV pregled (do 17.05 — Bgd)

17.45 Mačkon in njegov trop — barvna risanka (Lj)

18.15 Obzornik (Lj)

18.30 Od filma do filma (Lj)

18.50 Ziva filozofija: Avgustin ali ali o grehu (Lj)

19.10 Mozaik (Lj)

19.15 Vaš šlager sezona (Sa)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cik-cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 3—2—1 in TV barometer (Lj)

20.30 Klubeka karta, celovečerni film (Lj)

22.05 Likovni nohturno: Drago Trkar, barvna oddaja (Lj)

CETRTEK, 15. III.

9.35 TV v šoli (Zgb)

10.30 Angleščina (Zgb)

10.45 Nemščina (Zgb)

11.00 Francosčina (do 11.30 — Bgd)

14.45 TV v šoli — ponovitev (Zgb)

15.40 Angleščina — ponovitev (Zgb)

15.55 Nemščina — ponovitev (Zgb)

16.10 Francosčina — ponovitev (Bgd)

16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec — do 17.05 — Bgd)

CELJE

ANA KROPIČ, 1, Zagrad; MARKO KREGELJ, 5, Celje; LEO POLDINA ZAKOVSEK, 77, Celje; OLGA KOSTIČ, 74, Celje; MARIJA REBERSAK, 88, Celje; LUDVIK HOJNIK, 75, Ločica ob Savinji; TRIFUN MARKOVIČ, 78, Ratanska vas; ZOFLJA MEDVED, 76, Celje; MARIJA MLAKAR, 65, Telče; MIHAEL ULDRH, 55, Šmarjeta; ANA CAJHEN, 78, Trzin; IGOR JAN, 1, Družmirje; ANTONIJA ČEPIM, 67, Roginska gora; FRANCISKA JEZERNIK, 83, Celje; FRANC ŠKERJANC, 67, Celje; RIHARD NOVAK, 74, Celje in VINCENC JEKOŠ, 68, Boštanj.

SLOVENSKE KONJICE

ANTON GRASIČ, 29, Slomene; MARTIN PODPEČAN, 63, Brezen in ANA KOVAC, 83, Nova Dobrava.

SMARJE PRI JELSAH

NEZA DOLSAK, roj. Jerič, 75, Stojno selo; ZOFLJA POLAJZER, roj. Križanec, 85, Zahenberc; ANTON PLANČAR, 74, Donatka gora; ANTON BELAK, 63, Gubno; TEREZIJA PESTIVSEK, roj. Romih, 50, Vrenska gora; ROZA PLEVNİK, roj. Plevnik, 84, Sopot; ROK BOZICEK, 54, Virštanj; FRANC SALE, 68, Dol pri Šmarju; KONRAD POGELSEK, 82, Serovo.

ZALEC

FRANCISKA BEC, 71, Petrovče; NEZA KOLSEK, 80, Kmetovka, Zabukovica; MATIJA MEZNARIČ, 60, Maribor; MARIJA IVSEK, 70, Pongrac; MARJETA JELEN, 73, preužitkarica, Polze; FRANCISKA COKAN, 66, upokojenka, Zg. Toje; FRANC DRAŽNIK, 50, kmet, Podkralj; JOSIP LOVRENCIČ, 82, upokojenec, Dobriša vas.

17.40 Verne — Kuharica dnešnega sveta — del (Lj)

18.15 Obzornik (Lj)

18.30 Družbina Jelu — serijska (Lj)

18.55 Družni pomorski — (Lj)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cik-cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 Kam in kako na odish (Lj)

20.40 Cetrtkovi razgledi: Na ču sveta, — Chile 2, (Lj)

21.30 Farnadel: serijska oddaja (Lj)

22.20 B. Britten: Albert Hertz II. del (Lj)

22.50 Poročila (Lj)

PETEK, 16. III.

9.30 TV v šoli (Zgb)

11.00 Angleščina (Bgd)

14.40 TV v šoli — ponovitev (Zgb)

16.10 Angleščina (Bgd)

16.50 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.05 — Bgd)

17.35 Veseli tobogan: Litija del (Lj)

18.15 Obzornik (Lj)

18.30 Profesor Baltazar — barvna risanka (Lj)

18.40 Vojni problemi: Otroci ogledala (Lj)

18.50 Pet minut za boljše jutro (Lj)

18.55 40 let slovenske glasbe: Dane Škerl (Lj)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cik-cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 Reportaža (Lj)

20.30 3—2—1 in TV barometer (Lj)

20.35 Iz zakladnice svetovne knjižnosti — Ana Karenina I. del — sov. filma (Lj)

21.50 XXI. stoletje, barvna oddaja (Lj)

22.15 Poročila (Lj)

22.20 Festival zabavnih melodij Sanremu (Lj)

SOBOTA, 17. III.

9.35 TV v šoli (Zg)

11.00 TV v šoli (do 12.00 — Sa)

16.30 Državno košarkarsko prvenstvo — prenos JRT — odmoru propagandna oddaja (Lj)

18.00 Obzornik (Lj)

18.15 Muroško — serijska (Lj)

18.50 Filmska burleska (Lj)

19.10 Mozaik (Lj)

19.15 Historična oddaja (Bgd)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cik-cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 3—2—1 in TV barometer (Lj)

20.30 Zabavno glasbena oddaja

21.30 Na poti k zvezdam — barvna oddaja (Lj)

21.55 Serijski film — Krava sta (Lj)

22.45 Smučarska telmovanja Golteh (Lj)

22.55 TV kaspot (Lj)

23.15 Poročila (Lj)

prometne nesreče

TRIJE LAŽJE POŠKODOVANI

MARIAN TURICNIK, 35, iz Celja, je pripeljal iz Lokreca na Drapinsovo ulico. Pri hiši št. 28 je v nepreglednem ovinku vozil po levi strani, pri tem pa ga je zneslo v desni obcestni jarek, kjer je obstal na desnem boku. Pri nesreči so se poškodovali voznik Turicnik ter sopotnika BRUNO MEDVESEK in RADOVAN GORISEK.

NESREČA PRI SEMAFORJIH

IVAN SEVSEK, 29, ki je začasnno na delu v Nemčiji, je pripeljal iz smeri Titovega trga in zapeljal skozi zeleno luč naravnost proti Askerčevi ulici. Izpod podvoza pa je v tem pripeljal FRANC TIBOVC iz Celja, ki je zavrel v križišče, ko je na semaforju gorela rdeča luč. Pri trčenju telesnih poškodb ni bilo, škoda pa znaša okoli 4.000 dinarjev.

ZADREMAL JE

FRANC GABER, 43, iz Medvoda, se je ustavil pred spuščeni zapornicami v Grobelnem. Ko so se zapornice dvignile, je počasi sprijel, za njim pa je vozil FRANC VREZE, 21, iz Vode nega, ki je med potjo zadremal in tako trčil v počasi vozeč avtomobil pred seboj. Vreze se je vračal s nočnega dela. Škode na obeh vozilih je za 11.000 dinarjev.

BREZ VOZNIŠKEGA DOVOLJENJA

VOJKO CENTRIH, 25, iz Hrastnika, je vozil iz Retove proti Laškemu. Na desni nepreglednem ovinku ga je zaneslo izven cestnega črtnjenega jarka, pri čemer je lažje poškodovano sopotnika MILENA HOHRAYT iz Hrastnika. Voznika, ki je vozil brez voznškega dovoljenja, so odvzeli kri za preizkušnjo zaradi suma vinjenosti.

DAN ŽENA - ZASLUŽENI PRAZNIK

ŽENA. MATI. DELAVKA. GOSPODINJA. Prav toliko besed je potrebnih, da opredelimo pomen ene same besede: ženska. Stirje poklici, ki jih opravlja ena oseba. In če je pri vsakem izmed teh le pol ljubezni, preostane dolžnosti še vedno za dva človeka. Le kako to zmoreš, mati?

Nikoli si takega vprašanja ne postavljamo zavestno, še raje pa se izognemo odgovoru nanj. Ob rojstvu vam je vila sojenica počila z bičem. Z ženskostjo so vam dane tudi vse tegobe. Taka je razlaga naše usode, kadar hoče družba opravičiti svoj odnos do vas. In družba ste tudi ve! Poskusimo zdaj pogledati, koliko več kot dan v koledarju ste si izborile?

Obiskali smo podjetje, v katerem je od zaposlenih štiri

petine žena. V tovarni nogavic Polzela sta nam o skrbi za boljše pogoje dela govorila sekretar podjetja in socialni delavec. Prav je, da teh prizadevanj ne pojmujejo enostransko, raje kot delovne imenujejo življenjske pogoje. Storitnost zaposlenih žena ni odvisna le od urejenega delovnega mesta, ampak tudi od urejenega življenja. Delovni pogoji so v tej tovarni zelo ugodni. Razen upravne stavbe so vsi objekti skorajda novi. Premalo je s tem povedanega. Vse tipične neprijetnosti tovarniškega dela so zmanjšane na minimum: ni hrupa, ni fizičnega napora, ni slabega zraka. Večino dela je mogoče opravljati sede pri zadostni svetlobi in prijetni temperaturi. Seveda ni mogoče govoriti samo o pozitivnih straneh: stroji zahtevajo svo-

je. Hitri in ponavljajoči se gibi so zelo utrudljivi, natančnost, dober vid pa sta kvaliteta, ki sta pri tem delu najpotrebnejši. Saj veste, kako se je lahko pritožiti, če ugotovite, da ima nogavica napako v tkanju.

S tem v zvezi so pojavi invalidnosti. Pešanje vida, ročne spretnosti — nekakšni poklicni bolezni te stroke — ni sta razlog za odpust. Takim delavkam je zagotovljeno v tovarni ustrezno lažje delo.

Zanimalo nas je tudi, kako je z odpravo nočnega dela — tretje izmene. Kot drugod tudi v tovarni nogavic Polzela ni mogoče tega odpraviti čez noč. Lahko bi sicer odpustili toliko in toliko delavk, vendar to ni politika podjetja. Naš jugoslovanski trg je osvojil kvaliteto nogavic Polzela, zakaj torej ne bi dali zaposlitve vsakomur, ki je voljan delati. Tretjo izmeno za delavke bodo postopno ukinjali. Poseben plan, ki ga je zahteval sekretariat za delo, predvideva odpravo nočnega dela v letu 1977, dotlej pa bo iz leta v leto manj takih delovnih mest. To bodo dosegli predvsem z modernizacijo in uvajanjem moških na taka delovna mesta. Ze sedaj delajo v pletilnici samo moški...

V tretji izmeni dela še vedno okrog dve to žene, zato pa imajo nekatere olajšave: 40 odstotkov dodatka k osebnim prejemkom, organiziran prevoz na delo, topel obrok malice tudi ponoči in 3 dni dopusta več. Lahko samo zatrdimo, da ima ta kolektiv zelo zadovoljiv odnos do delavk.

Kako je poskrbljeno še za

V dobrih delovnih pogojih in urejenem varstvu otrok je lahko delavka-mati tudi bolj produktivna.

boljše življenjske pogoje zaposlenih, pa še naslednje: 156 lastnih stanovanj, kmalu bo v gradnji 25 stanovanjski blok, prihodnje leto pa še enak. Okrog tristo članov tega kolektiva je dobilo v zadnjih letih kredit za individualno gradnjo. V enem izmed blokov sta dve stanovanji preurejeni v vrtec. Varstvo otrok s tem še ni popolnoma rešeno, to vedo tudi v tovarni. Ogrevajo se, da bi šest sobot — stabilizacijskih, če jih že moramo tako imenovati — delali za nov varstveni oddelek. To, lahko verjamemo, bi bil najlepši prispevek v te namene.

V tovarni imajo enega najmodernejših obratov prehra-

ne. Tople malice prav gotovo mnogo prispevajo k boljši storitnosti, zmanjšujejo obolevanje. Poldrugi dinar za obrok je le simboličen, do ekonomske cene, štiri dinarje devetdeset, regresira podjetje. Poleg tega se v tem obratu hrani okoli 700 zaposlenih, obrok kosila velja le 7 dinarjev. Še kaj? Da! Več kot polovica zaposlenih koristi letni oddih na morju. Da je tudi 25 dinarjev poceni enodnevni penzion, o tem ne bo dvomil nihče.

Toliko smo izvedli v tovarni nogavic Polzela. Ob prazniku žena, ki se je zaradi prejšnjih razrednih pojmovanj o vlozi žene teže uveljavil,

smo mnenja, da kljub preza-poslenosti delavke-matere naša družba pravilno in pravično ceni njeno delo — v službi in doma. Dober zgled za to je kolektiv tovarne nogavic Polzela. Na tem primeru lahko ovržemo marsikatero črnogledno misel, ki je bila izrečena v uvodu. Za! ni povsod tako, zato nekaterim delavkam preostane zasluženi praznik le na koledarju, v službi in doma pa skrbi. V tovarni nogavic Polzela bodo ob dnevu žena delavke deležne nekaj pozornosti, ki jo — da bo presenečenje prijetnejše — raje zamolčimo.

Iskrene čestitke ob prazniku!

ERIKA JELEN iz Ločice pri Polzeli je z delom zadovoljna. Rada dela in sicer pri stroju, kjer izdeluje moške nogavice. Z osebnim dohodkom je zadovoljna, delo jo veseli.

ČESTITKA OB PRAZNIKU

Prav malo bi bila čestitka, izrečena z besedami, vredna, če ne bi imela materialne resnice. Od lepih besed — pregovor ni iz trte zviti — ne da živeti. Živimo radi in dela se ne branimo. To je splet misli med katerimi obstaja pravilo, kako živeti. Zgodovina je to pravilo onečestila z izkoriščanjem šibkejših. Koga s tem menimo, je jasno. Danes ta izraz uporabljamo le še v šali, zamanjalo pa ga je veliko prijetnejših besed, ki žene našega časa bolje predstavljajo: vedno lepa, nežna, dobra, marljiva, neutrudna si žena, mati, sodelavka. V literaturi pogosto uporabljena prispodoba delavne ljubeče matere: pobožala me je s hrapavo roko — danes nima enake ve-

ljave... In prav je tako!

V kolektivu tekstilne tovarne Prebold, kjer je od zaposlenih kar šestdeset odstotkov žena, smo dobili jamstvo, da je delavka povsem enakopraven član naše družbe. Seveda bi prezrli žalostno resnico, če bi trdili, da z delom v tovarni opravijo tudi že vse dolžnosti. Večina jih po službi odhaja na delo domov. To da to je druga plat medalje, ki jo naša družba šele oblikuje. Naš namen je bil ugotoviti, kako je delavka vključena v proizvodni proces, kolikšne so njene samoupravne pravice, kaj je storjenega, da je lahko pri delu sproščena in s tem ustvarjalnejša.

Tekstilna tovarna v Preboldu ima več kot 130-letno tradicijo. Vseskozi so bila glav-

na delovna sila ženske. V zborniku, ki so ga izdali ob 125-letnici, lahko zasledimo, da so bili delovna sila otroci. Žene so recimo, v letih 1870—1874 zaslužile trikrat manj kot delavec, a le malo več kot otroci. Podatek je dovolj zgovoren, da se o takratnem vrednotenju žene kot delavke lahko prepričamo. Za enako delo sta danes delavec in delavka enako plačana.

Tej pravici so dodane še vse ostale in se v ničemer ne razlikujejo od pravic moških. Soodločanje, soupravljanje, izraza, ki sta v preteklosti bila ženam-delavkam neznana, imata tu pravi pomen. Tudi sestava samoupravnih organov v tovarni to dokazuje.

Ko smo si ogledali modernizirano tkalnico, nas je ob-

šla bojazen, kaj je z delavkami, ki so bile pri tem delu prej zaposlene. Nobenih odpustov ni bilo. Okoli dvesto se jih je prekvalificiralo za druga opravila, sicer pa tkalnica dela v treh izmenah. Zadnja informacija bi nas pravzaprav lahko razočarala, če ne bi vedeli, da še toliko in toliko žena po drugih podjetjih dela prav tako v treh izmenah. Kako je z odpravo nočnega dela, pa so si v tovarni na jasnem. Trenutno dela v takih pogojih še 78 delavk, to je ena desetina. Na ta delovna mesta bodo v prihodnjih letih razporedili moške. Popolna ukinitev tretje izmene za ženske pa je v planu že leta 1975.

Bolj kot vse drugo nas je prijetno presenetila nekakšna

študija o storitnosti. Nanaša se na rast in pešanje delovne sposobnosti glede na starost delavk. Norma za posamezna opravila ni pretirano visoka, saj jo prizadevne delavke lahko prekoračijo. Veljalo pa naj bi naslednje: delavki s petindvajsetimi leti službe se zniža norma za 5 odstotkov, delavki s nad tridesetimi leti službe pa za 10 odstotkov. Tudi to lahko štejemo kot priborjeno pravico. Primer pa bi bil vreden posnemanja.

V tekstilni tovarni Prebold so delovni pogoji zadovoljivi. Kar napravajo, je trajnejše vrednosti. Za izboljševanje pogojev imajo v načrtu gradnjo sodobnega prehranbenega obrata. Stanovanjske razmere zaposlenih niso kritične: 178 tovarniških stanovanj, s krediti pomagajo pri individualnih gradnjah. Delavcem in delavkam, ki se vozijo na delo, regresirajo prevoz. V te namene potrošijo letno čez 85 starih milijonov dinarjev. Kolektiv tovarne izdatno podpi-

ra vzgojno-varstvene ustanove, v katerih so otroci zaposlenih. V devetih krajih, kjer so te ustanove, čutijo pomoč tovarne. Gotovo se zavedajo, da bo mati katere otrok je v zanesljivem varstvu, na delovnem mestu aktivnejša. Samo v Preboldu je od dvainštridesetih varovancev v vrtcu 27 otrok, katerih matere so zaposlene v tekstilni tovarni.

Nazdanje nas je zanimalo še, kaj pripravljajo svojim sodelavkam za dan žena. Vsaka izmed delavk bo dobila v znak pozornosti 50 novih dinarjev in še kakšno poslastico. Delavke, zaposlene v tovarni preko 25 ali 30 let — teh je okoli 100 — pa bodo imele tudi svečanost. Za zvestobo svojemu poklicu in prizadevnemu delu v tovarni bodo dobile po 250 ali 300 dinarjev.

Svojim sodelavkam v tovarni iskreno čestitajo k dnevu žena sodelavci.

MIJA ROJC, namestnik poslovodje Železninarja: »Dan žena je praznik, katerega se razveselim, saj to je trenutek pozornosti. V našem kolektivu ga vsako leto lepo praznujemo in na splošno mislim, da je praznik, 8. marec — dober. Ne vem, kako bi lahko bil še boljši.«

DARINKA POVŠAN, Steklo-porcelan: »Letos bodo v našem kolektivu mladinci pripravili proslavo za Dan žena. Daril ne pričakujemo, ker smo v dobi stabilizacije. Je pa to lep praznik — posebne želje nimam. Le to je škoda, ker je to samo en dan v letu, potem pa ti sta pozornost nekako utihneta.«

IRENA ARNUS, elektromaterial: »Tudi jaz gledam na ta praznik pozitivno, čeprav sama še nimam družine in nisem mati. Lepo pa je, če se tisti dan izkaže ženam še posebna pozornost, ki bi vsekakor morala veljati celo leto. Ne mislim tu samo na to, da bi morali možje za 8. marec doma pomivati posodo.«

ZINKA VENGUST, elektromaterial: »Če je takšen praznik, je že lepo. Samo žena je z delom okupirana cel dan in pregovor, da žena podpira tri hišne vogale, še presneto drži. Sama sem zadovoljna in za omenjeni praznik želim vsem ženam, da bi imele rešene probleme otroškega varstva in ostalo.«

vsem ženam iskrene čestitke ob prazniku

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO

TEHNO-MERCATOR

CELJE

kolektiv tehnomo- mercatorja

VERA KOLAR, faktorni oddelek: »8. marec naj bi pomenil tudi kot opozorilo za še večje zavzemanje pravic žena. Več bi morali spoštovati opravljeno delo starejših žena, mladi že imajo veliko od pridobljenih pravic. Želim, da bi bilo na svetu vse dobro, tudi v kolektivu, kjer se dobro počutim.«

ANDRIJANA MRAVLJAK, finanč. knjigovodstvo: »Če je praznik, je lep. Ni mi pa všeč, če se okrog njega dela prevelik pomp. Vloga žene bi morala biti bolj poudarjena in bolj bi morali spoštovati pridobljene vrednote v preteklosti. Enakopravnost žene še ni povsem dosežena. Za praznik čestitam vsem ženam.«

LOJZKA LORENCI, enotna »Barve«: »Prazniku bi morali dati večji poudarek. A ne z večjimi šopki rož in darili. Mislim na delež žena pri delu celotne družbe. Pri nas imamo tudi vedno kulturni program in takrat je lepo. Tudi obdaritve so. Za praznik žena želim vsem vse najboljše!«

ZOFKA MARCIUS, obutev: »Praznik žena bi morali spremeniti. Konkretno ne vem kako, a bolj bi se morala poudarjati vloga žene. Mislim, da še nismo povsem enakopravne. Sama imam problem s stanovanjem, pa tudi z otroškim varstvom. Vsem ženam želim, da bi se jim tudi takšni problemi, kot jih imam sama, uredili.«

ROŽIKA LESKOVŠEK, gradbeni material: »Praznik žena se mi zdi v redu. Vsaj takšna oblika kot jo imamo v Tehno-mercatorju. Kulturni program, obdaritev. Skratka, lepo izkazana pozornost. Želim si samo to, da bi bilo povsod vse v redu, mir na svetu in da bi žene, tam kjer še niso enakopravne, to tudi dosegle.«

DANICA TURK, »Mavrica«: »Mislim, da je to edinstven praznik. Vsaj pri nas, v našem kolektivu, kjer lepo poskrbijo za žene. Želim, da bi bilo povsod tako. Vsem želim lepo praznovanje in da bi bil mir v svetu. Če bo to, potem bomo tudi žene vse dosegle, kar še nismo. Mislim na popolno enakopravnost.«

mali oglasi

PRODAM

AVTO VW 1300 letnik 1963 ugodno prodam. Informacije po telefonu Celje 237-04. **LUČERNO** in sladko seno prodam. Kostajnski Jurij, Globoče 3 Vojnik. **AMI 8** dobro ohranjen prodam. Informacije po telefonu 063-22-961 popoldan. **SPOLNICO** orehovo masivno prodam za 700,00 din. Čačun, Drapšinova 18 Celje. **OKNA** nova (dva) »Jelovica« z roletami v imeri 80 x 140 in 80 x 120 prodam. Cena 1.200,00 ter vprežni voz nosilnosti 500 kg za 700,00 din. Vrečar Rudi, Šmihel 3 Laško. **ZASTAVA 750** letnik 1969 prodam. Ogled ob 15. do 18. ure. Derča Mirko, Kersnikova 20 Celje. **GUMI** voz 12 col prodam. Ločnica pri Zalcu 46, Zalec. **DNEVNO** sobo prodam. Ogled od 14. do 16. ure. Verovšek Anton Vojkova 7 (Otok) Celje. **MLATILNICO** v dobrem stanju prodam. Cena ugodna. Boršič Vili Gorica 7 Slivnica. **VOLE 1100** kg prodam. Prožinska vas 65 Store. **TELEVIZOR** »Apola 12« ugodno prodam. Tacer Drago Krivica 51 Prevoje. **KOSILNICO** BCS prodam. Ponudbe pod »Petroleja«. **MOTORNO** žago prodam. Pinter Ivan, Vojnik 171 a. **MANJŠO** vseljivo hišo s kovačnico in kovaškim orodjem prodam. V neposredni bližini avtobusne postaje ob cesti 7 km iz Rim, Toplice proti Jurkloštru. Zemljišče (v glavnem sadovnjak) je 1730 kv. m. Informacije soboto od 10. do 12 ure pri MACEK Kariu Laško, Savsko nabrežje 6 — Dom upokojencev. **HRASTOVE** deske 3 kub. m.

prodam. Vprašati Rečica 14, Laško. **BETONSKI** mešalec — koristni ugodno prodam. Andrej Primož 5 Sentjur. **OSEBNI** avto Fiat 750 dobro ohranjen prodam. Dolinar Milan Sempeter 80. **CISTOKRVNE** nemške ovčarje brez rodovnika prodam. Marija Simončič Gotovlje 125 Zalec. **KOMBI** Fiat 1300 prodam po zelo ugodni ceni, menjam tudi za ček. Tržan Viktor Marija Gradec 42, Laško. **GLOBOK** otroški voziček »Tribuna prodam«. Ponudbe pod »750«. **STEDILNIK** na trdo gorivo »Gorenje« dobro ohranjen ugodno prodam. Cater Martin, Zadobrova 94. **ZASTAVA 750** letnik 1969, nov motor — potreben lakiranja, ugodno prodam. Gobec Ivan, Završe 11 a. **VEC PARCEL** — travnik, njivo in sadje — prodam. Novake pošta Strmec. Vprašati Vojnik 12. **MOPED T 12**, malo rabljen, registriran, ugodno prodam. Gajšek Alojz Gorčica 24 Sentjur. **MANJŠE** posestvo z gospodarskim poslopjem v bližini Celja — Zadobrova — ugodno prodam. Oset Jože, Drešinja vas 42 Petrovče. **KRAVO** — starejšo, brejo 8 mesecev — šeko, vozna, srednje težka. Šorn Janez, Bukovžlak 9 Teharje. **FIAT 750** letnik 1965 prodam po zelo ugodni ceni. Ocvirk Jože Arja vas 56 Petrovče. **FERGUSON 35**, Volkswagen 1200 letnik 1965 prodam. Grenko Rajko, Dolenja vas 9 Prebold. **FIAT 1300** letnik 1965 prodam tudi za ček. Cena 12000 din. Informacije po telefonu 218-97 od 14. do 15 ure. **TOVORNI** avto IMW nos. 1200 kg v dobrem stanju prodam. Čolak, Preloge — Šmarje. **POCENI** prodam vse dele za NSU princa. Trobiš, Dobrova 84. **UGODNO** prodam avto R 4 L, letnik 1970. Telefon 229-01. Celje odn 6. do 14. ure. **VEČJO** količino sena ugodno prodam. Fabijan, Migojnice 90, Griže. **PRODAMO** rabljen otroški kombiniran veliki in športni voziček po ugodni ceni (700 din). Medved, Celje, Kocbekova 5.

KOZOLEC štiri ali šest oken, ki v dobrem stanju, nizek, kupim. Gobec Ivan, Završe 11 a. **CRPALKO** na vodni pogon višina 26 m kupim. Kolar Franc, Dobje 23 Svetelka Dramlje. **STRUZNICO** — majhno, namizno, rabljeno — kupim. Dolovec Radivoj Jenkova 8 a Celje. **SIVALNI** stroj, rabljen kupim. Ponudbe po telefonu 218-97 od 14. ure dalje.

STANOVANJE

MATI z otrokom nujno išče začasno skromno stanovanje v Celju. Ponudbe pod »Blizina vrtca in šole«. **ZAKONCA** iščeta v Celju ali okolici sobo z možnostjo kuhanja in pranja. Ponudbe pod »Kranj«. **OPREMLJENO** sobo oddam. Ponudbe pod šifro »Okolica«.

ODDAM sobo dvema dijakinjama. Ponudbe pod »Opremljeno«. **ISCEM** prazno sobo v okolici Vojnika. Ponudbe pod »Nujno — plačam dobro«. **V CENTRU** ali neposredni bližini iščem sobo. Makovšek Janez Oplotnica. **ISCEM** opremljeno sobo s kopalnico v centru mesta. Ponudbe pod »April«. **TROSOBNO** stanovanje v centru z nizko najemnino za menjam za enako ali dvo in pol sobno s centralnim ogrevanjem. Ponudbe pod »Zamenjava«.

ZAPOSILITEV

FRIZERSKO pomočnico samostojno sprejem takoj. Ponudbe pod »Celje«. **SPREJMEM** na dom kakršnokoli delo. Ponudbe pod »Zanesljiva«.

RAZNO

TRIDESET letni rudar iz Velenja želi spoznati dekle do 25 let. Ponudbe pod »Velenje«. **PLANINSKO** društvo Solčava odda v zakup Kočo »Pod Ojstrico« na Klemenčičevi Jami. Primerna prilika za upokojeni par. **INTELEKTUALKA** srednjih let razočarana v zakonu želi spoznati prijatelja za izlete v naravo. Ponudbe pod »Pomlad«. **TRIDESETLETNI** kmečki fant želi spoznati dekle do 26 let po možnosti s kmetijo. Ponudbe pod »Ne bo ti žala«. **ZAHVALA:** Najlepše se zahvaljujem tov. Kuković Ivanu iz Hudinje Bezenškova 34 Celje, ker mi je prinesel izgubljeno torbico z dokumenti in denarjem. Zvečer Danica.

Tekstilna tovarna

Juteks

ŽALEC

— obrat za proizvodnjo PVC toplih podov

IŠČE DELAVCE

za sledeča delovna mesta:

- VODJA oddelka za proizvodnjo filca:** tekstilni tehnik — predilec s prakso, po možnosti pri proizvodnji netkanih izdelkov
- VODJA izmene PVC oddelka:** kemijski tehnik ali tekstilni tehnik — kemik, zaželena je praksa pri premazovanju tekstila s PVC, poliuretanom ali podobnimi masami
- VODJA stroja za nanašanje PVC paste:** VK ali kvalificiran delavec s prakso pri upravljanju tiskarsko-tekstilnih naprav ali naprav za impregniranje ali oplemenitenje tekstila
- VODJA priprave PVC paste:** visoko kvalificiran ali kvalificiran delavec s prakso v pripravi PVC ali podobnih barvastih past, ali s prakso v industriji barv ali lakov (naprave za mešanje — homologiziranje pastoznih mas) ali s prakso pri pripravi tiskarskih barv v tekstilni industriji
- VODJA vzdrževanja v obratu toplih podov:** strojni tehnik ali strojni delovodja s prakso pri vzdrževanju strojev v tekstilni ali slični industriji
- TEHNIČNI ADMINISTRATOR:** kemijski tehnik ali tekstilni tehnik — kemik po možnosti s prakso
- TEHNIK LABORANT:** kemijski tehnik ali tekstilni tehnik — kemik, zaželena je 2-letna praksa v kemijskih laboratorijih. Za delovna mesta pod 1 do 6 pridejo v poštev le moški kandidati. Nastop dela za vsa delovna mesta je možen takoj ali po dogovoru. Za delovni mesti po 1 in 2 je v perspektivi na razpolago družinsko stanovanje (po dogovoru), osebni dohodek bo določen naknadno. Razpis velja 15 dni po objavi tega oglasa, oziroma do zasedbe delovnih mest.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše skrbne in ljubeče žene, mame in stare mame

MARIJE PEVEC

rojene SOLINC

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so pokojnico spremlili na njeni zadnji poti ter poklonili vence in cvetje. Nadalje se zahvaljujemo zdravniškemu osebju interno-intenzivnega oddelka celjske bolnice za njihovo prizadevanje in duhovščini za obred.

Zalujoči:

mož Jože, hčerka Marija, sin Jože, sin Vinko z družino in drugo sorodstvo

Celje, 2. marca 1973

KUPIM

MESALEC kupim. Ribič Anton, Dol pri Šmarju. **SOBNO** plinsko peč najnovejšega tipa kupim. Maček, Slomškov trg 6 Celje.

Priporočamo nakup v BLAGOVNICAH

VELENJE

konfekcija, perilo, pohištvo, keramika, gospodinski stroji.

Po sklepu Republiškega sekretariata za informacije, št. 421-1/72 je časnik NOVI TEDNIK oproščen plačevanja prometnega davka do 31. 12. 1973.

DA VAS BO ŽENA RAJE IMELA, JI KUPITE TEHTNICO

LIBELA-CELJE

Osebnih tehtnic

NEVA, VITA, DIVA, LILI,

bodo za dan žena najprimernejše darilo.

agrotehnika

EXPORT-IMPORT LJUBLJANA

MARCA ODPIRAMO NOVO BLAGOVNICO ZA KMETIJSTVO

V CELJU

V enem prostoru boste našli po najugodnejših cenah vse za kmetijstvo in gozdarstvo, vaš dom in vaš avto...

Kmetijski stroji in orodje

Nadomestni deli za kmetijske stroje, osebna in tovorna vozila

kmetijska apoteka

Kmetijska posvetovalnica vsak prvi in tretji ponedeljek v mesecu

avto gume in laki

— gnojila

— sredstva za varstvo rastlin

Ob otvoritvi bomo podelili kratka navodila za spomladanska kmetijska opravila

PO STENI NA VRH

ANDRO KOPINŠEK, rojen leta 1900, v Tridentu na Tirolskem, je zašel v mesto ob Savinji, ko mu je bilo komaj pol leta. Nikoli več ga ni zapustil za stalno. V družini oficirja, njegov oče je bil kapetan, se je rodilo osmero otrok, Andro je bil drugi. Po osnovni šoli je odšel na trgovsko šolo, nato pa še na višjo trgovsko šolo v Gradec. Zaposlen je bil pri več trgovskih firmah v Celju, sedaj pa že več let uživa zaslužen pokoj, čeprav preko poletja še dela kot vodič pri Dubrovniški potovalni agenciji Atlas. Tu je zaposlen tudi njegov sin.

S planinskim svetom ga je spoznal oče, saj ga je že kot šestletnega odpeljal s sabo v planine in še pred prvo svetovno vojno je bil že na Korošici, zahajati pa je začel tudi na Mozirski planini. Kmalu pa ga je pritegnila tudi stena in pričel je s plezarijo. Gradnja Gustel in še mnogi drugi so bili njegovi vrstniki, s katerimi se je podajal v ostenje Ojstrice, v Robanovem kotu, na Skuto in seveda tudi v Julijske Alpe. Samo na Triglavu je bil preko tridesetkrat! Z imenom Andrina Kopinška je povezana cela zgodovina našega gornišstva in je seveda ni mogoče zajeti v zapis, ki takih želja niti nima. Prvi je bil, ki je s smučmi leta 1917 pristopil na Mozirski planine — pred njim se tod še ni smučal nihče. Bil je organizator in vodja prve slovenske ekspedicije v tuje gore — v Zermatt v Švico. In še in še bi lahko naštevali, omenimo naj le to, da je bil med drugim tudi ustanovitelj gorske reševalne službe v Celju. Bil pa je tudi prvi Slovenec, ki se je povzpел na Materhorn v Švici brez vodiča, poleg tega pa je bil reden obiskovalec tujih gora.

Kot najzanimivejše pa je izbral naslednje ture in dosežke:

1. Prvi, ki se je na Golteh pojavil s smučmi — leta 1917.
2. Zimski vzponi na Ojstrico s Korošice.
3. Prvi Slovenec brez vodiča na Materhorn — leta 1928.
4. Petkrat se je povzpел na Mont Blanc, prvič leta 1930.
5. Vodja slovenske odprave v tuje gore — Zermatt 1935.

Iz mnogih doživetij je izbral pripoved o gradnji pota na Ojstrico, ki so jo imenovali po njem — Kopinškova pot.

Sonce je stalo že visoko na nebu, ko je Andri no sedel na storu tam nekje sredi bohotnega zelenja Logarske doline in premišljeval. Razne misli so mu rojile po glavi, ko je v idilični tišini tega najlepšega koščka slovenske zemlje premišljeval o besedah nekega Francoza, ki jih je le-ta izrekel ob svojem obisku v Logarski dolini. Kako je že dejal, je spraševal samega sebe? Daje tam nekje v daljnih Pirenejih med Španijo in Francijo še ena dolina, prav tako ledeniškega izvora, ki se po svoji lepoti more kosati z Logarsko dolino. Ni in ni mu dala miru ta misel in sklep je bil hiter. Mora videti to dolino, mora se prepričati, če je res še kje v Evropi biser, podoben temu, ki ga je narava ustvarila v tem delu Savinjskih Alp.

Pa se je dogovoril s prijatelji. Vse leto so spravljali skupaj denar in jo končno mahnil v Španijo, v Pireneje, da se na lastne oči prepričajo, kakšna je ta dolina. In prepričal se je, da je dolina GARNIE sicer dejansko zelo lepa, da je na moč podobna Logarski dolini, taka pa vendarle ni. Preveč je peščena v svojem dnu, preveč je grušča in mulja, tu v Logarski pa se bohoti žamet zelenih livad. Tisti Francoz sicer ni neupravičeno primerjal, toda Logarska svojega para nima v Evropi.

Znova in znova se je vračal v tihotni gorski svet objet med tisočake vršacev. Logarska, kot da se je oklenila njegove duše, znova in znova se je vračal vanjo. Kadar koli ga je pot vodila na gore, jo je občudoval enkrat s te, drugič z one strani. Vedno in povsod je nudila in razkazovala tisočere

lepote, ki so puščale najgloblje sledi v njegovi duši, ki je bila in je ostala zapisana naravi in njenim enkratnim stvaritvam ...

Nésetokrat se je vzpenjal na Ojstrico preko Škarij in velikokrat se je podal na njen vrh preko njenega ostanja. In tako je v njem počasi zorela druga odločitev. Zakaj ne bi speljal na vrh Ojstrice nove poti, poti, ki bi vodila direktno na sam vrh, ne da bi bilo potrebno pri tam izgubljati na nadmorski višini, kot je to v primeru pristopa preko Škarij.

In temu spoznanju ter odločitvi so sledili prvi pristopi v steno. Pristopi, ki naj bi omogočili varno hojo tudi tistim številnim planincem, ki se niso zapisali alpinizmu, pa vendarle v gore radi zahajajo. Toda po zavarovanih poteh. Nič kolikokrat se je podal v steno, sam, včasih tudi s tovariši. Plezal je tu, plezal tam, ter iskal primernih pristopov in našel jih je. Po temeljitim raziskovanju je na društveni seji v Celju predlagal izgradnjo nove poti in strinjali so se z njim. Seveda pa se je bilo dosti enostavneje odločiti za to, da se pot zgradi in zavaruje, kot pa je bilo to, da se pot tudi postavi ...

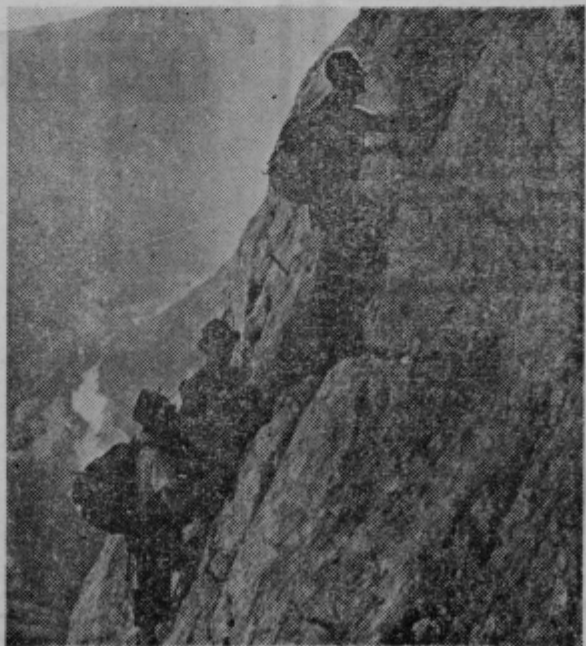
Ni odnehal, tako kot ni odnehal nikoli, kadar si je postavil kak cilj. Odstopiti od nečesa, to je bilo proti njegovim načelom, zato se je z veliko vnemo vrgel na delo. Najprej si je moral najti ljudi, ki mu bodo pri tem pomagali. Ni mu bilo potrebno dolgo iskati. Predanih in navdušenih gornikov v tistem času v Gornji Savinjski dolini ni manjkalo. Za gradnjo no-

ve poti na Ojstrico je Andri no Kopinšek hitro navdušil nekatere domačine, med njimi brata Petra in Miho Plesnika ter Ivana Ošepa iz Solčave.

Pot na Klemenčovo jamo je bila že dlje časa udelana. Zaradi živine, ki so jo sem gor gonili na poletno pašo, so domačini izdolbili v steno celo daljši predor, ki še danes služi svojemu namenu. Tam, kjer se danes na križpotju cepi pot na desno proti Škarjam in na levi proti Škribini in od tod naprej proti Ojstrici, tam pa se je prvo delo že pričelo. S krampi ter ostalim orodjem se je četverica meter za metrom, v vitkih serpentinah, počasi vzpenjala proti Škribinam, ki leže med severozahodnim grebenom Ojstrice in

Grofičko. Onkraj Škribin se razprostira enkratna lepota Robanovega kota. In tudi to je bilo vodilo Andrina Kopinšku, da tod spelje pot. Zakaj bi turist tudi ob vzponu na vrh Ojstrice iz Logarske doline ne videl še Robanovega kota. Poletje leta 1938 je kar prehitro minilo. Z deli pa so pririnjili na Škribino, naredili še nekaj poti v travnati steni nad Robanovim kotom in obtičali pod steno severozahodnega grebena. Za tisto leto so končali ...

Naslednje leto se je četverica v poletnih mesecih zopet podala na delo. Tokrat jih je čakal najtežji del. Koliko znoja je bilo prelitega, preden so pod steno zvlekli preko sto metrov jeklenih vrvi in preko 200 klinov, ki

V zgornjem delu Kopinškove poti na Ojstrico: Zadnji iz trojke je ANDRO KOPINŠEK, nad njim GABRIJEL SENTJURC in prvi ing. BORIS LAVRENCIČ. Dolina nad skalami je Robanov kot, v ozadju pa Raduha.

jih je skoval lučki kovač. Ne, tega ne bo možno nikoli ugotoviti. Sprva so se po dnevno opravljenem delu vračali na Klemenškovo planino. Kasneje, ko so pričeli prodirati v navpično steno, ko je delo vedno počasneje napredovalo, ko so vrtali neštete luknje v živo skalo, vanjo betonirali klime in vpenjali jekleno vrv, se niso več vračali v dolino. Preko noči so bivakirali v steni. Poiskali so primerna mesta, se zavarovali in utrjeni od naporega dela sladko zaspali tam gori visoko v steni Ojstrice, daleč iznad utripa dolinskega življenja ter si nabirali novih moči za naslednji delovni dan ...

Nemalokrat jih je presenetila poletna nevihta. Ni bilo časa, da bi se sklonili pred njo in še preden se je dodobra razbesnela, tako kot se razbesni le v gorskem svetu, že so bili premočeni do kože. Po razjedah in porah stene so pritekali potoki mrzle vode in v curkih zalivali četverico, ki je tod gradila pot za številne planince, ki jim bo s tem omogočen pristop na vrh Ojstrice, po tej poti enkratnih doživetij in gorniških užtkov. Na to, da bi odnehal, seveda ni, koli niso pomislili. Treba je bilo nadaljevati in delo končati. Blizala se je jesen, ko je bila četverica že praktično pod vrhom. Tu skoraj, pod vrhom prečka pot severno steno Ojstrice in tudi ob najbolj vročih poletjih tod sneg praktično nikoli ne skopni. Nevaren predel, ki ga je treba previdno prečkati, saj bi spodslajal na tem mestu lahko pomenil padec preko več kot tisoč metrov visoke severne stene. Konec avgusta so v vzhodnem gre-

benu izstopili na vrhu. Ponosno so stali ob piramidni, ponosni nad opravljenim delom. Ponosen pa je bil tudi Andri no Kopinšek, saj je bila s tem uresničena ena izmed njegovih idej. Še več, želja, da bi s to potjo omogočil prave gorniške užitke pri pristopu na vrh Ojstrice tudi vsem tistim, ki ljubijo ta prečudovit gorski svet, ki si žele nekoliko bolj gorniške, pa vendarle varne in zavarovane hoje.

Zadnje nedeljo v avgustu leta 1940 so pot svečano odprli. Bil je mrz in prava burja, pa kljub temu se je na vrhu Ojstrice zbralo preko šestdeset planincev, ki so prisostvovali kratki slovesnosti ob otvoritvi poti. Andri no je bil že prejšnjega dne prišel na Korošico in takole se je spomnil dogodkov izpred več kot trideset let:

»Pravzaprav se je ta pot, oziroma pristop po njej pričel dokaj nenavadno. Najprej je malo nad Škribino napravil samo, mor z zastrupitvijo neki Zagrebčan. Le kako si ni mogel izbrati bolj primernega kraja, saj smo imeli nemalo težav, preden smo ga spravili v dolino. Srečnejše pa se je končal padec fotografskega pomočnika mojstra Peiskana. Le-ta je namreč, še preden je prišel na Klemenško planino, zdrsnil kmalu po izstopu iz predora in se pošteno pobil. Spravili so ga v dolino in potem ponovno nadaljevali pot. Po kratki slovesnosti na vrhu Ojstrice, ki so ji prisostvovali predstavniki raznih društev in številnih krajev, pa je bila, tako je bilo v tistih časih pač navada, na Korošici v Kocbekovem domu še masa, ki je bila najprej predvidena, da bo na vrhu Ojstrice. Preko stopetdeset ljudi se je zbralo takrat na Korošici in bilo je nadvse veselo ...«

Prav radi mu verjame mo, kajti opravljeno je bilo veliko delo. Zaradi izjemnih zaslug pri utoranju tega novega pristopa na Ojstrico iz Logarske doline so pot poimenovali KOPINŠKOVA POT in kot taka bo ostala v spominu na poznim rodovom, v spomin na človeka, ki je velik del svojih ustvarjalnih moči zapisal gorništvu, njegovemu napredku in razvoju.

»Pa ste kdaj že hodili po njej? me je vprašal ob koncu najinega srečanja. In ko sem mu to potrdil ter dodal, da sem šel po njej prvič celo navzdol, mi je odvrnil:

»To se vam je moralo pa zelo muditi, da ste se odločili za hojo navzdol. Upam, da niste bili s kolesom ...?« je še veselo pristavil.